

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. ledna 2021 v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra France a přísedících JUDr. Radmily Madarové, a Lubomíra Měkoty

takto:

obžalovaná

L ■ ■ ■ ■ ■ **T** ■ ■ ■ ■ ■, rozená **L** ■ ■ ■ ■ ■, narozená ■ ■ ■ ■ ■ v ■ ■ ■ ■ ■, toho času na rodičovské dovolené, trvale bytem 150 00 Praha 5 – Motol, Jeřabinová 294/11,

je vinna, že

jako zaměstnankyně poškozené společnosti A ■ ■ ■ ■ ■, spol. s r.o., IČO: ■ ■ ■ ■ ■, se sídlem ■ ■ ■ ■ ■, ■ ■ ■ ■ ■, ve funkci účetní pověřená vedením hlavní pokladny poškozené společnosti, s místem výkonu zaměstnání v ■ ■ ■ ■ ■ v ulici ■ ■ ■ ■ ■, v době nejméně od ledna 2010 do prosince 2017, v úmyslu se obohatit, si opakovaně soustavně přisvojovala jí svěřenou finanční hotovost z majetku poškozené společnosti deponovanou v hlavní pokladně, přičemž přisvojování si finanční hotovosti zakrývala tím, že, v rozporu s ustanoveními § 6 odst.1, § 7 odst. 1,2, § 8 odst.1 a dalšími příslušnými ustanoveními zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, vyhotovovala na jí přisvojené finanční částky nepravdivé výdajové pokladní doklady (dále jen VPD), v nichž navýšovala částku vyplacenou z pokladny a to tak, že navýšila cenu zboží

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

nebo služeb odebraných poškozenou společností, nebo v nich uvedla fiktivní platby za zboží a služby poškozenou společností nikdy neodebrané, nebo platby za zboží či služby úmyslně uváděla vícekrát, popřípadě v nich uváděla platby uhrazené poškozenou společností jiným způsobem, nebo částky plateb uvedené ve VPD úmyslně neoprávněně navýšovala v účetním deníku a tyto nepravdivé údaje o fiktivních platbách z pokladny poškozené společnosti úmyslně vkládala do účetního informačního systému „C [REDACTED]“ na stranu výdajů příslušných účtů, přičemž si byla vědoma skutečnosti, že zavedením fiktivních plateb do účetnictví snižuje majetek poškozené společnosti a současně ohrožuje řádné vyměření daně z příjmu právnických osob a daně z přidané hodnoty, kdy konkrétně nejméně:

v roce 2010

- 1) ve VPD č. 4059 ze dne 22. ledna 2010 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **22.086,-Kč** zaúčtovanou jako úklid sněhu
- 2) ve VPD č. 4675 ze dne 10. září 2010 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **15.529,-Kč** zaúčtovanou jako oprava strojů
- 3) ve VPD č. 4916 ze dne 21. prosince 2010 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **11.743,-Kč** zaúčtovanou jako servis a kontrola kotelny,
- 4) ve VPD č. 4923 ze dne 22. prosince 2010 opětovně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **11.743,-Kč** zaúčtovanou jako servis a kontrola kotelny

v roce 2011

- 5) ve VPD č. 4012 ze dne 6. ledna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **2.894,-Kč** zaúčtovanou jako nákup plen,
- 6) ve VPD č. 4020 ze dne 13. ledna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **1.323,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pohonných hmot
- 7) ve VPD č. 4021 ze dne 14. ledna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **27.392,-Kč** zaúčtované jako nákup občerstvení v ceně 1.090,-Kč, talířů, příborů a utěrek v ceně 4.942,-Kč a platba za opravu ve výši 21.360,-Kč,
- 8) ve VPD č. 4048 ze dne 25. ledna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **2.604,-Kč** zaúčtované jako nákup pohonných hmot v ceně 1.400,-Kč a platba poštovního ve výši 1.204,-Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

- 9) ve VPD č. 4065 ze dne 31. ledna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **4.553,-Kč** zaúčtované jako nákup vybavení kuchyňky v ceně 1.860,-Kč a platby poštovního ve výši 563,-Kč a 2.130,-Kč,
- 10) ve VPD č. 4074 ze dne 2. února 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **35.632,-Kč** zaúčtované jako platba poštovního ve výši 2.988,-Kč, platby za provoz systému ve výši 10.044,-Kč a 10.044,-Kč, nákup občerstvení v ceně 1.559,-Kč a nákup čistících materiálů v cenách 1.703,-Kč, 7.121,-Kč, 349,-Kč a 1.824,-Kč,
- 11) ve VPD č. 4076 ze dne 4. února 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **2.067,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pracovní aktovky,
- 12) ve VPD č. 4090 ze dne 10. února 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **4.447,-Kč** zaúčtované jako poštovní v ceně 579,-Kč a nákup plen v ceně 3.868,-Kč,
- 13) ve VPD č. 4106 ze dne 17. února 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **36.000,-Kč** zaúčtovanou jako nákup 30ks dálničních kupónů
- 14) ve VPD č. 4122 ze dne 25. února 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **1.169,-Kč** zaúčtované jako platby poštovního ve výši 792,-Kč a 377,-Kč,
- 15) ve VPD č. 4126 ze dne 1. března 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **9.275,-Kč** zaúčtované jako platbu poštovního ve výši 3.686,-Kč, nákup pohonných hmot v ceně 1.320,-Kč, nákup hrnků v ceně 1.182,-Kč a nákupy občerstvení v cenách 325,-Kč, 762,-Kč, 2.000,-Kč
- 16) ve VPD č. 4132 ze dne 2. března 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **2.720,-Kč** zaúčtované jako nákup novin v ceně 477,-Kč, mycích prostředků v ceně 1.008,-Kč a platbu poštovního ve výši 1.235,-Kč,
- 17) ve VPD č. 4139 ze dne 3. března 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **12.221,-Kč** zaúčtované jako platbu poštovního ve výši 2.310,-Kč, nákup kuchyňských potřeb v ceně 563,-Kč, čištění oděvů v ceně 500,-Kč a nákup čistících potřeb v ceně 8.848,-Kč,
- 18) ve VPD č. 4147 ze dne 7. března 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **550,-Kč** zaúčtovanou jako nákup novin,
- 19) ve VPD č. 4155 ze dne 9. března 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **1.400,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pohonných hmot,

- 20) ve VPD č. 4167 ze dne 15. března 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **14.716,-Kč** zaúčtované jako nákup občerstvení v cenách 1.027,-Kč, 808,-Kč, 1.165,-Kč, 1.307,-Kč, 975,-Kč a 347,-Kč, nákup kancelářských potřeb v ceně 2.797,-Kč, platbu za úpravu pracovních oděvů v ceně 390,-Kč, nákup kuchyňských potřeb v ceně 2.410,-Kč a nákup dálniční známky v ceně 1.200,-Kč,
- 21) ve VPD č. 4175 ze dne 18. března 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **3.736,-Kč** zaúčtované jako nákup nádobí v ceně 2.565,-Kč a květin v ceně 1.171,-Kč,
- 22) ve VPD č. 4178 ze dne 21. března 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **1.950,-Kč** zaúčtovanou jako nákup plen,
- 23) ve VPD č. 4186 ze dne 24. března 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **18.065,-Kč** zaúčtované jako nákup pohonných hmot v ceně 1.390,-Kč, čištění oděvů v ceně 460,-Kč, platbu poštovního ve výši 1.119,-Kč a jí duplicitně zaúčtovaný nákup pneumatik ve výši 15.096,-Kč,
- 24) ve VPD č. 4192 ze dne 28. března 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **6.751,-Kč** zaúčtované jako nákup občerstvení v ceně 1.516,-Kč, novin v ceně 1.038,-Kč a platbu poštovního ve výši 4.197,-Kč
- 25) ve VPD č. 4207 ze dne 1. dubna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **5.920,-Kč** zaúčtované jako poštovné v ceně 1.009,-Kč a nákup mycích prostředků v ceně 4.911,-Kč,
- 26) ve VPD č. 4211 ze dne 5. dubna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **20.893,-Kč** zaúčtované jako nákup občerstvení v cenách 6.298,-Kč a 1.300,-Kč a 1.570,-Kč, boxu v ceně 528,-Kč, květin v ceně 570,-Kč, pracovních oděvů v cenách 799,-Kč a 799,-Kč, pohonných hmot v ceně 1.450,-Kč, plen v ceně 2.900,-Kč a poštovné v ceně 4.679,-Kč
- 27) ve VPD č. 4212 ze dne 6. dubna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **2.376,-Kč** zaúčtovanou jako nákup mycích prostředků,
- 28) ve VPD č. 4214 ze dne 6. dubna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **26.202,-Kč** zaúčtované jako nákup občerstvení v ceně 863,-Kč, 1.012,-Kč, baterií v ceně 2.400,-Kč, poštovné v ceně 1.847,-Kč a náklady na program v cenách 10.040,-Kč a 10.040,-Kč,
- 29) ve VPD č. 4217 ze dne 7. dubna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **4.670,-Kč** zaúčtované jako nákup pily s rukavicemi v ceně 3.412,-Kč, občerstvení v ceně 780,-Kč a poštovné v ceně 478,-Kč,

- 30) ve VPD č. 4234 ze dne 15. dubna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **3.067,-Kč** zaúčtované jako nákup vizitkářů v ceně 1.500,-Kč, parkovné v ceně 170,-Kč a poštovné v ceně 1.397,-Kč
- 31) ve VPD č. 4243 ze dne 19. dubna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **1.500,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pohonných hmot,
- 32) ve VPD č. 4259 ze dne 26. dubna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **10.152,-Kč** zaúčtovanou jako nákup mycích prostředků,
- 33) ve VPD č. 4261 ze dne 27. dubna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **11.055,-Kč** zaúčtované jako nákup náplastí v ceně 71,-Kč, ostatního materiálů v cenách 2.378,-Kč, 1.064,-Kč, 2.320,-Kč, mycích prostředků v ceně 1.017,-Kč, kancelářských potřeb v ceně 28,-Kč, plen v ceně 3.150,-Kč, a poštovné v ceně 1.027,-Kč
- 34) ve VPD č. 4264 ze dne 28. dubna 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **3.489,-Kč** zaúčtovanou jako poštovné,
- 35) ve VPD č. 4271 ze dne 2. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **9.067,-Kč** zaúčtované jako nákup nádobí do kuchyňky v ceně 1.138,-Kč a dárkových balíčků v cenách 5.682,-Kč a 2.247,-Kč,
- 36) ve VPD č. 4275 ze dne 4. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **1.450,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pohonných hmot,
- 37) ve VPD č. 4274 ze dne 4. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **18.478,-Kč** zaúčtované jako nákup dárkových předmětů v ceně 8.658,-Kč, kávy v ceně 310,-Kč, plen v ceně 3.980,-Kč a poštovné v cenách 4.883,-Kč a 647,-Kč
- 38) ve VPD č. 4277 ze dne 5. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **3.927,-Kč** zaúčtované jako nákup květin v ceně 240,-Kč, hrnků v ceně 593,-Kč a kávy v ceně 1.520,-Kč a za poštovné v cenách 1.238,-Kč a 336,-Kč
- 39) ve VPD č. 4280 ze dne 6. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **12.000,-Kč** zaúčtovanou jako nákup solí,
- 40) ve VPD č. 4288 ze dne 9. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **3.080,-Kč** zaúčtované jako nákup tašky na notebook v ceně 1.999,-Kč, občerstvení v ceně 190,-Kč, duplicitně zaúčtovaná platba poštovného v ceně 102,-Kč a další poštovné v ceně 789,-Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

41) ve VPD č. 4293 ze dne 11. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **7.558,-Kč** zaúčtované jako nákup barvy v ceně 300,-Kč, občerstvení v ceně 306,-Kč, pracovních oděvů v cenách 2.399,-Kč, 1.790,-Kč a 1.299,-Kč, mycích prostředků v ceně 314,-Kč a ubrusů v ceně 1.150,-Kč,

42) ve VPD č. 4297 ze dne 13. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **42.160,-Kč** zaúčtované jako nákup pracovních oděvů v ceně 4.720,-Kč, dárkových předmětů v ceně 2.817,-Kč, duplicitně zaúčtované platby poštovního v cenách 145,-Kč a 105,-Kč, další poštovné v ceně 250,-Kč a oprava zařízení dílny v cenách 22.114,-Kč a 12.259,-Kč

43) ve VPD č. 4305 ze dne 17. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **4.949,-Kč** zaúčtované jako nákup občerstvení v ceně 600,-Kč, dárkových předmětů v ceně 3.590,-Kč a mycích prostředků v ceně 759,-Kč,

44) ve VPD č. 4320 ze dne 24. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **23.130,-Kč** zaúčtované jako nákup občerstvení v cenách 652,-Kč, 907,-Kč a 307,-Kč, květináčů v ceně 1.382,-Kč, kulatiny v ceně 506,-Kč, hnojiva v ceně 3.551,-Kč, smetáku v ceně 2.481,-Kč, květin v cenách 596,-Kč a 341,-Kč, kancelářských potřeb v ceně 457,-Kč, baterie v ceně 1.617,-Kč, pracovního oděvu v ceně 1.399,-Kč, tašky na notebook v ceně 899,-Kč, kuchyňských potřeb v ceně 4.005,-Kč, hodin v ceně 2.075,-Kč a poštovné v ceně 1.955,-Kč,

45) ve VPD č. 4324 ze dne 26. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **10.153,-Kč** zaúčtovanou jako nákup mycích prostředků,

46) ve VPD č. 4323 ze dne 26. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **17.463,-Kč** zaúčtované jako nákup dárkových předmětů v cenách 2.147,-Kč a 4.286,-Kč, pracovních oděvů v cenách 3.593,-Kč a 1.368,-Kč, plen v ceně 3.850,-Kč, duplicitně zaúčtovaná platba poštovního v ceně 102,-Kč, a další poštovné v ceně 2.117,-Kč

47) ve VPD č. 4325 ze dne 27. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **1.637,-Kč** zaúčtovanou jako poštovné,

48) ve VPD č. 4331 ze dne 31. května 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **15.530,-Kč** zaúčtované jako nákup mycích prostředků v ceně 419,-Kč, občerstvení v ceně 303,-Kč, kancelářských potřeb v cenách 646,-Kč a 480,-Kč ručníků a utěrek v ceně 3.982,-Kč, čistících prostředků v ceně 630,-Kč, plen v ceně 1.500,-Kč, pohonných hmot v ceně 1.455,-Kč, školení R [redacted] B [redacted] v cenách 108,-Kč a 102,-Kč, poštovné v ceně 4.295,-Kč, čištění oděvů v cenách 240,-Kč a 170,-Kč a nákup dálniční známky v ceně 1.200,-Kč

49) ve VPD č. 4337 ze dne 3. června 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **49.585,-Kč** zaúčtované jako poštovné v ceně 85,-Kč a

dále úmyslně neoprávněně navýšila cenu fólií ze skutečně vyplacené částky 5.500,-Kč na 55.000,-Kč,

50) ve VPD č. 4338 ze dne 3. června 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **16.893,-Kč** za úmyslně duplicitně zaúčtovaný nákup pneumatik,

51) ve VPD č. 4341 ze dne 6. června 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **54.000,-Kč** po navýšení ceny testování, měření a analýz ze skutečně vyplacené částky 6.480,-Kč na 60.480,-Kč,

52) ve VPD č. 4350 ze dne 10. června 2011 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o částku ve výši **1.018,-Kč** zaúčtovanou jako nákup občerstvení v ceně 781,-Kč a za duplicitně zaúčtované platby poštovného ve výši 114,-Kč a 123,-Kč,

53) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4489 ze dne 5. září 2011 na výdej hotovosti z pokladny ve výši **300.000,-Kč** jako „výdaje k rozúčtování L [REDACTED]“, následně VPD označila jako stornovaný, ale v IS C [REDACTED] výdej hotovosti zaúčtovala na účet 395 – vnitřní zaúčtování a následně byl výdej této částky převeden na základě interního dokladu na účet 261 – peníze na cestě,

54) při zadávání VPD č. 4429 ze dne 7. září 2011, který byl vydán na částku ve výši 7.088,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **49.800,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

55) při zadávání VPD č. 4494 ze dne 8. září 2011, který byl vydán na částku ve výši 1.054,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **11.409,-Kč** zaúčtované jako nákup šroubů a hmoždinek v ceně 369,-Kč, sklenek v ceně 2.356,-Kč, rukavic v ceně 4.422,-Kč, cukru v ceně 44,-Kč, ostatního materiálu v ceně 1.315,-Kč, občerstvení v ceně 1.624,-Kč, vypínačů v ceně 229,-Kč, květin v ceně 1.050,-Kč,

56) při zadávání VPD č. 4499 ze dne 12. září 2011, který byl vydán na částku ve výši 2.524,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **55.000,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,

57) při zadávání VPD č. 4509 ze dne 16. září 2011, který byl vydán na částku ve výši 418,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **95.800,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

58) při zadávání VPD č. 4511 ze dne 16. září 2011, který byl vydán na částku ve výši 2.640,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **25.000,-Kč** zaúčtovanou jako nákup fólií,

59) při zadávání VPD č. 4514 ze dne 19. září 2011, který byl vydán na částku ve výši 1.040,-Kč, do elektronického účetního deníku, dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **61.200,-Kč** zaúčtované jako nákup fólií v ceně 35.800,-Kč a pneumatik v ceně 25.400,-Kč,

60) při zadávání VPD č. 4526 ze dne 26. září 2011, který byl vydán na částku ve výši 86,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **100.000,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

61) při zadávání VPD č. 4530 ze dne 30. září 2011, který byl vydán na částku ve výši 690,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **12.880,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

62) ve VPD č. 4536 ze dne 3. října 2011, který byl vydán na částku ve výši 2.430,-Kč, obžalovaná úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o duplicitně zaúčtovanou platbu poštovního ve výši 102,-Kč a při zadávání tohoto VPD do elektronického účetního deníku ještě dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši 4.982,-Kč zaúčtované jako nákup občerstvení v ceně 700,-Kč, květin v ceně 1.800,-Kč, ubrusů a hrnků v ceně 517,-Kč, odvápnovače kávy v ceně 515,-Kč a repase v ceně 1.450,-Kč, celkem tak došlo k navýšení vyplacené částky o fiktivní platby v celkové výši **5.084,- Kč**,

63) při zadávání VPD č. 4537 ze dne 3. října 2011, který byl vydán na částku ve výši 4.451,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **357,-Kč** zaúčtovanou jako nákup květin,

64) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4542 ze dne 4. října 2011 na částku ve výši **1.256.879,-Kč**, jako úhradu faktury v hotovosti z pokladny, přestože si byla vědoma skutečnosti, že tato faktura byla již dříve uhrazena bankovním převodem,

65) při zadávání VPD č. 4545 ze dne 5. října 2011, který byl vydán na částku ve výši 764,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **55.400,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,

66) při zadávání VPD č. 4547 ze dne 6. října 2011, který byl vydán na částku ve výši 3.126,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **65.800,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,

67) při zadávání VPD č. 4585 ze dne 26. října 2011, který byl vydán na částku ve výši 2.054,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **929,-Kč** zaúčtované jako nákup občerstvení v ceně 375,-Kč, květin v ceně 250,-Kč a mycích pomůcek v ceně 304,- Kč,

68) při zadávání VPD č. 4600 ze dne 4. listopadu 2011, který byl vydán na částku ve výši 1.180,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **1.950,-Kč** zaúčtovanou jako nákup plen,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

69) ve VPD č. 4601 ze dne 4. listopadu 2011, který byl vydán na částku ve výši 1.704,-Kč, obžalovaná úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o duplicitně zaúčtovanou platbu poštovního v ceně **102,-Kč** a tuto částku pak ještě v elektronickém účetním deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila o další fiktivní platby ve výši **545,-Kč** zaúčtované jako nákup klíčů v ceně 385,-Kč a občerstvení v ceně 160,-Kč,

70) ve VPD č. 4605 ze dne 7. listopadu 2011, který byl vydán na částku ve výši 6.561,-Kč, obžalovaná navýšila částku vyplacenou z pokladny o duplicitní platbu poštovního v ceně **102,-Kč** a tuto částku pak ještě v elektronickém účetním deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila o další fiktivní platbu ve výši **2.580,-Kč** za neuskutečněný nákup plen,

71) při zadávání VPD č. 4604 ze dne 7. listopadu 2011, který byl vydán na částku ve výši 5.246,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **500.000,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

72) při zadávání VPD č. 4640 ze dne 24. listopadu 2011, který byl vydán na částku ve výši 3.083,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby ve výši **2.800,-Kč** zaúčtované jako nákup dekorace na Vánoce v ceně 1.600,-Kč, sklenic a hrnků v ceně 1.200,-Kč,

73) při zadávání VPD č. 4633 ze dne 24. listopadu 2011, který byl vydán na částku ve výši 2.867,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **2.580,-Kč** zaúčtovanou jako nákup plen do myčky,

74) při zadávání VPD č. 4645 ze dne 24. listopadu 2011, který byl vydán na částku ve výši 3.626,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **11.100,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pouzdra na doklady

75) při zadávání VPD č. 4651 ze dne 1. prosince 2011, který byl vydán na částku ve výši 5.382,-Kč, do elektronického účetního deníku dodatečně úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **300.000,-Kč** zaúčtované jako nákup náhradních dílů v cenách 150.000,-Kč a 150.000,-Kč,

v roce 2012

76) ve VPD č. 4022 ze dne 11. ledna 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **15.381,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,

77) ve VPD č. 4045 ze dne 24. ledna 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **75.472,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,

- 78) ve VPD č. 4097 ze dne 20. února 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **153.329,-Kč** zaúčtované jako nákup pneumatik v ceně 78.329,-Kč a duplicitně zaúčtovaný nákup dálničních známek v ceně 75.000,-Kč,
- 79) ve VPD č. 4115 ze dne 27. února 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **15.159,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,
- 80) ve VPD č. 4120 ze dne 29. února 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **26.244,-Kč** zaúčtovanou jako přeplatek z faktury č. 80228,
- 81) ve VPD č. 4124 ze dne 2. března 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **39.674,-Kč** zaúčtované jako nákup pneumatik v ceně 28.790,-Kč a náhradních dílů v ceně 10.884,-Kč,
- 82) ve VPD č. 4147 ze dne 16. března 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **17.906,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,
- 83) ve VPD č. 4180 ze dne 2. dubna 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **74.826,-Kč** zaúčtované jako nákup pneumatik v ceně 18.950,-Kč a náhradních dílů v ceně 55.876,-Kč,
- 84) ve VPD č. 4200 ze dne 11. dubna 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **74.846,-Kč** zaúčtovanou jako opravu motoru,
- 85) ve VPD č. 4217 ze dne 20. dubna 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **36.540,-Kč** zaúčtovanou jako nákup ozubeného ložiska,
- 86) ve VPD č. 4258 ze dne 11. května 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **198.842,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik s disky,
- 87) ve VPD č. 4336 ze dne 15. června 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **15.670,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,
- 88) ve VPD č. 4342 ze dne 19. června 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **48.842,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,
- 89) ve VPD č. 4367 ze dne 9. července 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **48.848,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,
- 90) ve VPD č. 4393 ze dne 27. července 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **48.747,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

- 91) ve VPD č. 4405 ze dne 2. srpna 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **73.293,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 68.466,-Kč a 4.827,-Kč,
- 92) ve VPD č. 4427 ze dne 22. srpna 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **19.467,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,
- 93) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4434 ze dne 28. srpna 2012 na fiktivní platbu ve výši **48.227,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,
- 94) ve VPD č. 4447 dne 3. září 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **14.875,-Kč** zaúčtovanou jako platba za odtah,
- 95) ve VPD č. 4449 ze dne 4. září 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **85.754,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,
- 96) ve VPD č. 4464 ze dne 12. srpna 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **335.761,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 188.477,-Kč a 147.284,-Kč,
- 97) ve VPD č. 4485 ze dne 25. září 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **178.485,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 85.747,-Kč a 92.738,-Kč,
- 98) ve VPD č. 4496 ze dne 1. října 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **19.615,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,
- 99) ve VPD č. 4513 ze dne 9. října 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **84.748,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,
- 100) ve VPD č. 4516 ze dne 10. října 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **109.893,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních filtrů v ceně 28.635,-Kč a pneumatik v cenách 14.842,-Kč, 48.521,-Kč a 17.895,-Kč,
- 101) ve VPD č. 4518 ze dne 11. října 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **54.467,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v ceně 38.742,-Kč a pneumatik v ceně 15.725,-Kč,
- 102) ve VPD č. 4519 ze dne 15. října 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **17.842,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,

103) ve VPD č. 4548 ze dne 1. listopadu 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **89.256,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v ceně 17.525,-Kč a pneumatik v cenách 47.427,-Kč a 24.304,-Kč,

104) ve VPD č. 4553 ze dne 5. listopadu 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **41.858,-Kč** zaúčtované jako nákupy držáků lyží v ceně 18.228,-Kč a pneumatik v ceně 23.630,-Kč,

105) ve VPD č. 4560 ze dne 8. listopadu 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **75.724,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,

106) ve VPD č. 4562 ze dne 9. listopadu 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **99.064,-Kč** zaúčtované jako nákupy fólií v ceně 35.470,-Kč, lamel v ceně 15.742,-Kč a pneumatik ve výši 47.852,-Kč,

107) ve VPD č. 4572 ze dne 15. listopadu 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **24.893,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

108) ve VPD č. 4576 ze dne 19. listopadu 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **63.472,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik a disků v cenách 15.648,-Kč a 47.824,-Kč,

109) ve VPD č. 4614 ze dne 13. prosince 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **50.520,-Kč** zaúčtovanou jako nákup topení,

110) ve VPD č. 4629 ze dne 28. prosince 2012 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **23.844,-Kč** zaúčtovanou jako platba za opravu vstříků,

v roce 2013

111) ve VPD č. 4003 ze dne 4. ledna 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **50.520,-Kč** zaúčtovanou jako nákup topení,

112) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4029 ze dne 18. ledna 2013 na fiktivní platbu ve výši **44.284,-Kč** zaúčtovanou jako vrácení platby uhrazené na základě vydané faktury s variabilním symbolem č. ██████████,

113) ve VPD č. 4106 ze dne 13. března 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **2.800.000,-Kč**, které zaúčtovala jako úhradu došlých faktur v hotovosti za import vozidel V ██████████ v cenách 950.000,-Kč (v.s. ██████████), 900.000,-Kč (v.s. ██████████), 400.000,-Kč (v.s. ██████████), 550.000,-Kč (v.s. ██████████),

- 114) ve VPD č. 4140 ze dne 29. března 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **30.937,94Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,
- 115) ve VPD č. 4145 ze dne 4. dubna 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **31.972,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,
- 116) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4216 ze dne 24. května 2013 na fiktivní platbu ve výši **350.000,-Kč**, kterou zaúčtovala jako úhradu došlé faktury v hotovosti za import vozidel,
- 117) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4219 ze dne 24. května 2013 na fiktivní platbu ve výši **310.051,-Kč**, kterou zaúčtovala jako úhradu došlé faktury v hotovosti za import vozidel,
- 118) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4220 ze dne 24. května 2013 na fiktivní platbu ve výši **340.513,-Kč**, kterou zaúčtovala jako úhradu došlé faktury v hotovosti za import vozidel,
- 119) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4388 ze dne 30. září 2013 na fiktivní platbu ve výši **318.000,-Kč**, kterou zaúčtovala jako úhradu došlé faktury v hotovosti za import vozidel,
- 120) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4391 ze dne 30. září 2013 na fiktivní platbu ve výši **345.000,-Kč**, kterou zaúčtovala jako úhradu došlé faktury v hotovosti za import vozidel,
- 121) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4387 ze dne 30. září 2013 na fiktivní platbu ve výši **325.000,-Kč**, kterou zaúčtovala jako úhradu došlé faktury v hotovosti za import vozidel,
- 122) ve VPD č. 4437 ze dne 11. listopadu 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **300.000,-Kč**, kterou zaúčtovala jako úhradu neexistující faktury,
- 123) ve VPD č. 4442 ze dne 15. listopadu 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **495.000,-Kč**, které zaúčtovala jako úhradu neexistujících faktur ve výši 315.000,-Kč a 180.000,-Kč,
- 124) ve VPD č. 4467 ze dne 3. prosince 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **12.780,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů
- 125) ve VPD č. 4471 ze dne 3. prosince 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **61.595,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik a disků v cenách 22.875,-Kč a 38.720,-Kč,
- 126) ve VPD č. 4472 ze dne 4. prosince 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **11.079,-Kč** zaúčtovanou jako platbu za revizi kotlů,

127) ve VPD č. 4479 ze dne 13. prosince 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **12.710,-Kč** za neuskutečněný nákup náhradních dílů,

128) ve VPD č. 4482 ze dne 13. prosince 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **9.317,-Kč** zaúčtovanou jako revize a zkoušky,

129) ve VPD č. 4487 ze dne 17. prosince 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **17.262,-Kč** zaúčtované jako nákup náhradních dílů v ceně 7.512,-Kč a platba za revize elektro v ceně 9.750,-Kč,

130) ve VPD č. 4492 ze dne 20. prosince 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **15.870,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,

131) ve VPD č. 4494 ze dne 20. prosince 2013 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **8.750,-Kč** zaúčtovanou jako platba za revizi kotlů,

v roce 2014

132) ve VPD č. 4026 ze dne 27. ledna 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **5.272,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

133) ve VPD č. 4057 ze dne 20. února 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **25.500,-Kč** zaúčtované jako nákup náhradních dílů v ceně 18.750,-Kč a platba za revizi v ceně 6.750,-Kč,

134) ve VPD č. 4079 ze dne 6. března 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **27.101,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik v cenách 7.520,-Kč a 19.581,-Kč,

135) ve VPD č. 4094 ze dne 21. března 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **33.696,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v ceně 17.852,-Kč a vstříků v ceně 15.844,-Kč,

136) ve VPD č. 4117 ze dne 4. dubna 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **52.415,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v ceně 35.250,-Kč a fólií v cenách 12.585,-Kč a 4.580,-Kč,

137) ve VPD č. 4133 ze dne 24. dubna 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **15.422,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

138) ve VPD č. 4140 ze dne 28. dubna 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **8.502,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

139) ve VPD č. 4273 ze dne 1. srpna 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **8.288,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 4.587,-Kč a 3.701,-Kč,

140) ve VPD č. 4282 ze dne 13. srpna 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **16.610,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v ceně 5.410,-Kč a ostatního materiálu v ceně 11.200,-Kč,

141) ve VPD č. 4290 ze dne 22. srpna 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **24.355,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik v ceně 14.582,-Kč, materiálu v ceně 4.232,-Kč, ostatního materiálu v ceně 5.541,-Kč,

142) ve VPD č. 4292 ze dne 26. srpna 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **31.798,-Kč** zaúčtované jako nákupy náradí v ceně 15.874,-Kč a ostatního materiálu v cenách 5.101,-Kč, 5.412,-Kč a 5.411,-Kč,

143) ve VPD č. 4314 ze dne 16. září 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **300.000,-Kč** zaúčtovanou jako záloha na ojetý vůz pana M■■■■■,

144) ve VPD č. 4362 ze dne 12. listopadu 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **27.342,-Kč** zaúčtované jako revize v ceně 14.887,-Kč a nákup kol v ceně 12.455,-Kč,

145) ve VPD č. 4375 ze dne 27. listopadu 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **21.387,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 1.183,-Kč, 10.840,-Kč a 9.364,-Kč,

146) ve VPD č. 4379 ze dne 28. listopadu 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **35.054,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik v ceně 14.850,-Kč a náhradních dílů v cenách 10.840,-Kč a 9.364,-Kč,

147) ve VPD č. 4386 ze dne 5. prosince 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **9.317,-Kč** zaúčtovanou jako platba za revizi,

148) ve VPD č. 4389 ze dne 9. prosince 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **16.847,-Kč** zaúčtované jako platby za revize ve výši 3.900,-Kč a 12.947,-Kč,

149) ve VPD č. 4392 ze dne 11. prosince 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **12.550,-Kč** zaúčtovanou jako STK,

150) ve VPD č. 4397 ze dne 15. prosince 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **8.911,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů

151) ve VPD č. 4403 ze dne 29. prosince 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **25.383,-Kč** zaúčtované jako nákupy ostatního materiálu v cenách 5.762,-Kč a 4.521,-Kč, platby za revizi ve výši 8.520,-Kč a revizní zprávu ve výši 6.580,-Kč,

152) ve VPD č. 4405 ze dne 29. prosince 2014 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **19.553,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 7.951,-Kč a 11.602,-Kč,

v roce 2015

153) ve VPD č. 4005 ze dne 5. ledna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **31.252,-Kč** za neuskutečněný nákup kol v ceně 15.820,-Kč a náhradních dílů v cenách 8.392,-Kč a 7.040,-Kč,

154) ve VPD č. 4010 ze dne 14. ledna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **31.380,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 11.240,-Kč a 11.760,-Kč a platby za revizi ve výši 3.580,-Kč a kontrolu ve výši 4.800,-Kč,

155) ve VPD č. 4011 ze dne 14. ledna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **11.580,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

156) ve VPD č. 4021 ze dne 2. února 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **23.220,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 10.820,-Kč, 8.604,-Kč a 3.796,-Kč,

157) ve VPD č. 4038 ze dne 9. února 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **29.757,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 9.772,-Kč, 8.385,-Kč a 11.600,-Kč,

158) ve VPD č. 4061 ze dne 4. března 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **15.213,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů za hotové v cenách 5.410,-Kč, 5.802,-Kč a 4.001,-Kč,

159) ve VPD č. 4065 ze dne 6. března 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **15.877,-Kč** zaúčtovanou jako nákup vlnovce,

160) ve VPD č. 4075 ze dne 13. března 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **23.920,-Kč** zaúčtované jako nákupy disků v cenách 15.420,-Kč a 8.500,-Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

161) ve VPD č. 4080 ze dne 18. března 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **20.460,-Kč** zaúčtované jako nákup kol v ceně 11.940,-Kč a kalibraci v ceně 8.520,-Kč,

162) ve VPD č. 4090 ze dne 30. března 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **18.999,-Kč** zaúčtovanou jako nákup ostatního materiálu,

163) ve VPD č. 4101 ze dne 10. dubna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **9.850,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů

164) ve VPD č. 4114 ze dne 17. dubna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **20.521,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik v cenách 12.011,-Kč a 8.510,-Kč,

165) ve VPD č. 4115 ze dne 20. dubna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **17.470,-Kč** zaúčtované jako platba za revizi ve výši 9.890,-Kč a nákup náhradních dílů v ceně 7.580,-Kč

166) ve VPD č. 4116 ze dne 21. dubna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **7.510,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů

167) ve VPD č. 4119 ze dne 24. dubna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **9.801,-Kč** zaúčtovanou jako nákup „ostatního materiálu“,

168) ve VPD č. 4120 ze dne 24. dubna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **8.500,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů

169) ve VPD č. 4130 ze dne 30. dubna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **15.025,-Kč** zaúčtované jako nákup náhradních dílů v ceně 7.511,-Kč, a platba za revizi ve výši 7.514,-Kč,

170) ve VPD č. 4138 ze dne 7. května 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **24.943,-Kč** zaúčtovanou jako oprava vstříků,

171) ve VPD č. 4150 ze dne 21. května 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **2.783,-Kč** zaúčtované jako platby za odtahy ve výši 1.815,-Kč a 918,-Kč,

172) ve VPD č. 4186 ze dne 22. června 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **75.000,-Kč** za duplicitně zaúčtovanou úhradu faktury za dodání ojetého vozu,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

173) ve VPD č. 4241 ze dne 4. srpna 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **130.000,-Kč** zaúčtované jako vrácení přeplatků ve výši 125.000,-Kč a 5.000,-Kč

174) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4269 ze dne 30. září 2015 na fiktivní platby v celkové výši **226.436,-Kč**, kdy duplicitně zaúčtovala již dříve provedené platby ve výši 205.000,-Kč a 21.426,-Kč,

175) ve VPD č. 4314 ze dne 16. října 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **145.000,-Kč**, kdy duplicitně zaúčtovala již dříve provedenou platbu,

176) ve VPD č. 4347 ze dne 9. listopadu 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **6.769,-Kč** zaúčtované jako nákup zabezpečení v ceně 6.050,-Kč a odtah v ceně 719,-Kč,

177) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4353 ze dne 10. listopadu 2015 na fiktivní platbu ve výši **106.934,-Kč** zaúčtovanou jako úhrada kupní ceny ojetého vozu

178) ve VPD č. 4393 ze dne 1. prosince 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **200.000,-Kč**, zaúčtovanou jako úhrada kupní ceny ojetého vozu ačkoli dohodnutá kupní cena nebyla prodávajícímu M [REDACTED] B [REDACTED] v hotovosti vyplacena, ale byla použita k úhradě kupní ceny nového vozu zápočtem

179) ve VPD č. 4396 ze dne 1. prosince 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **6.878,-Kč** zaúčtované jako platba za odtah ve výši 1.774,-Kč a nákup mlhového světla v ceně 5.104,-Kč,

180) ve VPD č. 4412 ze dne 11. prosince 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **200.000,-Kč**, zaúčtovanou jako úhrada kupní ceny ojetého vozu, ačkoli dohodnutá kupní cena nebyla prodávajícímu ing. M [REDACTED] B [REDACTED] v hotovosti vyplacena, ale byla použita k úhradě kupní ceny nového vozu zápočtem,

181) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 4406 ze dne 8. prosince 2015 na fiktivní platbu ve výši **120.000,-Kč**, zaúčtovanou jako úhrada kupní ceny ojetého vozu, ačkoli dohodnutá kupní cena nebyla prodávajícímu ing. M [REDACTED] B [REDACTED] v hotovosti vyplacena, ale byla použita k úhradě kupní ceny nového vozu zápočtem,

v roce 2016

182) ve VPD č. 16320037 dne 29. ledna 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **20.499,-Kč**,

183) ve VPD č. 16320054 ze dne 5. února 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **90.000,-Kč** zaúčtovanou jako úhrada faktury

184) ve VPD č. 16320056 ze dne 9. února 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **90.000,-Kč** zaúčtovanou jako úhrada faktury

185) ve VPD č. 16320063 ze dne 16. února 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **90.000,-Kč** zaúčtovanou jako úhrada faktury

186) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320080 ze dne 29. února 2016 na jí duplicitně zaúčtovanou platbu ve výši **9.403,-Kč**

187) ve VPD č. 16320090 ze dne 10. března 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **35.115,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náradí,

188) ve VPD č. 16320103 ze dne 24. března 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o částku ve výši **22.598,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náradí,

189) ve VPD č. 16320149 ze dne 29. dubna 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **18.614,-Kč**,

190) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320150 ze dne 29. dubna 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **19.564,-Kč**,

191) ve VPD č. 16320151 ze dne 29. dubna 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **13.202,-Kč**,

192) ve VPD č. 16320168 ze dne 16. května 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **78.004,-Kč**, zaúčtovanou jako úhradu kupní ceny ojetého vozu, ačkoli dohodnutá kupní cena nebyla prodávajícímu J [redacted] L [redacted] v hotovosti vyplacena, ale byla již dne 30.3.2016 použita k úhradě části kupní ceny nového vozu zápočtem,

193) ve VPD č. 16320181 ze dne 27. května 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o částku ve výši **77.344,-Kč** za neuskutečněný nákup náradí,

194) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320190 ze dne 1. června 2016 na fiktivní platby v celkové výši **159.161, Kč**, když duplicitně zaúčtovala platby v celkové výši **4.161,- Kč** a fiktivní úhradu faktury ve výši **155.000,-Kč**

195) ve VPD č. 16320191 ze dne 9. června 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **180.000,-Kč**, zaúčtovanou jako koupi ojetého vozu

196) ve VPD č. 16320200 ze dne 14. června 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **249.990,-Kč**, zaúčtovanou jako koupi ojetého vozu

197) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320197 ze dne 14. června 2016 na fiktivní platby v celkové výši **146.710,-Kč** zaúčtované jako opravy důlků v cenách 22.754,-Kč, 27.229,-Kč, 13.733,-Kč, 24.693,-Kč, 18.416,-Kč, a jí duplicitně zaúčtované platby v souhrnné výši 39.885,-Kč,

198) ve VPD č. 16320220 ze dne 29. června 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **7.370,-Kč**,

199) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320221 ze dne 30. června 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **21.159,-Kč**,

200) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320243 ze dne 28. července 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **17.901,-Kč**,

201) ve VPD č. 16320300 ze dne 16. září úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **13.619,-Kč**,

202) ve VPD č. 16320304 ze dne 19. září 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **13.126,-Kč**

203) ve VPD č. 16320305 ze dne 20. září 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **43.598,-Kč**,

204) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320348 ze dne 24. října 2016 na jí duplicitně zaúčtovanou úhradu faktury ve výši **20.700,-Kč**,

205) ve VPD č. 16320350 ze dne 25. října 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **67.362,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik v cenách 11.596,-Kč, 11.881,-Kč, 14.270,-Kč a 15.342,-Kč a kromě toho duplicitně zaúčtovala platby v celkové výši 14.273,-Kč,

206) ve VPD č. 16320349 ze dne 25. října 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **31.585,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik v cenách 20.700,-Kč a 10.885,-Kč,

207) ve VPD č. 16320353 ze dne 31. října 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **65.899,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik v cenách 22.792,-Kč, 19.572,-Kč a 16.335,-Kč a dále navýšila výdaj za DI z ceny 800,-Kč o částku 7.200,-Kč na 8.000,-Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

208) ve VPD č. 16320357 ze dne 1. listopadu 2016 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **28.668,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik

209) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320361 ze dne 30. listopadu 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **61.986,-Kč**,

210) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320388 ze dne 30. listopadu 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **20.925,-Kč**,

211) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320408 ze dne 19. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **33.306,-Kč**,

212) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320413 ze dne 22. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **37.079,-Kč**,

213) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320419 ze dne 28. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **37.079,-Kč**,

214) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320418 ze dne 28. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **24.570,-Kč**,

215) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320425 ze dne 29. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **37.079,-Kč**,

216) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320422 ze dne 29. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **24.570,-Kč**,

217) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320427 ze dne 29. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **24.570,-Kč**,

218) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320421 ze dne 29. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **33.306,-Kč**,

219) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320426 ze dne 29. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **33.306,-Kč**,

220) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320428 ze dne 29. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **8.765,-Kč**,

221) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320432 ze dne 30. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **24.570,-Kč**,

222) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320431 ze dne 30. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **33.306,-Kč**,

223) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320433 ze dne 30. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **33.306,-Kč**,

224) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 16320430 ze dne 30. prosince 2016 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **37.079,-Kč**,

v roce 2017

225) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320016 ze dne 17. ledna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **18.418,-Kč**,

226) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320030 ze dne 27. ledna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **18.418,-Kč**,

227) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320033 ze dne 27. ledna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **13.397,-Kč**,

228) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320029 ze dne 27. ledna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **17.225,-Kč**,

229) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320032 ze dne 27. ledna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **17.322,-Kč**,

230) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320035 ze dne 30. ledna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **18.418,-Kč**,

231) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320036 ze dne 31. ledna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **13.397,-Kč**,

232) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320037 ze dne 31. ledna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **18.418,-Kč**,

233) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320065 ze dne 16. února 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **5.793,-Kč**,

234) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320061 ze dne 16. února 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **8.777,-Kč**,

235) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320062 ze dne 16. února 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **17.556,-Kč**,

236) ve VPD č. 17320064 dne 16. února 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **3.949,-Kč**,

237) ve VPD č. 17320066 ze dne 17. února 2015 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu v celkové výši **72.962,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

238) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320079 ze dne 23. února 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **22.813,-Kč**,

239) ve VPD č. 17320080 ze dne 24. února 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu v celkové výši **73.518,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

240) ve VPD č. 17320082 ze dne 27. února 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **22.813,-Kč**,

241) ve VPD č. 17320086 ze dne 1. března 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **51.317,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů,

242) ve VPD č. 17320088 ze dne 2. března 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu v celkové výši **20.687,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

243) ve VPD č. 17320092 dne 3. března 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu v celkové výši **29.016,-Kč** zaúčtovanou jako sady

244) ve VPD č. 17320097 ze dne 8. března 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **26.548,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 15.472-Kč a 11.076,-Kč

245) ve VPD č. 17320111 ze dne 17. března 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **16.389,-Kč** zaúčtované jako nákupy náhradních dílů v cenách 9.667-Kč a 6.722,-Kč,

- 246) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320128 ze dne 30. března 2017 na jí duplicitně zaúčtovanou platbu ve výši **17.243,-Kč**,
- 247) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320133 ze dne 30. března 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **23.098,-Kč**,
- 248) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320139 ze dne 5. dubna 2017 na fiktivní platbu ve výši **17.750,-Kč** zaúčtovanou jako úhrada faktury
- 249) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320176 ze dne 28. dubna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **15.730,-Kč**,
- 250) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320177 ze dne 28. dubna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **18.015,-Kč**,
- 251) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320178 ze dne 28. dubna 2017 na fiktivní platbu v celkové výši **17.750,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,
- 252) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320180 ze dne 28. dubna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **7.236,-Kč**,
- 253) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320181 ze dne 28. dubna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **6.910,-Kč**,
- 254) ve VPD č. 17320152 ze dne 28. dubna 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **10.029,-Kč**,
- 255) ve VPD č. 17320217 ze dne 22. května 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **9.850,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,
- 256) ve VPD č. 17320219 ze dne 23. května 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **18.659,-Kč**,
- 257) ve VPD č. 17320215 ze dne 19. května 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **26.975,-Kč**,
- 258) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320224 ze dne 26. května 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **22.517,-Kč**,
- 259) ve VPD č. 17320229 ze dne 26. května 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **13.575,-Kč**,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

260) ve VPD č. 17320232 ze dne 26. května 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **28.591,-Kč**,

261) ve VPD č. 17320258 ze dne 16. června 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **9.000,-Kč** zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů,

262) ve VPD č. 17320259 ze dne 16. června 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **9.000,-Kč** zaúčtovanou jako oprava převodovky

263) ve VPD č. 17320276 ze dne 29. června 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **19.857,-Kč**,

264) ve VPD č. 17320297 ze dne 12. července 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **21.000,-Kč** zaúčtovanou jako „oprava ND“

265) ve VPD č. 17320313 ze dne 21. července 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **28.980,-Kč** zaúčtovanou jako „oprava ND“

266) ve VPD č. 17320315 ze dne 24. července 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **11.481,-Kč** zaúčtovanou jako „ND oprava“

267) ve VPD č. 17320317 ze dne 24. července 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **7.900,-Kč**,

268) ve VPD č. 17320318 ze dne 25. července 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **41.189,-Kč**,

269) ve VPD č. 17320323 ze dne 28. července 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **43.539,-Kč**,

270) ve VPD č. 17320330 ze dne 2. srpna 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **32.736,-Kč** zaúčtované jako nákupy pneumatik v ceně 9.920,-Kč a náhradních dílů v cenách 7.782,-Kč, 7.772,-Kč a 7.262,-Kč,

271) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320359 ze dne 29. srpna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **17.200,-Kč**,

272) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320360 ze dne 29. srpna 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **11.471,-Kč**,

273) ve VPD č. 17320363 ze dne 30. srpna 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **17.400,-Kč**,

274) ve VPD č. 17320364 ze dne 30. srpna 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **14.918,-Kč**,

275) ve VPD č. 17320375 ze dne 12. září 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **30.466,-Kč** zaúčtované jako oprava hřídele v ceně 5.554,-Kč a nákup pneumatik v cenách 9.801,-Kč, 6.404,-Kč, 8.707,-Kč,

276) ve VPD č. 17320379 ze dne 13. září 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby v celkové výši **11.048,-Kč** zaúčtované jako nákup nůžek na plech v ceně 6.641,-Kč a nákup pneumatik v ceně 4.407,-Kč,

277) ve VPD č. 17320400 ze dne 27. září 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **23.927,-Kč**,

278) ve VPD č. 17320419 ze dne 12. října 2017 úmyslně neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platbu ve výši **8.698,-Kč** zaúčtovanou jako nákup pneumatik,

279) úmyslně neoprávněně vystavila VPD č. 17320540 ze dne 29. prosince 2017 na jí duplicitně zaúčtované platby v celkové výši **15.294,-Kč**,

a takto způsobila poškození společnosti A [REDACTED], spol. s r.o. škodu ve výši nejméně **17.393.846,94Kč**,

tedy

jednak si přisvojila cizí věc, která jí byla svěřena a způsobila tímto činem škodu velkého rozsahu,

jednak v účetních zápisech a jiných dokladech uvedla nepravdivé údaje, čímž ohrozila majetková práva jiného a řádné vyměření daně a způsobila tímto činem škodu velkého rozsahu,

čímž spáchala

jednak zločin zpronevěry dle § 206 odstavec 1, 5 písmeno a) trestního zákoníku,

jednak zločin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odstavec 1 alinea druhá, odstavec 4 trestního zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

a odsuzuje se

Podle § 206 odstavec 5 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 1 tr. zákoníku, **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) roků.**

Podle § 56 odstavec 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalované současně ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu povolání, zaměstnání, nebo funkce účetní nebo pokladní na dobu **5 (pěti) roků,**

Podle § 70 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se obžalované současně ukládá trest **propadnutí věci** a to těchto nemovitých věcí:

- podílu o velikost 1/13 nebytové jednotky číslo [REDAKCE], garáž, umístěné v budově číslo popisné [REDAKCE], postavené na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] s podílem [REDAKCE] na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] zapsaného v katastrálním území [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro [REDAKCE], na LV [REDAKCE],

- pozemku/parcely číslo [REDAKCE] o výměře 873 m² označeného jako zahrada, zapsaného na LV [REDAKCE] pro katastrální území [REDAKCE], okres [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro [REDAKCE], katastrální pracoviště [REDAKCE], kód [REDAKCE],

- bytové jednotky č. [REDAKCE], byt, umístěné v budově číslo popisné [REDAKCE], postavené na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] s podílem [REDAKCE] na pozemku parcelní číslo [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro [REDAKCE], zapsané na LV č. [REDAKCE]

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se obžalované L [REDAKCE] T [REDAKCE] ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti A [REDAKCE], spol. s r.o., IČO: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], škodu ve výši 16.387.946,-Kč

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená společnost A [REDAKCE], spol. s r.o. **odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních**

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování vzal soud za prokázaný následující skutkový stav:
2. obžalovaná L [REDAKCE] T [REDAKCE] rozená L [REDAKCE] nastoupila dne 2. 8. 2004 do společnosti [REDAKCE] jako asistentka prodeje. Obžalovaná se záhy po svém nástupu do zaměstnání stala partnerkou nevlastního syna jednatele poškozené společnosti G [REDAKCE] K [REDAKCE], s nímž následně žila u jeho rodičů. Celým vedením poškozené společnosti tak byla vnímána jako člen rodiny a požívala naprosté důvěry. V důsledku nepříznivé personální situace ekonomického úseku poškozené společnosti začala obžalovaná od 2. 4.2007 vykonávat funkci účetní, v jejímž rámci byla pověřena

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

rovněž vedením hlavní pokladny této společnosti. Ve spolupráci s ekonomem společnosti Ing. P. P. a dalšími pracovníky firmy se následně seznamovala s informačním systémem C. ve kterém bylo vedeno účetnictví společnosti, přičemž disponovala přístupovými právy k tomuto informačnímu systému. V důsledku toho, že obžalovaná požívala naprosté důvěry, nebyla její práce nijak kontrolována členy vedení společnosti a kromě toho poměrně záhy zjistila, že informační systém C. umožňuje obejít kontrolní mechanismy. Rovněž kontrola její práce ze strany ekonoma společnosti inženýra P. prakticky neprobíhala a v důsledku a těchto okolností a ziskuchtivosti obžalované, která si chtěla zajistit vysoký životní standard, došlo k tomu, že obžalovaná nejméně v roce 2010 začala soustavně vyvádět hotovostní prostředky z pokladny společnosti, jejíž zprávou byla pověřena. Obžalovaná tak v době nejméně od ledna 2010 do prosince 2017 v úmyslu se obohatit, si opakovaně soustavně přisvojovala jí svěřenou finanční hotovost v majetku poškozené společnosti deponovanou v hlavní pokladně, přičemž přisvojování si finanční hotovosti zakrývala tím, že vyhotovovala na jí přisvojené finanční částky nepravdivé výdajové pokladní doklady, v nichž navyšovala částku vyplacenou z pokladny, a to tak, že navýšila cenu zboží nebo služeb odebraných poškozenou společností, nebo v nich uvedla fiktivní platby za zboží a služby poškozenou společností nikdy neodebrané, nebo platby za zboží či služby úmyslně uváděla vícekrát, popřípadě v nich uváděla platby uhrazené poškozenou společností jiným způsobem, nebo částky plateb uvedené ve výdajových pokladních dokladech úmyslně neoprávněně navyšovala v účetním deníku a tyto nepravdivé údaje o fiktivních platbách z pokladny poškozené společnosti úmyslně vkládala do účetního informačního systému C. na stranu výdajů příslušných účtů, přičemž si byla vědoma skutečnosti, že zavedením fiktivních plateb do účetnictví snižuje majetek poškozené společnosti, současně ohrožuje řádné vyměření daně z příjmů právnických osob a daně z přidané hodnoty. Tohoto jednání se dopustila nejméně v rozsahu popsaném pod body 1 až 279 ve výrokové části tohoto rozsudku a tímto způsobem způsobila poškozené společnosti škodu ve výši nejméně 17.393.846,94,- Kč. V rámci této činnosti pak obžalovaná, ať již sama, či za pomoci další osoby či osob opatrovala nepravdivé výdajové pokladní doklady padělky podpisů dalších pracovníků poškozené společnosti. Z obavy před vyzrazením své shora popsané trestné činnosti obžalovaná v rámci skartace, která v poškozené společnosti probíhala v prosinci 2017, přidala veškeré účetní doklady týkající se výdajů z hlavní pokladny v letech 2012 až 2017 mezi skartované dokumenty, byť věděla, že skartační doba takových účetních dokladů je doba deseti roků. Tyto doklady tedy byly v důsledku jednání obžalované skartovány, což patrně souviselo s plánovaným odchodem obžalované na mateřskou dovolenou. V prosinci 2017 se na základě rozhodnutí jednatele společnosti začala zaučovat na výkon funkce hlavní pokladní jiná pracovnice společnosti A. K., která dříve pracovala jako vedoucí skladu. Tato pracovnice si záhy všimla celé řady nesrovnalostí, na které následně upozornila vedení společnosti. Na základě tohoto upozornění ze strany svědkyně A. K. došlo k vnitřnímu šetření ve společnosti v rámci, kterého byla zjištěna část zpronevěry finančních prostředků obžalovanou. V důsledku vnitřního šetření a z toho vyplývající vzniklé nedůvěry vedení společnosti k obžalované, byla mezi obžalovanou a společností A. dne 6. 2. 2018 uzavřena dohoda o rozvázání pracovního poměru. Dne 14. února 2018 projednali zástupci poškozené společnosti s obžalovanou dosavadní zjištění o nedoložených výdajích z hlavní pokladny a dohodli se na tom, že obžalovaná uhradí společnosti část způsobené škody ve výši 300 000 Kč. V návaznosti na tuto dohodu obžalovaná odmítla úhradu shora uvedené částky ve splátkách a částku celou následně uhradila v hotovosti.

3. **Obžalovaná L. T.** ve své obsáhlé pečlivě připravené výpovědi jednoznačně popřela, že by se dopustila jakékoli trestné činnosti. Zdůraznila, že žádné finanční prostředky z majetku společnosti A. si nepřisvojila, neměla k tomu žádný důvod. Uvedla, že do společnosti A. nastoupila v roce 2004. Velmi brzy začala žít s nevlastním synem J. P. ve společné domácnosti. Jejich vztah poté trval 9 let. Rodina J. P. jí byla velmi blízká, po dobu tří a půl roku žila s jednatelem poškozené společnosti J. P. ve společné domácnosti,

když s G [redacted] K [redacted] žili u jeho rodičů. V té době byli J [redacted] P [redacted] a jeho rodinnými příslušníky štedře finančně podporováni, J [redacted] P [redacted] je bral na drahé dovolené, dával jim drahé dárky. V jejich rodině takové chování bylo zcela obvyklé a automatické. Když se odstěhovali, tak se odstěhovali do bytu, který koupil J [redacted] P [redacted], matka G [redacted] K [redacted] jim dala na rekonstrukci bytu. Výdaje měli minimální. I ty výdaje, které měli, platil G [redacted] K [redacted]. S G [redacted] K [redacted] se obžalovaná rozešla těsně před svatbou, přesto však J [redacted] P [redacted] a jeho děti jí byli až do poslední chvíle, kdy byla zaměstnána ve společnosti A [redacted] velmi blízcí. Byli jí rovněž na svatbě, považovala je za součást své rodiny, a to až do svého odchodu ze společnosti A [redacted]. Obžalovaná uvádí, že neměla žádnou motivaci k jakékoli trestné činnosti, neboť si byla vědoma toho, že by přišla nejen o vážný vztah s přítelem, ale i o další jí blízké osoby, které považovala za rodinné příslušníky. Ve společnosti A [redacted] pracovala nejprve jako asistentka prodeje, následně však odešli pracovníci účtárny ze dne na den, a proto J [redacted] P [redacted] přišel za obžalovanou s tím, aby šla do účtárny a spolupracovala s novým ekonomem. Současně jí svěřil hlavní pokladnu a proplácení faktur. V této souvislosti obžalovaná zdůraznila, že měla neomezený limit na odchozí platby z [redacted], přičemž tyto platby J [redacted] P [redacted] podrobně hlídal. Úkolem obžalované rovněž bylo sledování spotřeby pohonných hmot a zpracovávání přehledu této spotřeby. Rovněž zpracovávala přehled příchozích a odchozích plateb na bankovní účty. Ekonomický úsek nejprve řídil J [redacted] P [redacted], následně v roce 2011 přišla po mateřské dovolené svědkyně U [redacted] jako finanční ředitelka. Obžalovaná uvedla, že do fyzické pokladny měla přístup pouze ona, nebyl důvod, aby do ní měl přístup kdokoli jiný. Celé osazenstvo účtárny, tedy ekonom, další pracovnice účtárny, obžalovaná a svědkyně U [redacted] měli v počítači přístup do všech částí účetního programu C [redacted], včetně programu pokladna. Tento program si kterákoli z těchto osob může vždy otevřít a získá přehled jak o hlavní pokladně, tak o pobočných pokladnách, které jsou v jednotlivých autosalonech. Mohou si rovněž otevřít doklady a ověřit jednotlivé položky. Obžalovaná tedy zdůraznila, že v případě jakýchkoli machinací by bylo velké nebezpečí, že by si kterákoli z těchto osob mohla program otevřít. Považuje tedy za nemožné, aby něco takového prováděla. Sama ostatně byla J [redacted] P [redacted] požádána, aby mu hlídala spoustu věcí. J [redacted] P [redacted] jí důvěřoval. Osobně si byla blízká s J [redacted] P [redacted] i s celou jeho rodinou. Tento její rodinný vztah s jednatelem společnosti jí způsoboval problémy ve vztahu k ostatním zaměstnancům. Dlouhá léta pracoval ve společnosti A [redacted] i její tehdejší partner G [redacted] K [redacted], a to do té doby, než byl ze společnosti vyhozen R [redacted] P [redacted]. Obžalovaná tam však dál pracovala i po jejich rozchodu až do února 2018. Obžalovaná uvádí, že v té době účetnictví nerozuměla, věděla, co jsou nějaké předkontace nebo nějaké účty. Za dobu, kdy pracovala ve společnosti, se tam vystřídali tři její kolegyně a dva ekonomové. S kolegyní vždy byla na stejné úrovni, nikdo nebyl hlavní účetní. Společnost A [redacted] se zabývala prodejem a servisem automobilů a doplňkovými službami. Do roku 2008 se zabývala prodejem a servisem značek koncernu Š [redacted]. V roce 2008 se postavil nový autosalon H [redacted] a společnost A [redacted] se nadále zabývala prodejem a servisem vozidel této značky. Následně z podnětu nařízení vedení společnosti H [redacted] bylo třeba, aby prodej vozidel značky H [redacted] byl prováděn jiným samostatným subjektem, aby tak mohly být přesně zjištěny ekonomické výsledky tohoto subjektu. Proto podnikání s vozidly značky H [redacted] probíhalo přes společnost A [redacted] I [redacted], která jako prodejce vozidel značky H [redacted] začala fungovat dne 1.1.2011. V této společnosti následně fungoval prodej, přičemž byla vozidla, která byla v majetku společnosti A [redacted] spol. s r.o. a následně se prodala přes společnost A [redacted] I [redacted]. Finanční vyrovnání mezi oběma společnostmi nebyla starost obžalované, ale bylo na ekonomovi společnosti Ing. P [redacted], aby si po rozvahovém dni, kdy se čistí účetnictví, předvedl prostředky za pomoci interních dokladů. Jednatelé nechtěli ze společnosti A [redacted] spol. s r.o. do společnosti A [redacted] I [redacted] převést velké finanční prostředky. Stávalo se, že v případě plateb faktur společnosti A [redacted] I [redacted] dostala obžalovaná pokyn od ekonomy Ing. P [redacted], aby fakturu zaplatila z prostředků společnosti A [redacted] spol. s r.o., že si to následně vyřeší. Některé faktury společnosti A [redacted] I [redacted] byly hrazeny z prostředků společnosti A [redacted] spol. s r.o. V průběhu roku 2013 se podmínky pro prodej vozidel značky H [redacted] zhoršovaly a snižovaly se marže. Proto okolo roku 2014 došlo k opětovnému uspaní společnosti

A■■■■ I■■■ a současně společnost přestala provozovat prodej vozidel značky H■■■■. Autosalon vozidel této značky se začal v roce 2014 bourat a objekt byl přebudován na klempírnu a lakovnu. Na to si společnost brala úvěr. Zbytek vozidel značky H■■■■ se prodával prostřednictvím autobazaru. Obžalovaná rovněž popsala, jakým způsobem byla provedena skartace v prosinci 2017 s tím, že celá skartace proběhla z podnětu svědka J■■■■ P■■■, který se na obžalovanou obrátil s tím, aby sehnala kontakt na nějakou společnost zabývající se skartací. Na takovou společnost poslala odkaz svědku P■■■ a dále se o věc nezajímala. Následně všichni zaměstnanci obdrželi email od svědka R■■■ P■■■, že proběhne skartace a že si každé oddělení má dojít do archivu a podívat se co by mohlo být skartováno. Účtárna měla archiv největší, vždy se tam dávaly doklady na konci roku, a to za pomoci učňů. Na základě výzvy ke kontrole pro účely skartace obžalovaná napsala svědku P■■■ seznam dokumentů, které jsou v účtárně, přičemž svědek P■■■ odpověděl obžalované, že z toho není příliš moudrý a poslal jí z příslušného zákona, co může skartovat. Kromě mzdových věcí tam nebylo nic, co by se muselo uchovávat víc než deset let. Když za obžalovanou přišel svědek Ž■■■, který za pomoci učňů zajišťoval odnos dokumentů do kontejneru, tak jim obžalovaná řekla, že mají odnést všechny doklady starší než z roku 2008. Ostatní věci tam musí zůstat. Současně je požádala, aby poté, co odnesou starší doklady, doklady z let 2013,2014 naskládali do regálů. Přítomní toto pochopili a následně obžalovaná odešla na své pracoviště, neboť to pro ni skončilo. Neměla na to čas, ani nebyl žádný důvod, aby byla přítomna odnášení dokladů. Když odcházela okolo 16. hodiny, tak ji překvapilo, že kontejner s doklady je otevřený, byť tam byly interní doklady. Nechtěla však do věci zasahovat, neboť to byla věc vedení. Následně kontejner odvezli a přijel další. Když se šla obžalovaná v průběhu skartace podívat do účtárny, tak tam potkala svědka M■■■, který jí řekl, že musí být práci učňů přítomen, neboť pokud by nebyli kontrolováni tak nic neudělají. Když se ptala svědka M■■■, jestli ví, jaké doklady, resp. z jakých let doklady má odnést, odpověděl, že to ví a že to chápe. Viděla, že sklad je vyčištěný a z regálů které určila, tak z nich doklady zmizely. Další krabice byly na zemi. Když byla svědkyně u R■■■ P■■■ v kanceláři, tak jí říkal, že viděl pana Z■■■, jak si nosí šanony do auta s tím, že dcera má ve škole sběr. Těsně před Vánoci byly obžalované vráceny klíče od archivu svědkem Ž■■■. Do archivu se šla obžalovaná podívat těsně po Vánocích, viděla, že krabice, co byly v hromadách nebo pod schody, jsou uklizené a tak zamkla. Následně pak jen proplácela faktury za provedenou skartaci. Obžalovaná zdůraznila, že jak svědek Ž■■■, tak svědek M■■■ věděli, že nemají být skartovány doklady po roku 2008. Toto ostatně věděli i z emailu od svědka P■■■. Obžalovaná rozhodně popřela, že by úmyslně mazala jakékoli doklady z účetního systému C■■■. Uvedla, že ze společnosti odcházela za vyhrocené situace, uklízela si počítač, mazala z počítače své osobní dokumenty, osobní věci. Rozhodně však nemazala účetní program C■■■. Ostatně účetnictví nejde smazat, každou noc se zálohuje, vše je v databázi společnosti C■■■, která účetnictví spravuje. Vždy pokud omylem něco smazala, tak to bylo opět obnoveno. Obžalovaná rovněž popsala, jakým způsobem docházelo k výplatě prostředků z hlavní pokladny pracovníkům pobočných pokladen po předložení dokladů. Zdůraznila, že pokud za ní přišel pracovník s doklady, které proplácela z hlavní pokladny, nemohla poznat, zda jí doklad nebyl předložen podruhé. Například z ojetých vozů ne vždy dostávala originál, ten si nechávali a do pokladny dostávala pouze kopie. Ostatně při současné kvalitě kopírek by těžko mohla poznat, zda jde o originál či kopii. Když na pobočné prodejně přijímali peníze od zákazníků a shromáždila se jim tam vyšší finanční částka, tak vytvořili výdaj, což byl příjem hlavní pokladny a odvod hotovosti, ale když současně v hotovosti propláceli nějaké částky na režii provozu na pohonné hmoty a podobně, tak s doklady následně pracovnice pokladen chodily do hlavní pokladny s tím, že nejprve se udělal odvod, což byl příjem hlavní pokladny a následně se udělal výdej té částky, na kterou přinesly doklady. Tato částka se spočítala a předaly se jim peníze. K tomu obžalovaná uvedla, že pokud někomu vyplácela oproti dokladu pobočná pokladna nějaké peníze, tak se příjmový doklad nevypisoval na pobočné pokladně, ti to tam nemohli zadat, byť jim peníze chyběly. Šlo vždy o výdej hlavní pokladny. Prakticky to tedy mohlo probíhat tak, že část odvodu bylo v hotovosti a část v dokladech za proplacené nákupy v hotovosti. Obžalovaná rovněž uvedla, že v případě proplacení

faktur se do pokladního systému nezadával variabilní symbol a mohlo tak dojít k tomu, že faktury byly proplaceny duplicitně. Obžalovaná rovněž uvedla, že v průběhu let 2010-2017 neměla žádné jiné příjmy než příjem ze zaměstnání u poškozené společnosti. Neabsolvovala žádný rekvalifikační kurz, měla středoškolské vzdělání v oboru speciální pedagogika. Ze strany společnosti neproběhlo ani žádné zaškolení, pouze ekonom Ing. P. [redacted] jí vysvětlil několik věcí, jak funguje systém. Vedením společnosti nebyla nikdy vyslána ani na žádný kurz, nebo školení. Obžalovaná uvedla, že v průběhu svého zaměstnání ve funkci účetní byla podřízená ekonomovi, svědkyni U. [redacted] a svědkům R. [redacted] a J. [redacted] P. [redacted]. Pokud si s nějakými položkami nevěděla rady, po dohodě s Ing. P. [redacted] tyto položky zaúčtovala na účet číslo 131100, což bylo zažitou praxí, s nikým dalším to neřešila. Ing. P. [redacted] jí řekl, že to tak má dělat. V době nástupu svědkyně U. [redacted] náklady společnosti byly velké, neboť se stále něco stavělo, bouralo, předělávalo, probíhaly nákupy. Následně se náklady začaly hlídat. Svědkyně U. [redacted] začala hlídat i náklady na režii jednotlivých oddělení. Obžalovaná rovněž uvedla, že zaměstnanec, kterému vydávala peníze, tak v případě, že to byla velká částka, tak bezprostředně nepotvrzoval nic. Pokud šlo o menší částky, tak podepisoval výdajový doklad. Pokud šlo o větší částku, tak jim obžalovaná zpětně donesla výdajový doklad k podpisu poté, co jej připravila. Ve chvíli převzetí peněz však nepodepisoval nic. Obžalovaná rovněž uvedla, že její odchod ze společnosti v únoru 2018 proběhl na základě jejího podnětu, přičemž k tomuto došlo 6.2.2018 s tím, že si chce ještě vybrat dovolenou. Až do té doby jí nikdo z nadřízených nic nevytknul. Až dne 14.2. 2018 jí zavolalo vedení společnosti, kde jí bylo jednateli společnosti řečeno, že když nezaplatí 300 000 Kč, tak bude „srát Maggi v kostkách.“ Nakonec toto podepsala, její strach rozhodně nepramenil z toho, že by se čehokoli dopustila, ale pramenil z toho, že lidé, které znala 15 let a šlo o její rodinné příslušníky, tak po ní chtějí toto. Obžalovaná se rovněž vyjádřila ke svým majetkovým poměrům s tím, že pokud jde o nákup pozemku v D. [redacted], tak půlku kupní ceny řešil manžel obžalované. Druhá půlka byla z darů od jejich rodičů, manželových rodičů a obžalované prarodičů, kteří jim chtěli s koupí pomoci. Dary byly v řádu desetitisíců korun, vždy poskytnuté v hotovosti. Pokud jde o nákup bytu ve [redacted], tak část byla hrazena za pomoci hypotéky. Pokud jde o část kupní ceny složené v hotovosti, tak tato částka byla složena třetí osobou, k čemuž obžalovaná předložila dokumenty v samém závěru hlavního líčení. Obžalovaná se pak vyjádřila k jednotlivým v obžalobě uvedeným výdajovým pokladním dokladům, resp. platbám na nich uvedeným s tím, že jednoznačně popřela, že by si přisvojila jakékoli finanční prostředky deponované v hlavní pokladně společnosti, kterou spravovala. Pokud jde o platby v roce 2010 uvedené v obžalobě pod body 1-4, obžalovaná uvedla, že služby byly společností A. [redacted] spol. s r.o. poskytnuty a peníze byly proplaceny na základě dokladu, který obžalovaná obdržela od pokladní pobočné pokladny. Ona sama nikdy nepředávala peníze žádnému z dodavatelů. Obžalovaná rovněž popřela, že by se výdaje přesahující částku 10 000 Kč musely zadávat do přijatých faktur. Toto pravidlo v té době ještě neplatilo, neboť v té době ještě nebyla povinnost podávání kontrolního hlášení a tedy pokud paragon měl všechny náležitosti, bylo možno ho akceptovat. Peníze tedy v těchto případech byly vyplaceny na základě paragonu, který byl přiložen ke košilce výdajového dokladu a byl ponechán v hlavní pokladně. Pokud jde o výdajové pokladní doklady, resp. na nich uvedené platby, které měly proběhnout v roce 2011 a byly obžalobou označeny jako fiktivní pod body 5-80 obžaloby, pak obžalovaná na svoji obhajobu uvedla, že rovněž v tomto období si nepřisvojila žádné prostředky deponované na hlavní pokladně. Výdaje proplácené pokladním z pobočných pokladen účtovala především na účet 501999 ostatní režie, kdy jde o režijní náklady provozu jako je občerstvení, dekorace, čistící a úklidové prostředky, květiny, barvy, laky, baterie, káva, čaj, občerstvení, fólie, alobal, vybavení kuchyně, dárkové předměty a podobně. Jedná se o režii provozu společnosti, proto se nedělá skladová příjemka a zkrusovalo by to přímé náklady společnosti sledované podrobně každý měsíc svědkyni U. [redacted]. Dále byly platby účtovány na účet 131101, kdy se jedná o pracovní účet, na který se dávaly doklady za uskutečněné nákupy, se kterými si obžalovaná nevěděla rady, a čekaly po rozvahovém dni, až je ekonom společnosti Ing. P. [redacted] správně zaúčtuje, a účet vyčistí. Na tomto účtu pak údajně odpočívaly a čekaly, až budou ekonomem dány na správné zaúčtování. Do

té doby nebyly spárované s žádným účtem. Obžalovaná pak k jednotlivým platbám uvedla, že peníze proplatila pokladním z pobočných pokladen na základě dokladů o platbách za nákupy zboží či poskytnutí služeb. Platby byly poskytnuty na základě paragonu. Rovněž zde obžalovaná zdůraznila, že nebylo nutné zadávat platby převyšující 10 000 Kč do přijatých faktur. Obžalovaná pak rovněž uvedla, že pokud jde o tankování PHM tak sice společnost A■■■■ měla smlouvu s benzinovou čerpací stanicí, nicméně v případě delších cest pracovníci společnosti tankovali i u jiných čerpacích stanic. Následně jim byly vydané peníze za pohonné hmoty propláceny na základě paragonů, přičemž byla zapsána SPZ vozidla. Obžalovaná pak v souvislosti s dokladem pod bodem číslo 27 obžaloby uvedla, že peníze vyplácela pracovníkům pobočných pokladen na základě jimi předložených paragonů a skladových příjmem. Neměla možnost poznat, zda jí stejné doklady nebyly předkládány duplicitně, nevyšla si data na skladové příjemce. Pokud pak obžalovaná proplatila platbu poštovního, jak na základě účtenky z pošty, tak na základě podacího lístku, k tomu uvedla, že takové duplicity si nemohla všimnout, pokud jí to pokladní předložila jako dva různé doklady. V množství dokladů, které jí procházelo rukama, si nemohla jednotlivé doklady pamatovat. K dokladu pod bodem 54 obžaloby, kde došlo k navýšení ceny za fólie z 5 500 Kč na 55 000 Kč, obžalovaná uvedla, že si nedokáže vzpomenout na tento konkrétní doklad, nestalo se, že by v pokladně měla přebytek. Připouští však, že tato chyba se projevit měla, neboť když se na konci měsíce uzavíraly pokladny, ekonom společnosti je načel do účetnictví. Nikdy nepřišel s tím, že by tam byla chyba, kterou při zaúčtování odhalil. Pokud obžalované bylo předestřeno, že příjemka je na 5 500 Kč avšak zaúčtovaná je platba ve výši 55 000 Kč a tedy při spárování musí být zjištěna chyba, tak k tomu obžalovaná uvedla, že párování příjmem neměla ona na starosti. Neví, jak k celé věci došlo. Obdobně se pak obžalovaná vyjádřila i k navýšení částky popsanému pod bodem 56 obžaloby. Právě tak obžalovaná nedokázala vysvětlit časovou disproporci mezi dnem vydání výdajového pokladního dokladu číslo 4338 z 3. června 2011 (bod 55 obžaloby), když dobírka byla převzata a zboží zapláceno až dne 6. 6. 2011. K tomu uvedla, že patrně došlo k chybě, že výdajový pokladní doklad zadala pod špatným datem. Pokud jde o platbu ve výši 300 000 Kč dne 5. září 2011 (bod 58 obžaloby) pak obžalovaná uvedla, že to bylo stornované, nikoli však v tom smyslu, že by platba neproběhla, když účet 395 je spojovací účet pro vnitřní zaúčtování, který se používal, když si pracovníce na pokladnách s něčím nevěděly rady, tak to zadávaly na tento účet, který však musí být vynulován k rozvahovému dni. V tomto případě se obžalovaná spletla a dala částku na vnitřní zaúčtování, neboť šlo o odvod hotovosti, který měl být správně dán na účet 261, odvod do banky. Když pak ekonom společnosti Ing. P■■■■ připravoval po rozvahovém dnu Audit a pároval výdaje z pokladny proti příjmu v bance, tak mu chyběly peníze, které pak byly nalezeny na vnitřním zaúčtování. V pokladně už to nešlo opravit, oprava byla prováděna až po půl roce. Proto došlo ke stornování výdajového pokladního dokladu. Předmětné peníze byly odvedeny do banky a musí tedy tento příjem být na účtu spárovaný s předmětnou platbou, k čemuž bude interní doklad o zaúčtování. Pokud pak jde o platby uvedené pod body 59,60,61,62,63,64,65,66,68,70,71,72,73,74,75,76,77 a 80 obžaloby, kdy je disproporce mezi výší vyplacené částky na výdajovém pokladním dokladu a mezi otiskem pokladního deníku, tak k tomu obžalovaná uvedla, že si nevytiskla správné košilky k příslušnému dokladu, částku uvedenou v elektronickém účetním deníku předala vždy příslušné pracovníci. Pokud na košilce byla nějaká částka, tak tu zadala, následně si s dokladem nevěděla rady, nebo s ním byl nějaký problém. Po poradě s ekonomem společnosti doklad již zadala do elektronického účetnictví, ale správnou košilku již nevytiskla. Ve všech tedy uvedených případech patrně došlo k chybě obžalované, že opakovala stejnou chybu a správné košilky si k předmětným dokladům nevytiskla. Pokud byla obžalovaná dotazována, proč na výdajovém pokladním dokladu uvedeném pod bodem 76 obžaloby není účtováno DPH, tak k tomu obžalovaná uvedla, že to bylo zadáno do účetnictví bez DPH, neboť v té částce bylo více dokladů, bylo to zadáno pouze na pracovní účet pod touto částkou, a proto to bylo zadáno bez DPH, aby si ekonom společnosti Ing. P■■■■ při zaúčtování jednotlivých položek DPH správně zaúčtoval. Nemusely to být pouze náhradní díly, mohlo to být položky i se sníženou sazbou DPH. Účet 131 byl pouze účet pracovní. Vždy na konci roku bylo

na účtu 131 velké množství takových dokladů, které se musely správně zaúčtovat. Ani u takové částky obžalovaná nevytiskla košilku, protože celá věc byla v řešení. V této souvislosti pak obžalovaná opětovně zdůraznila, že ani ekonomem společnosti ani nikým ze členů vedení společnosti jí nikdy nebylo ničeho vytýkáno. Pokud jde o platbu ve výši 1 256 879,- Kč označenou jako A ■ J ■ (bod 69 obžaloby), tak obžalovaná uvedla, že předmětná faktura skutečně byla zaplacená v roce 2008 bankovním převodem. Zdůraznila, že by musela být blázen, aby tři roky starou fakturu na tak velkou částku, která již byla uhrazena, dala fiktivně proplatit z pokladny. Uvedla, že záměrně použila již dříve použitý variabilní symbol, aby se částka s něčím omylem nespárovala a čekala na ekonoma Ing. P ■, až ji správně zaúčtuje. Částka neodpovídá faktuře A ■ J ■, ale skládá se z mnoha dílčích plateb, jako jsou náhradní díly, gumy, káva, přihlášení, kancelářské potřeby, úklidové a čisticí prostředky, hadry, revize, občerstvení a podobně za delší období. Veškeré podklady byly předány ekonomovi společnosti. Kdyby se daly na jiný účet, tak by svítily červeně. Rovněž v tomto případě je částka zadána bez DPH, kterou při správném zaúčtování dokladů zaúčtoval ekonom společnosti. Obžalovaná rovněž uvedla, že pokud jsou na výdajových pokladních dokladech texty jako „pneumatiky“, „náhradní díly za hotové“ apod., tak jde o texty fiktivní a je to z toho důvodu, že když ekonom společnosti dělal opravu, protože v pokladně to po zaúčtování již nelze opravit, ale od toho jsou interní doklady v účetnictví, kde je zaznamenáno, z čeho se to skládá. Pokyn k tomu, aby takovým způsobem účtovala, obdržela od Ing. P ■. Prakticky totožně pak obžalovaná vypovídala, i pokud jde o platby provedené v roce 2012 uvedené pod body 81-116 obžaloby. Rovněž v tomto případě uvedla, že položky zadávala jednak na účet 501999- ostatní režie a na účet 131101, kdy se jedná o pracovní účet, na který se dávaly doklady za uskutečněné nákupy, se kterými si nevěděla rady, a čekaly po rozvahovém dni, až je ekonom společnosti Ing. P ■ správně zaúčtuje a tento účet vyčistí. Na účtu pak doklady odpočívaly a čekaly, až budou ekonomem společnosti dány na správné zaúčtování. Do té doby byly nespárované. Rovněž v tomto případě obžalovaná uvedla, že peníze byly vždy vyplaceny tomu, kdo je uveden na předmětném výdajovém pokladním dokladu a to na základě dokladů, které jí tato osoba předložila. Pokud jde o dálniční známky, jejichž nákup je dle obžaloby duplicitně zaúčtován ve VPD č. 4097 ze dne 20.2.2012 (bod 83 obžaloby), tak k tomu obžalovaná uvedla, že nejde o duplicitně zaúčtovaný nákup, ale skutečně společnost zakoupila dvakrát 50 kusů dálničních známek, přičemž jednou to bylo uhrazeno fakturou uhrazenou v hotovosti, dalších 50 kusů dálničních známek bylo zaúčtováno na účet 131101, což bylo z toho důvodu, že na tomto účtu tato položka čekala, zda jí Ing. P ■ zaúčtuje do společnosti A ■ I ■, nebo zda je naskladní. A ■ I ■ byla dceřiná společnost společnosti A ■ spol. s.r.o. Obžalovaná uváděla, že pokud si nevěděla rady s jednotlivými položkami, zaúčtovala je na pracovní účet 131101. Nebylo to přijato na sklad. To si následně řešil Ing. P ■ po správném zaúčtování. Tento účet je totiž pracovní a po rozvahovém dni se účet čistí. Předmětné částky jsou především za náhradní díly. Někdy jedna částka je za jeden doklad, někdy za dva doklady, které byly předloženy. Náhradní díly se přijímaly na sklad. V té době byla otevřená druhá společnost A ■ I ■, ne vždy se všechno vyplatilo ze správné pokladny, stávalo se, že to bylo uhrazeno z druhé pokladny. I pokud je to zaúčtované v pokladně společnosti A ■ spol. s.r.o., tak mohlo jít o nákup zboží pro potřebu společnosti A ■ I ■. K platbě uvedené pod bodem 85 obžaloby, kdy mělo jít o přeplatek faktury, přičemž z účetního deníku společnosti A ■ spol. s.r.o. vyplývá, že doplatek faktury byl uhrazen dne 31.12. 2014, tedy dva roky poté, obžalovaná uvedla, že si to může vysvětlit pouze tím, že prodejní faktura mohla být větší, zákazník jako protiúčet nechal peníze, nechal tam více peněz, které se mu následně mohly vracet. Těžko se k tomu může vyjádřit. Prakticky obdobně obžalovaná vypovídala, pokud jde o platby provedené v roce 2013. Pokud jde o platby uvedené pod body 119,122,123,124,126,127,128,129 a 130, pak všechny tyto položky jsou zadány jako pracovní doklad a z tohoto důvodu jsou dány na úhradu došlé faktury v hotovosti na společnost I ■ V ■ g ■, či na ojeté vozy s pracovním variabilním symbolem z důvodu, aby se částka nemohla spárovat s žádným variabilním symbolem v došlých fakturách a nebyla tím uhrazena omylem faktura, která nemá s těmito pohyby nic společného. Tyto pohyby díky tomu svítily jako

nespárovaná položka na závazcích společnosti, kterou si ekonom společnosti Ing. P. [redacted] zaúčtoval. Všechny tyto položky jsou zadané z tohoto důvodu bez DPH, kterou následně řešil ekonom Ing. P. [redacted]. U těchto dokladů obžalovaná zpětně pochopila, že firma se snažila zajistit cash flow dceřiné společnosti A. [redacted] I. [redacted], která byla v této době založena, přičemž tyto pohyby dělala na základě pokynů ekonoma společnosti a vedení společnosti. Z tohoto důvodu byly všechny tyto doklady vymazány z účetnictví společnosti C. [redacted] a následně byl v účetnictví vytvořen vnitřní interní doklad ID č. 201202 v dubnu 2014 a to zpětně ke dni 1.12.2013. Tento doklad byl vytvořen až v dubnu 2014 v době, kdy se po rozvahovém dni čistilo účetnictví. Ostatně kvůli těmto pohybům se od konce roku 2012 po celou dobu roku 2013 z tohoto důvodu nechávaly velké zůstatky v pokladně. K tomu pak obžalovaná založila do spisu interní zúčtovací doklad. Pokud jde o další platby za rok 2013 uvedené pod body 117-139 obžaloby, pak stejně jako v dalších případech peníze byly předány příslušným pracovníkům pobočných pokladen na základě jimi předložených dokladů a zaúčtovány dle výše uvedených pravidel. Pokud jde o obžalobou uváděné fiktivní platby provedené v roce 2014 popsané pod body 140-160 obžaloby, tak rovněž v této souvislosti obžalovaná uvádí, že předmětné platby byly účtovány na již výše zmíněné účty 501999 a 131101, jakožto na účet pracovní. Šlo o platby za uskutečněné nákupy zboží a provedené služby, které byly propláceny pokladním z pobočných pokladen na základě předložených dokladů. Pokud jde o platbu ve výši 300 000 Kč uvedenou pod bodem 151 obžaloby, tak k tomu obžalovaná uvedla, že předmětný výdaj byl uskutečněn. Pokud by peníze chtěla ukrást, tak je nezaúčtuje. Proto se domnívá, že předmětný výdaj nebyl fiktivní a proto byl také zaúčtován. Nikdy nic nezaúčtovala bez podkladu, nebyla tam však od toho, aby ověřovala pravost dokladů. Pokud jí zaměstnanec příslušného oddělení přinesl doklad, tak jej proplatila. Prakticky obdobně obžalovaná vypovídala, pokud jde o platby, které měly být dle obžaloby provedené v roce 2015, přičemž jsou popsány pod body 161-194 obžaloby. Rovněž v tomto případě obžalovaná poukázala na účelové určení účtů 501999 a 131101, přičemž rovněž pokud jde o tyto platby, peníze vyplatila předmětným pracovníkům na základě dokladů, které jí byly těmito pracovníky předloženy. Pokud jde o platbu ve výši 75 000 Kč uvedenou pod bodem 184 obžaloby, tak k tomu obžalovaná uvedla, že je nesmysl, aby předmětná úhrada nebyla uskutečněna, neboť prodejce ojetého vozu by předmětnou platbu urgoval. Při placení ojetého vozu vyplácela hotovost na základě dokladu z oddělení ojetých vozů. Zdůraznila, že nikdy sama nepředávala peníze žádnému ze zákazníků, kteří ostatně k ní ani nemohli chodit do pokladny, která se nacházela v zázemí společnosti. Vždy peníze předávala pouze zaměstnancům firmy. Pokud šlo o proplacení vyšší částky, tak vždy na výplatu takto vysoké částky byla telefonicky upozorněna s tím, že se zaměstnanec dotazoval, zda může přijít, zda disponuje hlavní pokladna potřebnou hotovostí. Zaměstnanec následně buď přišel s fakturou, nebo obžalovaná vystavila ručně výdajový pokladní doklad s tím, že zaměstnanec zpětně dodal fakturu, kterou obžalovaná doložila. Pokud jde o platbu ve výši 145 000 Kč popsanou pod bodem 187 obžaloby, pak k tomu obžalovaná uvedla, že v tomto případě mohlo dojít k duplicitní výplatě, když jí z ojetých vozů přinesli doklad k úhradě, avšak její mechanismy nebyly nastaveny tak, aby poznala, že předmětná částka byla vyplacena již před rokem. Neměla sama důvod nevěřit zaměstnancům společnosti z oddělení ojetých vozů, kteří k ní pravidelně chodili, předložili jí doklad. Uvedla, že nemůže vědět, zda vozidlo po vykoupení prodají za týden, půl roku, nebo za dva roky. Proto peníze vyplatila. V takovém případě nemůže koukat na datum výkupní smlouvy, na základě které peníze proplácí. K platbám popsáným pod bodem 185,186 obžaloby obžalovaná uvedla, že neví, co znamenají položky, resp. jejich popisy „P. [redacted]“ a „V. [redacted]“, nedokáže říci proč, za jakých důvodů to bylo vyplaceno a s čím se potom pracovalo dál. Doklad k tomu určitě byl a na jeho základě vydala peníze. Následující kroky už však nedělala ona. Pokud byla částka pod bodem 186 účtována duplicitně, tak když k ní někdo přišel, vyplácela peníze na základě předložených dokladů. V tomto případě byla částka vyplacena skoro o měsíc dříve. Konkrétní částky si nepamatovala. Když doklady zadala do systému pokladna, tak s nimi již nadále nepracovala. Procházelo jí rukama velké množství dokladů. Peníze vyplácela těm pracovníkům, kteří doklady nosili. K platbě uvedené pod bodem 191 obžaloby obžalovaná uvedla, že vyplatila částku, kterou po ní chtěli z pokladny. Netušila zda

zákazník kupuje nové auto, neznala další kroky, dostala pouze výkupní smlouvu z bazaru. K nákupu nového vozu již doklady nedostala. Obdobně obžalovaná vypovídala i k platbě popsané pod bodem 193 obžaloby. Pokud jde o platbu uvedenou pod bodem 194 obžaloby, tak pokud obžalovaná byla předestřena výpověď svědka Ing. B. [REDACTED], který uvedl, že veškerý platební styk probíhal bezhotovostně, tak k tomu obžalovaná uvedla, že peníze vždy vyplatila v hotovosti na základě nějakého dokladu. Nevěděla, co si zákazník bude kupovat, jestli pouze prodal společnosti A. [REDACTED] auto a odjel, nebo si současně kupuje nový vůz, popřípadě jej má objednaný. Tyto informace se k ní již nedostaly. Vždy však obdržela nějaký doklad, ať již šlo o kupní smlouvu, nebo fakturu. Ne vždy na těchto dokladech byl uveden způsob platby. Stávalo se i to, že tam mohla být uvedena platba převodem a nakonec zákazník chtěl peníze v hotovosti, nebo se stávalo i opačně, že peníze byly připravené pro zákazníka, on však následně chtěl peníze převést na účet. Pokud jde o platby provedené v roce 2016 popsané pod body 195-239 obžaloby, pak rovněž v souvislosti s těmito platbami obžalovaná poukázala na účelové určení účtu 501999- ostatní režie a účet 131101, kdy se dle ní jedná o pracovní účet, na který dávala doklady za neuskutečněné nákupy, se kterými si nevěděla rady, a tyto čekaly na správné zaúčtování ekonomem společnosti Ing. P. [REDACTED]. V souvislosti s platbou popsanou pod bodem 196 obžaloby obžalovaná uvedla, že nemá povinnost zkoumat doklady, které obdržela z oddělení ojetých vozů. Nebylo její povinností zkoumat, za co peníze vyplácí. Vždy peníze vyplatila zaměstnanci, který si k ní pro peníze přišel. Pokud jde o ojeté vozy, tak pro peníze chodili svědci H. [REDACTED] nebo B. [REDACTED]. Stejně tak se stalo i v případě plateb popsaných pod body 197,198. Pokud jde o zjištěné duplicitní platby, tak k tomu obžalovaná uvedla, že proplácela doklady z celé společnosti, neměla šanci zjistit, zda jí byly některé doklady předloženy vícekrát. Vždy peníze předávala zaměstnancům firmy, kteří jí doklady nosili. Nikdy se neobohatila, přičemž v průběhu roku 2016 se jedná většinou o doklady z ojetých vozů, které obdržela od svědků B. [REDACTED] a H. [REDACTED]. K platbám pod body 233-234 obžaloby obžalovaná uvedla, že nedokáže říci po čtyřech letech, zda jí bylo podezřelé, že byla provedena platba stejné částky opakovaně ve stejný den. Nedokáže se rovněž vyjádřit k duplicitě plateb provedených stejný den na shodnou částku pod body 237,238. Uvedla, že neví, zda to bylo tím, že zadávala na konci měsíce mnoho dokladů a faktur do pokladny, doklady do systému C. [REDACTED] zadávala ona, v šanonu byly založené doklady i košilky. Obdobně se vyjádřila i k bodům 228, 230, 236. K předložené sjetině z pokladní knihy k uvedeným platbám, kterou založil zmocněnec poškozené společnosti, obžalovaná uvedla, že kopírování dokladů v pokladně i ve fakturách je běžně zaběhnutá praxe. Kopíroval se doklad, případně se opravila, předělala částka. Takové kopírování bylo ve všech modulech systému C. [REDACTED] zcela běžné. Pokud jsou v uvedených položkách překlepy a gramatické chyby, tak v případě, že za ní přišel zaměstnanec, druhý den vykopírovala doklad, který mu již vyplatila a okopírovala ho na nový den. Toto se dělalo zcela běžně. Položek je tam mnoho a nebylo nutno tedy zadávat každou zvlášť. V účtárně se běžně doklady kopírovaly. Obžalovaná uvedla, že pokud by byly k dispozici prvotní doklady, byla by vidět ta košilka s jinými doklady. Popřela, že by vyplácela na ty samé doklady. To že je tam uvedené číslo faktury dvakrát, neznamená, že je to udělané špatně. V případě, že vyplácela hotovost oproti dokladům, tak peníze vyplácela pokladním z autosalonu. Pokud je uvedeno jméno na pokladním dokladu, tak ta osoba u ní byla. K platbě popsané pod bodem 206 obžaloby obžalovaná uvedla, že je úplným nesmyslem, aby úhrada nebyla uskutečněna, když prodejce ojetých vozů by uvedenou platbu urgoval. Při placení ojetých vozů vyplácela hotovost na základě dokladu z oddělení ojetých vozů. Nikdy peníze nepředávala přímo žádnému zákazníkovi. K platbám popsaným pod body 208, 209 a 210 pak obžalovaná uvedla, že věří, že pokud jí někdo ze zaměstnanců přinese doklad k proplacení, tak výdaj hotovosti skutečně byl uskutečněný, věří, že jí tento pracovník nechce podvést ani ona by si peníze nenechala. Pokud jde o platbu popsanou pod bodem 215 obžaloby, tak k tomu obžalovaná uvedla, že částka ve výši 61 000 Kč byla zpět přijata do pokladny dne 13.3.2017 pod pokladním příjmovým dokladem 17310045 na účet 379200 nazvaný mylné platby s variabilním symbolem a popisem čísla faktury [REDACTED]. K tomuto vrácení předmětné částky do pokladny obžalovaná rovněž v hlavním líčení předložila otisk části účetního deníku. K platbě popsané pod bodem 219 obžaloby obžalovaná

uvedla, že doklad není duplicitní, avšak doklad byl ve skutečnosti v účetnictví stornován a neexistuje, konkrétně tedy doklad číslo [REDAKCE] v účetnictví neexistuje a byl stornován. K platbám z roku 2017 popsaným pod body 240-295 obžaloby obžalovaná uvedla, že pokud jde o platby v tomto roce, je jí kladeno za vinu duplicitní proplácení nákupů i služeb. K tomu uvedla, že není účetní a nikdy nebyla, peníze vyplácela na základě dokladů, které jí přinesli zaměstnanci společnosti. Nemohla poznat, že doklad je hrazený poněkolikáté. V roce 2017 jde většinou o doklady od svědků B [REDAKCE], H [REDAKCE] a K [REDAKCE]. Pokud jí jsou kladeny za vinu neuskutečněné nákupy náhradních dílů na sklad, pneumatik a dalších věcí, tak tyto nákupy byly uskutečněny. Nákupy si objednával sklad. Někdy se platí v hotovosti a někdy převodem. Vždy jí z pokladen V [REDAKCE] a Š [REDAKCE] přinesli doklady na základě, kterých peníze vyplatila a zaúčtovala na pracovní účet 131101, aby si to ekonom firmy správně zaúčtoval. Na tomto účtu tedy tyto položky čekaly, až ekonom účet vyčistí a položky dá na správné zaúčtování.

4. Shora uvedená obhajoba obžalované je pak vyvrácena celým komplexem důkazů provedených v hlavním líčení. Předně pak je obžalovaná usvědčována především výpověďmi jednatelů poškozené společnosti, stejně jako stávajících či bývalých pracovníků této společnosti, přičemž výpovědi těchto svědků jsou v souladu i se závěry znaleckých posudků a s obsahem shromážděných listinných důkazů
5. **Svědék J [REDAKCE] P [REDAKCE]**, který je jednatelem poškozené společnosti uvedl, že obžalovaná pracovala ve společnosti jako asistentka prodeje. V roce 2007 ji on sám vybral na funkci hlavní pokladní a účetní, když potřebovali v účtárně změnit personální obsazení. Svědek uvedl, že obžalovaná žila s jeho nevlastním synem, po dobu tří let bydleli ve společné domácnosti. K obžalované měl důvěru. Jako asistentka prodeje byla vnímavá. Zvláštní zaškolení neproběhlo, měla nadřízeného Ing. P [REDAKCE], který jí měl vést. S tím se svědek scházel pravidelně. Svědek se rovněž vyjádřil k náplni práce Ing. P [REDAKCE] s tím, že šlo o hlavního účetního. Svědek sám se v účetnictví neorientuje. Svědek rovněž popsal, jak celá věc vyšla najevo s tím, že s podezřením na trestnou činnost obžalované se poprvé setkal na podzim 2017 v souvislosti s tím, že obžalovaná měla svoji funkci předat svědkyni K [REDAKCE], přičemž v průběhu toho vznikly nějaké rozpory. Paní K [REDAKCE] viděla nějaké chyby a chtěla to vysvětlit. Obžalovaná zjištěné problémy bagatelizovala, nebo se k tomu rovnou odmítla vyjádřit. Svědek rovněž uvedl, že pokud dříve hovořil s obžalovanou o eventuálním rozdělení její funkce a v souvislosti s tím říkal, že by jí vzal pokladnu, tak toto obžalovaná vždy odmítala s tím, že pokladnu nikdy nedá. V té době si neuvědomoval důvod, proč na pokladně tak lpěla. Toto rozhodnutí pramenilo z toho, že obžalovaná na sebe brala velké množství úkolů a byla prakticky jediná, která věděla o všem, přičemž v létě 2017 vedení společnosti sdělila, že zvažuje založení rodiny. Následně proto přešla do účtárny svědkyně K [REDAKCE]. Po nějaké době svědkyně K [REDAKCE] společně se svědkyní U [REDAKCE] zjistily nevyjasněné výdaje z pokladny. Nejprve šlo o částku okolo 100 000 Kč a posléze ve výši 600 000 Kč. Obžalovaná T [REDAKCE] rovněž s R [REDAKCE] P [REDAKCE] uzavřela dohodu o ukončení pracovního poměru ke dni 28. 2. 2018. Svědek proto pozval obžalovanou na projednání záležitosti s tím, že jí navrhl, aby zaplatila částku ve výši 300 000 Kč s tím, že se nebude věcí dále zabývat. V té době netušil, že by mohlo jít o vyšší finanční částku a chtěl dostat alespoň poloviční částku zpět. Domníval se, že finanční možnosti obžalované jsou takové, že jí neumožňují uhradit vyšší finanční částku. Navrhnul jí splácení částky ve výši 300 000 Kč v měsíčních splátkách. Tuto nabídku obžalovaná obdržela, poté se šla někam poradit a poté přišla s tím, že to podepíše. Návrh na splácení částky ve výši 300 000 Kč ve splátkách odmítla a částku 300 000 Kč do tří dnů zaplatila. Svědek se rovněž vyjádřil k náplni práce obžalované, která pracovala jako účetní. Jako účetní požívala pověsti dobré pracovnice. Nejlépe se orientovala v účetním programu C [REDAKCE]. Jejím představeným byl nejprve ekonom Ing. P [REDAKCE] a poté Ing. P [REDAKCE]. Rovněž byli obžalované nadřízení svědci R [REDAKCE] P [REDAKCE] a E [REDAKCE] U [REDAKCE]. Pokud jde o proplácení hotovosti z pokladny, tak to fungovalo tak, že obžalovaná sama o sobě nemohla vyplácet nějaké částky v hotovosti. Pokud jde o platby, tak musela mít doklad podepsaný vedoucím, že ho může proplatit a musel tam být uveden důvod

tohoto proplacení. Proplacení v hotovosti rozhodně nebyla zcela běžná praxe. Šlo o záležitosti výjimečné. Rovněž pobočné pokladny mohly vyplácet platby v hotovosti, ale rovněž ty musely mít potvrzení od vedoucího. Zákazníci společnosti ani její dodavatelé přímo za obžalovanou nechodili. Když byl dodán náhradní díl, tak ten byl přijatý na sklad, což zajišťovali skladník a vedoucí skladu. Zakoupená auta přebírali prodejci. Naprostá většina věcí (svědek uvedl 99%) bylo placeno převodem. Platby v hotovosti byly výjimečné, šlo o případy, kdy něco chybělo. V takovém případě to obvykle bylo hrazeno přímo ve skladu, kde byla ještě pobočná pokladna. Svědek se rovněž vyjádřil k úklidu sněhu v roce 2010. Uvedl, že úklid sněhu si většinou firma zajišťovala sama svými silami, a když bylo sněhu více, zajistili to zaměstnanci silnic [REDACTED]. Neví, jakým způsobem to bylo hrazeno v případě, že to dělali zaměstnanci silnic. Svědek se rovněž vyjádřil, jakým způsobem probíhalo tankování pohonných hmot a platby za pohonné hmoty v jednotlivých obdobích. Svědek rovněž uvedl, že pokud jde o náhradní díly a pneumatiky, tak tyto byly z 99% placeny převodem na faktury. Výjimky byly pouze tam, kde se něco potřebovalo rychle dokoupit. Ceny s platbou v hotovosti nebyly výhodné. Svědek se rovněž vyjádřil k finančním vztahům společností A [REDACTED] spol. s.r.o. a A [REDACTED] I [REDACTED] s tím, že veškeré majetkové přesuny řešil Ing. P [REDACTED]. Vše muselo být zadokumentované. S výjimkou projednávané věci, svědek označil jako jediný rozpor mezi ním a obžalovanou to, když se rozešla s jeho nevlastním synem krátce před svatbou. To však byl rodinný rozpor. Svědek se rovněž vyjádřil ke kontrolním mechanismům společnosti A [REDACTED] s tím, že sám v ně neměl přílišnou důvěru, vše bylo založené na důvěře. Svědek uvedl, že si vysvětluje takový nezpůsobovaný únik finančních prostředků pouze tím, že k předmětné trestné činnosti docházelo v době finanční krize, kdy klesaly tržby. Přesto je pro něj nepochopitelné, jak mohla uniknout taková částka. Svědek rovněž uvedl, že v případě, že byla z hlavní pokladny vyplácena nějaká částka, tak obžalovaná dělala denní soupis vyplacení dokladů, které předkládala ekonomovi. Ten pak to, co mu bylo předloženo, zaúčtoval. Svědek pak rovněž uvedl, že poslední rok nabytí dojmů, že obžalovaná žije poněkud nad úroveň toho, co vydělává, neboť vydělávala cca 25 000 Kč hrubého, z čehož měla platit hypotéku, splátky na auto, dovolené, rovněž se draze oblékala. Neměl však žádný konkrétní důvod k nějakému podezření. Obžalované důvěřoval a ta důvěra patrně byla větší, než měla být. Celou věc považuje za své největší životní zklamání. Svědek se rovněž vyjádřil k provedené skartaci dokladů v prosinci 2017. Tato skartace proběhla na základě toho, že archivy byly plné, skartace nebyla prováděna již dlouhou dobu. Nařídili proto vedoucím, aby udělali soupis dokladů, které mají v archivech. Doklady, které se můžou vyřadit, mají být označeny červeným V. U obžalované to však probíhalo jinak, bylo na pracovnících účtárny, aby si sami určili, co mají v krabicích a šanonech a každý označili viditelně symbolem, zda to už prošlo skartační lhůtou a může to být tedy vyřazeno. Ostatní doklady měly být uloženy. Tento pokyn obžalovaná obdržela emailem. Každý vedoucí měl být u toho, když docházelo k odnášení dokladů z jeho oddělení. Následně zjistili ztrátu dokladů. Obžalovaná říkala, že u toho nebyla přítomna, nicméně skartaci si měla hlídat ona. Skartaci byli dále přítomni svědci Ž [REDACTED] a M [REDACTED]. V průběhu skartace se ztratily veškeré doklady ohledně plateb v hotovosti za roky 2012-2017. Svědek se rovněž vyjádřil v tom smyslu, že roční obrát společnosti A [REDACTED] spol. s.r.o. je v rozsahu 500-600 milionů Kč. Pokud jde o hotovost na pokladně spravované obžalovanou, tak k tomu vyžadoval, aby tam nezůstávala suma vyšší, než 200 000 Kč, neboť na tuto sumu peněz v hotovosti měli pojištění. Samozřejmě se stávalo, že tam mohla být i hotovost větší, pokud někdo v pozdních odpoledních hodinách zaplatil velkou sumu a banka již byla zavřena.

6. Rovněž **svědkyně E [REDACTED] U [REDACTED]**, která je finanční ředitelkou společnosti A [REDACTED] spol. s.r.o., prakticky shodně se svědkem J [REDACTED] P [REDACTED] popsala situaci, jak členové vedení společnosti A [REDACTED] spol. s.r.o. pojali podezření na zpronevěry finančních částek z hlavní pokladny obžalovanou na základě poznatků svědkyně A [REDACTED] K [REDACTED], které tato svědkyně získala v rámci svého zaškolování na výkon funkce hlavní pokladní. Společně se svým otcem J [REDACTED] P [REDACTED] si obžalovanou zavolala a chtěli od ní vědět, v čem je problém. Nemohli tomu věřit i s ohledem na jejich osobní vztahy. Obžalovaná se k tomu vyjadřovala v tom smyslu, že neví, jak se to mohlo stát,

nechápe to. Následně byly zjišťovány další a další případy. Proto proběhla ještě další schůzka s obžalovanou, kdy jí toto sdělili. Mezitím došlo k tomu, že obžalovaná byla vyzvána k předložení dokladů o výplatách z pokladny za prosinec 2017. Tyto doklady nepředložila s tím, že je pravděpodobně odnesla do archivu, což bylo nestandardní, neboť standardně se doklady ještě následující rok uchovávaly v příručním archivu. Poté přišla s tím, že doklady v archivu nejsou. Svědkyně odešla z práce a asi hodinu na to se od svého bratra R. P. dozvěděla, že obžalovaná iniciovala uzavření dohody o ukončení pracovního poměru ke konci února. Následně už prakticky neprobíhala žádná komunikace a následovala schůzka s obžalovanou a svědkem J. P. dne 14. 2. 2018 kdy byla obžalovaná naposledy ve firmě a následně čerpala dovolenou. Zde již se obžalovaná prakticky k ničemu nevyjadřovala, byť jí žádali, aby jim to vysvětlila, přičemž stále ji považovali za blízkou osobu. Ona však nekomunikovala, říkala, že se nebude vyjadřovat. Proto jí J. P. nabídl, zda je ochotná zaplatit polovinu v té době zjištěné částky, tedy 300 000 Kč. Na to obžalovaná řekla, že se chce rozmyslet, k čemuž si vzala dvě hodiny. Poté se ptala, jestli ta částka se nebude již navyšovat, jestli je finální, což jí v tu chvíli potvrdili, neboť netušili, do jakých rozměrů částka naroste. Současně jí nabízeli splátkový kalendář s ohledem na to, že věděli, že splácí hypotéku a nechtěli být příliš nepříjemní. Toto obžalovaná odmítla a částku ve výši 300 000 Kč uhradila ve třech splátkách v průběhu března na účet společnosti. Svědkyně se rovněž vyjádřila ke způsobu fungování a vedení společnosti A. spol. s.r.o. Vyjádřila se rovněž k fungování ekonomů společnosti i vztahu se společností C., která spravovala informační systém, v kterém bylo vedeno účetnictví společnosti. Svědkyně rovněž uvedla, že již v době působení ekonomů Ing. P. ve společnosti byl problém s účtem 131, který nebyl pod kontrolou, valily se přes něj ty největší částky. Ing. P. přišel v jednom případě za svědkyní, kdy jí sdělil, že tam vzniká nějaký problém, neví v čem, ale na konci roku by měla být nula, což se nestávalo. Problém byl zejména v tom, že položky nešly navzájem spárovat, čímž se účet dostával mimo kontrolu. Jednou za rok se to poslalo na základě výdejek do nákladů a následně tam vznikal rozdíl. Všichni tento účet brali jako účet na náhradní díly, nikdo nečekal, že by tam mohlo procházet něco dalšího. Na totožný problém poukazyval i svědek Ing. P., který říkal, že tam každý rok vzniká schodek. Svědkyně se rovněž vyjádřila k finančním vztahům mezi společnostmi A. spol. s.r.o. a A. I. s tím, že veškeré vztahy těchto společností měl na starosti Ing. P. a obžalovaná. Stalo se, že společnost A. spol. s.r.o. nakoupila vozidla, vozidla však byla prodána až v průběhu roku 2013 společností A. I. Účetně to však musel vyřešit Ing. P., aby bylo vše v pořádku. Svědkyně se rovněž vyjádřila ke způsobu vyplácení nákupů v hotovosti s tím, že o takových nákupech vždy rozhodovali vedoucí daného úseku. Svědkyně zde rovněž poukázala na to, že mezi spornými položkami jsou takové, kdy tytéž položky jsou uhrazeny vícekrát, popřípadě dochází k zásadnímu navyšování ceny odebraného zboží nebo služeb. Svědkyně rovněž jednoznačně popřela, že by při schůzce vedení společnosti s obžalovanou, kdy došlo k dohodě o úhradě 300 000 Kč obžalovanou, padaly jakékoli expresivní výrazy, či obžalované bylo jakkoli vyhrožováno. Svědkyně rovněž uvedla, že to, že vedení společnosti ušel únik tak velké částky, si vysvětluje tím, že účet 131 nebyl pod kontrolou. Kontrola jednotlivých položek zde nebyla možná, ostatně v tomto směru byl ekonom Ing. P., který nahradil Ing. P., informován obžalovanou T. V další své výpovědi v hlavním líčení svědkyně potvrdila, že ve společnosti bylo vždy dodržováno pravidlo spočívající v tom, že jakákoli platba, přesahující částku 10 000 Kč musela být provedena na základě faktury a ta musela být zavedena mezi přijatými fakturami. Toto bylo naprosto striktně dodržováno ve všech případech a u všech zaměstnanců. Nikdy s tím nebyl žádný problém, byť formální směrnice v tomto směru vydána nebyla. Pokud obžalovaná toto pravidlo nedodržovala, znemožňovala tím jakoukoli další kontrolu. Současně si byla jistá, že modul pokladna není kontrolován, nikdo z vedení společnosti do tohoto modulu nevstupoval. Se systémem neuměla zacházet ani svědkyně, byť byla finanční ředitelkou a do systému hlavní pokladny nevstupovala vůbec. Věděla, že tam nevstupuje ani ekonom. Svědkyně má za to, že obžalovaná se právě zaměřila na platby z pokladny, neboť práce pokladní prakticky nebyla vůbec kontrolována. Naproti tomu přehled došlých faktur byl pravidelně kontrolován.

Právě tak obžalovaná musela vědět, že na každý náhradní díl musí být příjemka. Pokud tam příjemky nebyly, tak tyto náhradní díly byly smyšlené a neexistující. Právě tak svědkyně uvedla, že je přesvědčena, že obžalovaná cíleně si vybrala pro svou činnost účet 131, o kterém věděla, že není kontrolován. Svědkyně se rovněž vyjádřila k tomu, jaké položky byly dávány na sklad, tedy k nim byly vyhotovovány skladové příjemky a ke kterým nikoli. V tomto směru se vyjádřila i k tomu, že pokud některé služby byly následně fakturovány zákazníkům, jako například oprava vstříků či jiných dílů, které byly zajišťovány prostřednictvím subdodávek, bylo nutno je rovněž přijmout na sklad, aby mohly být následně fakturovány zákazníkovi. Svědkyně rovněž uvedla, že úsek ojetých vozů za výkup vozidla vždy platil hned, nikoli až za nějakou dobu poté, co bylo vozidlo prodáno. Pokud si zákazník současně kupoval nový vůz, došlo k zápočtu do ceny nového vozu. Svědkyně se rovněž vyjádřila, jakým způsobem probíhal tento zápočet. Svědkyně rovněž uvedla, že následně zjistila, že obžalovaná si schválně v některých případech šetřila peníze na pokladně, kdy neprováděla odvody celé získané hotovosti. Rovněž ze systému je zřejmé, že do jednotlivých dokladů zasahovala vždy těsně před uzávěrkou. Svědkyně pak popsala zásah do účetního systému v případě popsaném pod bodem 119 obžaloby (bod 113 tohoto rozsudku.) Svědkyně se rovněž vyjádřila k pracovnímu vytížení obžalované s tím, že zadala ekonomovi společnosti zjistit průměrný počet dokladů, které obžalovaná zadala na den. Výsledkem bylo zjištění, že zadala průměrně asi čtyři doklady. Zadávala i některé došlé faktury, ale zde většinu práce dělala její kolegyně. Celkově za měsíc zadala cca 150 dokladů a svědkyně tedy uvádí, že obžalovaná rozhodně nebyla tak vytížená, aby si nevšimla, že by za ní někdo opakovaně přišel se stejným dokladem. Poukazuje rovněž na to, že v účetnictví jsou doklady kopírovány a v této souvislosti lze jen těžko připustit, že by si obžalovaná dala tu práci a v minulosti v účetnictví hledala doklad s obdobnými položkami.

7. **Svědék R** **P**, který je rovněž jednatelem společnosti A spol. s r.o. prakticky shodně jako svědci J P a E U popsal, jakým způsobem vyšlo najevo nyní projednávané jednání obžalované, kdy svědkyně A K, která přebírala funkci hlavní pokladní po obžalované, zjistila, že v pokladně je mnoho položek uhrazených náhradních dílů v hotovosti, přičemž jako bývalá vedoucí skladu věděla, že v hotovosti se platí jen minimum náhradních dílů. Následně probíhalo šetření a v době, kdy byly zjištěny nesrovnalosti ve výši cca 700 000 Kč, došlo k jednání s obžalovanou, která však uvedla, že neví, co to má být a že k tomu nemá co říci. Na základě jednání obžalovaná souhlasila s úhradou 300 000 Kč, přičemž tuto částku uhradila ve třech splátkách asi do tří týdnů. Mezitím byla s obžalovanou uzavřena dohoda o skončení pracovního poměru a to z podnětu obžalované. Svědek se rovněž vyjádřil, v jakých případech docházelo k úhradám náhradních dílů v hotovosti s tím, že šlo prakticky o výjimečné případy. Ve všech případech však náhradní díly, které byly prodávány zákazníkům, musely být přijaty na sklad a to bez ohledu na to, zda byly placeny z hlavní, nebo pobočné pokladny. Bez této příjemky totiž nelze náhradní díl naskladnit a následně naučtovat zákazníkovi. Rozhodně se tedy nemohlo stát, že by se koupil náhradní díl, pneumatika, nebo nářadí a současně na to nebyla vystavena skladová příjemka. Ve společnosti se skladové příjemky nedělaly pouze na věci jako občerstvení, květiny, pití, nebo drobné dárky při akcích. Příjemky se dělaly i na nářadí. Servis společnosti A je certifikovaný, musí mít tedy určité evidované nářadí. Kontrola takového nářadí je i součástí auditu. Bez evidence nelze ani svěřit nářadí pracovníkům. Svědek se rovněž vyjádřil k finančním vztahům společnosti A spol. s r.o. a A I s tím, že společnost A I fungovala v letech 2013 a 2014 jako prodejce vozů značky H. Žádné převody peněz mezi společnostmi neprobíhaly, neboť na prodej vozidel H je vlastní financování. Nákup vozidel H byl financován prostřednictvím leasingu z a . Pokud se stalo, že vozidlo koupila společnost A spol. s r.o. a prodala ho společnost A I tak toto bylo na počátku tohoto fungování a dělaly se tam nějaké zápočty. Po ukončení prodeje vozů H byla vybudována lakovna a klempírna, přičemž stavba tohoto zařízení byla řešena dodavatelsky, stavbu zajišťovala společnost K. Rovněž vybavení zařízení bylo řešeno dodavatelsky se společností I. Svědek se rovněž vyjádřil k tomu, jakým způsobem byly

v inkriminovaném období prováděny revize s tím, že zmocněnec poškozené společnosti předal soudu doklady o provedení všech revizí z inkriminovaného období včetně potvrzení, že platby za revize probíhaly převodem, což je vždy doloženo. Rovněž svědek potvrdil, že částky nad 10 000 Kč se vždy zadávají do přijatých faktur. Toto pravidlo platilo vždy, paragonem je možno prokázat úhradu částky do 10 000 Kč. Svědek se rovněž vyjádřil k průběhu skartace, která proběhla v prosinci 2017 s tím, že během této skartace se zvláštním způsobem ztratilo mnoho materiálů, které nebyly určeny ke skartaci, a přesto zmizely. K vynášení dokladů do kontejnerů využili pomoci učňů, vždy však jejich práci byli přítomni buď paní T ■■■■■, pan Ž ■■■■■, nebo svědkyně E ■■■■■ U ■■■■■. Písemnosti ke skartaci byly určovány dle soupisu. Následně měly být dány na hromadu a vyneseny do kontejneru. Pokud jde o úsek účtárny, tak se svědek domnívá, že seznam dokladů ke skartaci vytvořil J ■■■■■ P ■■■■■. Svědek se rovněž vyjádřil k náplni práce obžalované, zdůraznil, že obžalovaná nebyla prakticky kontrolována. Členové vedení společnosti ji brali jako člena rodiny a proto k ní měli důvěru. V době, kdy nastoupil do funkce ekonoma Ing. P ■■■■■ a převzal účetnictví, tak mu bylo divné, proč se hromadí velké množství výdajů na účtu 131 100, tedy na účtu přes který jdou všechny náhradní díly. Svědek odhadl, že celkové náklady na náhradní díly mohly být okolo 60 milionů korun ročně. Když bylo vedení společnosti upozorněno Ing. P ■■■■■ na schodek tohoto účtu, tak se snažili vysledovat, jakým způsobem předmětný schodek vzniká, ale neměli žádnou možnost to zjistit. Když se Ing. P ■■■■■ zeptal paní T ■■■■■, bylo mu sděleno, že se to nedá řešit a že se to na konci roku odepíše. Svědek se rovněž vyjádřil k tomu, že obžalovaná byla ze zaměstnanců účtárny nejzkušenější, ostatní pracovníci se tam střídali. Prakticky došlo i k situaci, že obžalovaná zaškolovala nového ekonoma, aby se orientoval v účetním systému. Současně však byl nový ekonom instruován i zástupcem společnosti C ■■■■■. Svědek uvedl, že mu není známo o tom, že by účet 131 měl sloužit jako pracovní účet, na který by se dávaly nákupy, s jejichž zaúčtováním si obžalovaná nevěděla rady. Vyjádřil se rovněž ke způsobu nákupu pohonných hmot do služebních vozidel, vyjádřil se i k evidenci dálničních známek ve skladovém hospodářství. Svědek se rovněž vyjádřil, že asi ve dvou případech v průběhu 27 let pro úklid sněhu, byla využita spolupráce s technickými službami, přičemž pracovníci nahrabali sněh. V ostatních případech si společnost zajišťovala úklid sněhu vlastními silami. Pokud jde o částku přesahující 22 000 Kč, tak svědek je přesvědčen, že to nebyla částka, kterou by bylo možno platit hotově, ostatně částka je sama o sobě vysoká. Každopádně výplata částek přesahující 10 000 Kč i za provedené služby musela být podložena přijatou fakturou. Svědek se rovněž vyjádřil k výplatě částky 2 800 000 Kč (bod 119 obžaloby) s tím, že jde o částku, která se skládala z několika dokladů, avšak na žádný z těchto dokladů nebyla ani faktura ani příjemka. Svědek uvedl, že se nemohlo stát, že by někdo přinesl fakturu ve výši 400 000 Kč a někdo by mu to proplatil hotově. Toto ostatně není možno ani ze zákona. Svědek rovněž uvedl, že mu není známo nic o tom, že by si obžalovaná někdy stěžovala, že by měla potíže s identifikací plateb, popřípadě se neorientovala v účetním systému. Svědek pak potvrdil, že za vedení ekonomického úseku byl zodpovědný ekonom, jehož povinností bylo zaúčtovat všechny položky do účetního programu.

8. Dalším usvědčujícím důkazem vyvracejícím obhajobu obžalované, byla i výpověď **svědkyně A ■■■■■ K ■■■■■**. Tato svědkyně uvedla, že u společnosti A ■■■■■ pracovala po dobu 25 let od roku 1993. Chystala se k odchodu do důchodu, byla na pozici vedoucí skladu, přičemž vedení společnosti jí nabídlo funkci hlavní pokladní, přičemž během prosince se začala na výkon této funkce zaučovat. Za tím účelem začala docházet za obžalovanou, která ji měla zaučovat a ukazovala jí nějaké věci. Svědkyně pak popsala, jak v průběhu tohoto zaučování se vracela do historie dokladů v pokladně, neboť se chtěla podívat, jak se podobné zaúčtování provádělo v minulosti. V rámci toho zjistila nákupy pneumatik, náhradních dílů i služeb, byť z pozice vedoucí skladu věděla, že podobné platby v hotovosti neprobíhaly. Následně objevila i duplicitně zaúčtované doklady. Svědkyně uvedla, že už před několika lety zavedli v rámci kontroly, aby veškeré nakoupené zboží šlo přes sklad, aby byla kontrola pohybu materiálu, přičemž dražší vybavení se platilo výlučně převodem. Svědkyně rovněž uvedla, že když hledala doklady v archivu, našla pouze doklady za rok 2010, 2011 s tím,

že pro rok 2011 bylo 12 balíků řazených po měsících a nahoře byl volně ložený štos dokladů. Svědkyně uvedla, že následně vše oznámila vedení společnosti a pak v návaznosti na její zjištění byla prováděna kontrola, kdy společně s paní U [redacted] kontrolovaly výdaje s pokladny, přičemž našly doklady, ve kterých bylo výrazné navýšení ceny zboží. Tato navýšení byla doplněna vždy posledního dne v měsíci, nebo prvního dne následujícího měsíce před uzávěrkou pokladny, neboť po uzavření deníku pro kalendářní měsíc již nelze provádět změny. Tyto změny byly prováděny těsně před uzávěrkou pokladny i v těch případech, kdy doklad byl například ze začátku měsíce. Svědkyně rovněž uvedla, že veškeré platby přesahující 10 000 Kč musí být zavedeny do účetnictví jako přijaté faktury. V tomto případě však na zjištěné položky zaúčtované obžalovanou neexistovaly faktury v účetnictví, popřípadě se stalo, že šlo o faktury, které byly uhrazeny jiným způsobem. Při kontrolách rovněž našli celou řadu duplicitně zaúčtovaných dokladů. Svědkyně rovněž uvedla, že v době, kdy obžalovaná odcházela ze společnosti, tak vymazala program na ojeté vozy. V reakci na to prováděli kontrolu výplat za ojeté vozy a to i za pomoci interního archivu tohoto oddělení a v rámci toho bylo zjištěno, že došlo i k tomu, že vozidlo bylo na pokladně Š [redacted] vyplaceno a za dva dny bylo opětovně vyplaceno z hlavní pokladny. U řady vozidel bylo v dokladech, že kupní cena vykoupeného vozu byla odečtena z ceny nového vozu a přesto byla kupní cena ojetého vozu vyplacena z pokladny. Svědkyně K [redacted] se rovněž vyjádřila k tomu, že obžalovanou zná od doby, kdy nastoupila do společnosti, přičemž jejich vztah byl zpočátku velmi otevřený a vřelý, byť se na práci nescházely. Když se svědkyně začala zaučovat v pokladně, tak ji překvapilo, že pokud účtovali nákup náhradních dílů, tak se ptala, proč se tam nedává variabilní symbol. K tomu jí obžalovaná řekla, že to není potřeba, že to následně udělá ekonom. Rozhodně jí však obžalovaná neříkala, že by nerozuměla jak a kam některé věci účtovat. Naopak jí dala seznam, jak se který případ účtuje. Svědkyně rovněž nezaregistrovala, že by se obžalovaná chodila radit k ekonomovi. Zvládala práci nejlépe ze všech. Pokud jde o účet 131 101 tak svědkyni bylo řečeno, že je to účet na náhradní díly. Na tento účet byly účtovány veškeré díly, které byly placeny hotově. Ostatně i obžalovaná na tento účet účtovala fiktivní nákupy náhradních dílů. Svědkyně se rovněž vyjádřila v tom smyslu, že v současné době se systém změnil, vše se zadává pod variabilním symbolem, který se následně spáruje u přijetí do skladu. V době kdy svědkyně pracovala jako vedoucí skladu, tak pneumatiky se většinou nakupovaly od Š [redacted] A [redacted]. Takto to fungovalo celá léta, platby probíhaly bezhotovostně. Platby za pneumatiky byly maximálně do 20 000 Kč a to zcela výjimečně, pokud zákazník požadoval speciální sadu nebo speciálně drahé pneumatiky, které nebyly ve skladu. Svědkyně rovněž uvedla, že podklady pro policejní orgány v tomto trestním řízení vyhledávala ona společně se svědkyní U [redacted]. Rovněž naprostá většina náhradních dílů byla hrazena převodem. Svědkyně odhadla, že pouze část v rozsahu asi 2-3% byla placena v hotovosti. Pokud se něco koupilo mimo běžné dodávky a platilo v hotovosti, tak se to ihned muselo dát na sklad, aby bylo možné to následně vydat ze skladu a fakturovat zákazníkovi. Než si někdo šel do hlavní pokladny pro peníze, musel předložit příjemku na sklad. Tento systém v podstatě platil pro každý šroubovák, včetně vybavení dílny, lakovny a náradí. Ostatně zvláště je veden sklad náradí, na který se to nakupuje a přijímá a to v podstatě bez ohledu na to, zda je zboží placeno v hotovosti, nebo bezhotovostně.

9. **Svědék Ing. R [redacted] P [redacted]**, který je ekonomem společnosti A [redacted] spol. s r.o. uvedl, že v této funkci pracuje od září 2015, kdy nejprve se musel seznámit se systémem účetnictví, který je poměrně složitý a je vedený v účetním systému C [redacted]. V práci s tímto systémem jej zaučoval pan G [redacted], který však byl externím spolupracovníkem společnosti A [redacted], dojížděl z [redacted] dvakrát až třikrát měsíčně. V dalších věcech se obracel na obžalovanou, která jako jediná měla dlouhodobé zkušenosti v práci s tímto programem. V průběhu doby svědek uvedl, že měl problém s účtem 131, což je účet „zboží na cestě“, který se mu stále nedařilo dostat pod kontrolu, stále tam vznikal zůstatek. Vždy na konci roku tam byl zůstatek ve výši 700-900 000 Kč, který byl následně zaúčtován do spotřeby. Když šel s tímto problémem za obžalovanou, tak ta mu vysvětlila, že v tomto případě není možnost kontroly, neboť na účtu se kromě věcí, které jsou přijímány na sklad,

hromadí věci, které se na sklad nepřijímají, kdy se jedná hlavně o STK a doplatky za registrace na dopravním inspektorátu. U vozidel, které jsou jednak společnosti A [redacted] a jednak zákazníkům této společnosti. Účtárna nedokáže rozlišit, které zakázky mají přijít na sklad a které jsou do spotřeby. Proto se tam ta částka hromadí a na konci roku je proúčtována do nuly tak, jak to dělal svědkův předchůdce Ing. P [redacted]. Svědek si v historii účetnictví našel, že skutečně Ing. P [redacted] to rovněž tak dělal a proto to dělal stejně, byť tím poškozoval svého zaměstnavatele. Vedení společnosti o tomto informoval s tím, že neví, jak situaci řešit a proto to řeší stejným způsobem jako Ing. P [redacted]. Prakticky všichni věřili tomu, co jim řekla obžalovaná, tedy že není možno provést důslednou kontrolu jednotlivých plateb. Svědek uvedl, že má za to, že byl obžalovanou úmyslně chybně informován, neboť po odchodu obžalované byl problém poměrně rychle vyřešen. Pokud obžalovaná uvádí, že položky na účtu 131 byly nespárované, tak k tomu svědek uvedl, že to je sice pravda, avšak bylo to právě z důvodu toho, že byl mylně informován obžalovanou. Až následně od svědkyně K [redacted] se dozvěděl, že na každém účtu je příjemka, kterou je možno spárovat s příjmkou na sklad. Svědek se pokoušel jednotlivé položky párovat ručně, avšak v žádném případě se mu to nepodařilo, bylo to prakticky nemožné, neboť částky na fakturách se nekryly s částkami na jednotlivých příjmkách. Svědek se rovněž vyjádřil v tom smyslu, že v době, kdy byl ekonomem společnosti, tak obžalovaná se rozhodně v systému orientovala velmi dobře a to nejen v systému pokladny, ale i účetnictví. Samozřejmě se s ním občas radila, to však byla běžná věc, bylo to vzájemné. Ohledně problémů s účtem 131 101 svědek chodil spíše za obžalovanou, neboť si s tím nevěděl rady. Svědek se pak rovněž vyjádřil k internímu dokladu o rozúčtování, který předložila v hlavním líčení obžalovaná, s tím, že dle jeho názoru předmětný doklad neprokazuje nic a tento doklad nemá žádný vliv na zjištěný stav pokladny. Svědek se rovněž při své další výpovědi vyjádřil k tomu, že proplacení jakéhokoli výdaje nad 10 000 Kč musí být zaevidováno mezi přijatými fakturami. Ostatně od 1.1.2016 začalo fungovat i kontrolní hlášení. K dřívější době se může vyjádřit jen těžko. Svědek rovněž uvedl, že není možné účtovat zákazníkovi náhradní díl bez skladové příjmy. Pokud má být díl fakturován zákazníkovi, musí projít skladem, jinak by nebylo možné v používaném systému vystavit fakturu a zadat tam konkrétní náhradní díl či pneumatiku. Svědek se rovněž vyjádřil k tomu, jakým způsobem probíhala měsíční uzávěrka pokladny. Vyjádřil se rovněž k tomu, jakým způsobem probíhá zaúčtování prodeje vozidel, pokud je současně odkupováno ojeté vozidlo na protiúčet. Svědek rovněž popsal, že zpětně dohledal v účetním systému, jakým způsobem proběhlo zaúčtování výplaty částky 2 800 000 Kč (bod 113 tohoto rozsudku.) Rovněž se svědek vyjádřil v tom smyslu, že i služby, které společnost A [redacted] zajišťuje v rámci servisních oprav formou subdodávek, je nutno přijmout na sklad, aby následně mohly být vyúčtovány zákazníkům společnosti. Rovněž uvedl, že za párování položek na účtu 131 byl odpovědný on, proto se snažil zjistit, proč se párování nedaří a co s tím může udělat. Pokud se měl vyjádřit k tomu, proč pobočné pokladny nezaznamenávaly výdaje, tak u zavedení tohoto pravidla nebyl, má však za to, že vedení společnosti mělo plnou důvěru v obžalovanou a proto všechny výdaje šly přes ní, aby je mohla kontrolovat. Svědek se rovněž vyjádřil k použité terminologii s tím, že obžalovanou používaný pojem „košílka“ v pokladně představuje relevantní výdajový pokladní doklad. Na základě tohoto dokladu z pokladny jsou vydávány peníze, v případě příjmu je vystavován příjmový pokladní doklad.

10. Obhajoba obžalované je pak vyvrácena i výpovědí **svědka Ing. P [redacted] P [redacted]**. Tento svědek uvedl, že jako externí spolupracovník společnosti A [redacted] začal vykonávat funkci ekonomy poté, co tam došlo k úplné výměně personálního obsazení účtárny. Do společnosti A [redacted] dojížděl tři dny v týdnu, přičemž měl na starost účtování a výkaznictví. Obžalovaná T [redacted] nastoupila jako pokladní, přičemž jejím úkolem bylo zajišťovat příjem hotovosti a platby v hotovosti. Rovněž dělala platební příkazy do banky a podobné záležitosti. Svědek uvedl, že manipulace s hotovostí šla mimo něj, s pokladnou přišel do styku pouze, když si nechal proplácet své vlastní náklady. Obžalovaná vedla pokladní knihu, přičemž ohledně pokynů k zadávání do této knihy proběhlo školení, které zajišťoval pracovník společnosti C [redacted]. Pokud byl svědek dotazován, zda se jej

obžalovaná ptala na to, jak má zadávat jednotlivé položky do pokladní knihy a výdajových pokladních dokladů, tak to si nepamatuje. Pokud by se jej však ptala, dostala by odpověď, že to, co je na dokladu napsáno, má popsat, zaúčtovat a zvolit příslušnou předkontaci. Svědek rozhodně popřel, že by na jeho příkaz se pod položkami jako náhradní díly nebo pneumatiky, skrývalo cokoli jiného. Rozhodně popřel, že by kdy vydal jakýkoli takový příkaz. Uvedl, že pokud se koupila pneumatika, musela tam být skladová příjemka a nákup na sklad. Že by náhradní díly jako např. pneumatiky neměly skladové příjemky, tak to se v praxi stávat nemělo. Neví o tom, že by se to stávalo. Svědek se rovněž vyjádřil k tomu, že pokud se prodávalo nové auto a zákazník nechal staré auto na protiúčtet, tak vykoupené auto šlo na sklad ojetých aut a z tohoto skladu se následně prodávalo. Pokud to bylo protiúčtem, tak peníze se prodávajícím nevyplatily, ale byly použity k částečné úhradě nového vozu. Byly vydány příjmové a výdajové doklady, stávalo se, že i převyšovaly hodnotu maximální přípustné platby v hotovosti. Toto akceptoval i auditor, neboť peníze fyzicky předány nebyly. Svědek se rovněž vyjádřil k tomu, jak probíhalo proplácení nákupů za hotové z hlavní pokladny s tím, že s paragonem přišel příslušný pracovník do pokladny za obžalovanou a ta ho proplatila. Tento doklad musel být schválený a až na základě toho ho obžalovaná mohla proplatit a zavést do účetnictví. Výdaje zaúčtovala obžalovaná a svědek je následně zanesl do účetnictví společnosti. Svědek uvedl, že jako ekonom nekontroloval, zda byl doklad vydán oprávněně, nebo ne. Takovou kontrolu nemohl ani stihnout. Procházel to kontrolou vedení, neměl důvod dokladům nevěřit. Paragony a podobné doklady fyzicky nekontroloval. Mohlo se stát, že na konci roku, případně při auditu si mohl tyto doklady vyžádat auditor. Proto je vytiskli, zkopírovali a doklady auditorovi poskytli. Svědek rovněž uvedl, že společnost A [redacted] I [redacted] nebyla financována z pokladny společnosti A [redacted] spol. s r.o., resp. neměla být z této pokladny financována. V počátcích mohlo docházet k zápůjčkám a také docházelo, tyto však byly podloženy pokladní výdejkou z jedné společnosti do druhé. V hotovosti to však pravděpodobně nebylo často, avšak stát se to mohlo. Žádná smlouva mezi společnostmi uzavírána nebyla. Pokud měla pokladna sedět, tak tam peníze musely být následně vráceny. K tomuto však docházelo spíše v počátcích, šlo o částky maximálně v řádech desetitisíců. Svědek rovněž uvedl, že si nezpomíná na nic takového, že by obžalovaná na účet 131 dávala položky, se kterými si nevěděla rady, a on je následně rozúčtoval. Každopádně pokud by se tak dělo, muselo by se tak stát v rámci jednoho měsíce před měsíční uzávěrkou. Doklad k jednotlivým položkám nedostával, dostal pouze zaúčtované doklady elektronickou formou, ty následně prošel, provedl kontrolu, zda souhlasí základ DPH a další položky a následně položky elektronicky zaúčtoval. Pokud si obžalovaná nevěděla rady, šli se na doklad podívat a rozhodli, jakým způsobem se s ním naloží. Zpočátku chodila obžalovaná častěji, následně však získávala praxi a zkušenosti. Pokud obžalovaná v souvislosti s platbou uvedenou pod bodem 69 obžaloby uvedla, že částku ve výši 1 256 879 Kč zaúčtovala po poradě se svědkem, tak svědek k tomu uvedl, že neví o tom, že by takovou strašnou částku účtoval. S ohledem na sumu to mohl být jedině výkup vozidla. Svědek uvedl, že neví o tom, že by některé položky byly účtovány opakovaně. Připustil však, že se to stát mohlo, pokud byl doklad zkopírován na barevné tiskárně a opětovně předložen po nějaké době s jinou hlavičkou. Při současných možnostech reprodukční techniky jde o věc poměrně těžko odhalitelnou. Svědek rovněž uvedl, že si nepamatuje, kolik účet 131 101 řádově obsahoval položek, nevybaví si, kolik toho na něm bylo. Každopádně v každém účetnictví je nějaký účet, na kterém se shromažďují věci, které se následně musí vyjasnit. Zřejmě i společnost A [redacted] měla takový účet, kde se shromažďovaly nevyjasněné položky a který se následně vyčistil. Při další své výpovědi svědek Ing. P [redacted] uvedl, že si neuvědomuje, že by společnost měla danou finanční hranici výdaje, kdy by nestačil paragon, a musela být vydána faktura a muselo to být zaevidováno mezi přijaté faktury. Obecně se uvádí částka 10 000 Kč, avšak neuvědomuje si, že by v tomto případě byla vydána nějaká vnitřní směrnice či nepsané pravidlo. On sám by považoval za standardní jako hranici částku 10 000 Kč. To je ale pouze jeho názor. Pokladní doklad může dle jeho názoru mít rovněž potřebné náležitosti, neví, jak to fungovalo ve společnosti A [redacted]. O pokladně nemá tolik informací, když pouze zaúčtoval údaje zanesené do účetnictví jednotlivými pracovníky. Svědek

předpokládal, že pokladní doklady kontroloval ten, kdo je schvaloval. On sám je však nekontroloval. Pokud se nakupovaly náhradní díly nebo pneumatiky a platily v hotovosti, tak tyto se účtovaly na účet „zboží na cestě“. Skladové příjemky by měly být součástí dokladů, avšak nevybavuje si, jak to bylo. Pokud si vzpomíná, tak v případě, že to bylo účtováno na účet 131, tak jednotlivé položky se nepárovaly s příjmkami na sklad, srovnávalo se to až inventurou skladu. Avšak nepárovaly se jednotlivé položky. Skladové hospodářství bylo vedeno v jiném systému. Výsledek účtu 131 se pak srovnal dle inventury skladu. Na konci roku tam nějaký zůstatek určitě byl, svědek si však nevzpomíná, o jaké částky šlo. Byly tam i jiné problémy, když si sklady mezi sebou půjčovaly náhradní díly, byla pak nutná fyzická inventura. Svědek rovněž uvedl, že pokud by obžalovaná nevěděla, kam má něco zaúčtovat, tak by za ním mohla přijít se zeptat. Dlužno říci, že doklady se v této společnosti opakovaly, nebývaly tam často neobvyklé doklady. Rovněž si neuvědomuje, že by tam byly souhrnné částky, kdy šlo o řadu dokladů, kterou by měl následně rozúčtovat. V souvislosti s platbou uvedenou pod bodem 58 obžaloby svědek uvedl, že mohl jít o peníze na převod do banky v hotovosti. Mohlo se na to přijít až později a proto mohla být oprava provedena až po půl roce. Svědek rovněž uvedl, že si neuvědomuje, že by z pokladny společnosti A [redacted] do pokladny společnosti A [redacted] I [redacted] byly prováděny nějaké hotovostní přesuny. Rozhodně za ním nikdo nepřišel s tím, aby zaúčtoval doklady s fiktivním textem jako „náhradní díly“, kdy ve skutečnosti šlo o něco jiného. On sám doklady zaúčtoval minimálně. Rovněž popřel, že by obžalované někdy radil, aby si vytiskla nějaký doklad s tím, že některé operace jsou nestandardní. Rovněž si neuvědomuje, že by obžalované někdy radil, aby si nechala nějaký doklad pro případ následných problémů. Ostatně svědek sám uvedl, že nikdy nepocíťoval, že by v budoucnu mohl být v účetnictví společnosti nějaký problém. Běžné problémy se postupně odstraňovaly a řešily. Zpočátku se stávalo, že zůstávaly někde nevyřízené položky, někde se odkládaly a následně se to muselo čistit. Postupně se však takové věci odstraňovaly, když do problematiky účetního systému C [redacted] více proniknul. Svědek rovněž uvedl, že výdajový pokladní doklad je normálním účetním dokladem, přičemž výdajové pokladní doklady založené v účetnictví se neporovnávají s otiskem pokladního deníku.

11. **Svědčyně S [redacted] R [redacted]**, která byla v inkriminované době pracovnící účtárny a tedy kolegyní obžalované, uvedla, že ve společnosti A [redacted] pracuje od října 2015, kdy nastoupila na pozici asistentky ekonoma. Na tuto pozici jí obžalovaná zaučovala. Zaučovala jí v práci s účetním programem C [redacted]. Svědkyně rovněž měla obžalovanou zastupovat v případě její nepřítomnosti. Toto zastupování však probíhalo tak, že obžalovaná jí v případě své nepřítomnosti předala trezor s hotovostí. Byly domluvené, že svědkyně nebude provádět účtování v programu C [redacted], ale pouze do excelové tabulky bude psát příjmy a výdaje. Tuto tabulku následně předala obžalované, která doklady zaúčtovala sama. Obvykle to probíhalo tak, že když v době nepřítomnosti obžalované vedla hlavní pokladnu, tak jí pouze asistentky přinášely doklady, které vyplatila. Odvod hotovosti odvezla do banky. Nevzpomíná si, zda v době, kdy zastupovala obžalovanou, některé oddělení něco kupovalo za hotové. Za dobu svého působení si nikdy nevyšimla žádných nesrovnalostí v účetnictví. Neví nic o finančním toku mezi společnostmi A [redacted] a A [redacted] I [redacted]. Svědkyně uvedla, že její vztah s obžalovanou nebyl příliš dobrý, nijak se mimo práci nestýkaly. Svědkyně rovněž uvedla, že se nesetkala s tím, že by nějaké položky byly zaúčtovávané pod jiným názvem. Rovněž uvedla, že v její kanceláři nikdy nebyly doklady k hlavní pokladně, tyto doklady si obžalovaná archivovala sama. Svědkyně nebyla ani přítomna skartaci, která probíhala v prosinci 2017.
12. **Svěděk P [redacted] G [redacted]**, který je pracovníkem společnosti C [redacted], která provozuje informační systém a účetní program ve společnosti A [redacted], v hlavním líčení popsal, jakým způsobem účetní program C [redacted] fungoval v této společnosti. Popsal rovněž způsob, jakým jednotliví pracovníci do tohoto systému vstupovali s tím, že každý pracovník vstupoval pod svým

přístupovým jménem a měl individuálně nastavené heslo. Tento svědek uvedl, že pro případ kontroly účetnictví je možné udělat elektrický výstup, vyexportovat jakákoli data, zejména účetní deník. Pokud jde o možnost provádění změn v deníku, tak účetní program C [redacted] funguje tak, že nejprve vznikne prvotní doklad, který je přístupný do doby, než se zaúčtuje. Po jeho zaúčtování z modulů účetnictví do účetního deníku již je dále nedostupný. Je možné jej pouze odúčtovat, vrátit do prvotního stavu, avšak pouze do uzávěrky, než se vypočte DPH. Poté již se záznamem nejde nijak manipulovat. Pokud jde o účtování pokladních dokladů, tak ty se vždy účtují podle data, která jsou uvedena na pokladních dokladech. Tato data se zavádějí do účetního deníku jako datum účetní operace. Kromě data účetní operace je uvedeno rovněž datum zaúčtování. Svědek uvedl, že do společnosti A [redacted] zajížděl přibližně jednou měsíčně v rámci služby poskytované společností C [redacted] společnosti A [redacted]. Pokud bylo třeba něco projednat ohledně provozu účetního programu, pracovníci společnosti A [redacted] to projednávali s ním. Svědek se rovněž vyjádřil k určitým problémům v účetnictví, které se objevovaly v rámci vystavování faktur za ojeté vozy a při vystavování zálohových faktur. Rovněž pak uvedl, že na účet 131 101 se toho uklízelo mnoho. Tento účet svědek nazval „nedohledatelnou žumpou.“ Zejména se tam uklízely výdaje. Svědek uváděl, že výdaje za pořízení zboží se samozřejmě měly dávat na účet 131, na straně druhé však měly být následně z účtů vytaženy a dávány na sklad. V tomto případě tam však řada věcí zůstávala viset a nebylo patrné, že by položky z účtu 131 101 odcházely. Na konci roku tam však nic nebylo, tedy položky tam v průběhu roku byly a na konci roku byly odúčtovány. Svědek rovněž uvedl, že k účtu 131 101 mělo přístup víc osob. Každý kdo měl přístup k účtování, mohl zaúčtovat na jakýkoli účet.

13. **Svědek D [redacted] V [redacted]**, který je správcem sítě společnosti A [redacted] uvedl, že v průběhu roku 2017 se stalo, že několikrát zmizela datová složka systému. V té době to nikomu nebylo divné. Svědek to bral jako chybu uživatele. Datová složka byla obnovena ze zálohy. Když se to stalo již asi potřetí, tak již to svědkovi bylo divné, proto zjistil, že ten den, kdy končila obžalovaná v zaměstnání, bylo provedeno z jejího počítače smazání celé datové složky programu bazar. V této složce byly evidovány údaje o prodaných vozech, evidence bazaru, smlouvy a faktury. Když se na to ptal obžalovaná T [redacted], tak mu řekla, že o tom nic neví. Svědek rovněž popsal, jakým způsobem přistupovali jednotliví pracovníci do účetního systému C [redacted]. Svědek uvedl, že nikdy neřešil jakékoli zneužití přístupového jména obžalované.
14. Další skupinou svědků, kteří byli vyslechnuti v hlavním líčení, jsou svědci, kteří se podíleli na skartaci dokumentů, která ve společnosti A [redacted] proběhla v prosinci 2017.
15. **Svědek J [redacted] M [redacted]** v hlavním líčení uvedl, že v průběhu shora uvedené skartace dokumentů měl na starosti organizaci učňů, kteří pomáhali s vynášením dokladů do kontejneru, který byl přistaven na dvoře. Vedoucí každého oddělení určil, co má být skartováno a za jaké období. Učni vždy přicházeli ráno za svědkem a ten jim určil, co mají udělat. Tomu byl rovněž přítomen vedoucí příslušného oddělení, který řekl, jakou část dokladů mají učni odnést. Následně šel svědek dělat svoji práci. Když učni měli určenou práci hotovou tak přišli za ním, aby jim dal práci další. Rovněž obžalovaná T [redacted] si za své oddělení řekla, co se má zlikvidovat. Svědek uvedl, že si přesně nevzpomíná, jakým způsobem probíhala komunikace přímo s obžalovanou. Standardně to bylo tak, že vedoucí určili, z jakých polic mají být doklady odneseny. Ostatní doklady označili, aby nebyly zlikvidovány, popřípadě je zakryli. Rozhodně nebylo na jeho úvaze, aby určil, které doklady mají být zlikvidovány. Svědek uvedl, že se samozřejmě mohlo stát, že učni odnesli něco, co neměli, avšak vždy po skončení práce si za každé oddělení přišel vedoucí toto zkontrolovat. Svědek ani v

době po skartaci nezaznamenal stížnosti, že bylo odneseno ze skladu něco, co odneseno být nemělo.

16. **Svědék L** **Ž** uvedl, že byl pověřen jednatelem společnosti R **P**, aby společně s učni byl nápomocen obžalované T při odnášení šanonů z archivu do připraveného kontejneru. Jednatelem nebylo řečeno, které šanony má odnášet. Obžalovaná T řekla, od kterého bodu, do kterého, mají učni šanony odnášet, následně tam svědek chodil každou hodinu kontrolovat učně, zda vše provádějí, tak jak mají a jestli přítom nejsou žádné problémy. Vždy když svědek přišel do místnosti se šanony, tak obžalovaná T byla odnášení dokladů přítomna. Vynášení celého archivu trvalo po dobu čtyř dnů. Dnes si již svědek nevzpomíná, jak dlouho se vynášelo účetnictví. O tom, že nějaké doklady chybí, se dozvěděl, až po nějaké době, hledali je společně se svědkyní U. Svědek rovněž uvedl, že v letech 2010 až 2017 pracoval jako vedoucí servisu ve společnosti A. Svědek sám obžalované T žádnou hotovost nepředával ani od ní hotovostní prostředky nepřebíral. Neměl na starosti pokladnu. Uvedl, že pokud servis něco nakupoval za hotové, byly to pouze malé položky jako olej do sekačky. Nikdy nešlo o nic velkého. Pokud šlo o dražší položku, vždy byla hrazena převodem. Náhradní díly vždy byly placeny bankovním převodem, v hotovosti nic nenakupovali. Se společnostmi, které jim náhradní díly dodávají má společnost A smlouvy. Rovněž servis nenakupoval pneumatiky.
17. **Svědék L** **K** uvedl, že jako učeň vykonával praxi ve společnosti A. V rámci toho pomáhal s vynášením dokladu z archivu této společnosti. Tomuto vynášení byl přítomen svědek **Ž**. Svědek se domnívá, že tam byla i obžalovaná. Tito učňům řekli, co mají vyhodit a co nechat na místě. Již si nevzpomíná, kdo jim co přesně řekl. Obžalovaná tam nebyla po celou dobu. K průběhu vynášení dokladů z archivu dále vypovídali **svědci D** **Č**, **R** **L**, **K** **M** a **M** **Š**, kteří jako učni pomáhali při vynášení dokladů do kontejneru na pokyn svědka **Ž** a dalších pracovníků společnosti. Svědci **L** a **Š** hovoří i o přítomnosti obžalované na místě, přičemž svědek **Š** hovoří o tom, že obžalovaná a ještě další žena jim říkala, které šanony mají odnést a které mají zůstat v archivu.
18. Významnými důkazy pak byl výslech dalších pracovníků poškozené společnosti, kteří přicházeli v inkriminované době v rámci svého výkonu zaměstnání do styku s obžalovanou, především pak těch pracovníků, kteří měli od obžalované přebírat dle dokladů hotovost z hlavní pokladny oproti dokladům o nákupu zboží či služeb.
19. **Svědék M** **H**, který v poškozené společnosti pracuje, jako vedoucí úseku ojetých vozů uvedl, že s obžalovanou přicházel do styku při předávání hotovosti, na oddělení ojetých vozů měl pokladnu, ze které byly většinou hrazeny poplatky za registraci vozidel, za provedení STK a podobně. Pokud se vyplácely peníze zákazníkům při výkupu ojetých vozidel za hotové, tak šel se zákazníkem na pokladnu. Pokud dopředu věděl, že bude hradit za ojeté vozidlo vyšší částku, tak vždy si u obžalované peníze objednával dopředu. Za oddělení ojetých vozů přebíral hotovost obvykle svědek, stávalo se, že převzal peníze a obžalovaná mu sdělila, že si to později zapíše. Když přivezl vozidlo, tak doložil fakturu a pokladní doklad prokazující, že peníze použil na nákup vozidla. Na pokladně, kterou měl na oddělení, byl limit ve výši 20 000,- Kč. Tyto peníze obvykle sloužily na poplatky za registraci a na poplatky za STK. Nic dalšího nenakupovali. Za tyto peníze se nenakupovaly ani náhradní díly či pneumatiky. Takové věci vždy objednávali přes sklad náhradních dílů. Svědek uvedl, že sám nikdy nešel za hotové nic takového kupovat. Pokud byl svědek dotazován na převzetí hotovosti ve výši 173 000 Kč dne 29. 4. 2015, tak k tomu uvedl, že

si s ohledem na časový odstup již na konkrétní případ nepamatuje. Svědek rovněž popsal, jakým způsobem byly propláceny ve společnosti A [REDACTED] pohonné hmoty do služebních vozidel. Svědek rovněž uvedl, že v případě vykoupení starého auta tak, pokud se jednalo o protiúčt, tak se klientovi nic nevyplácelo, kopie kupní smlouvy se dala prodejci nového auta, ten si to k tomu přiřadil, v účtárně si to spojili, že část byla uhrazena z vykoupeného vozu. V kupní smlouvě je uvedeno, že částka je použita jako protiúčt.

20. **Svědék J [REDACTED] B [REDACTED]** v hlavním líčení uvedl, že ve společnosti A [REDACTED] pracuje od roku 2013 až do současnosti. Od obžalované svědek přebíral hotovost na základě dokladů za výdaje. Většinou za registraci vozidel, technickou kontrolu, evidenční kontrolu vždy na základě předložených dokladů. Svědek rozhodně popřel, že by převzal částku 179.611,- Kč, jak vyplývá z výdajového pokladního dokladu ze dne 16.10.2015. Rozhodně to nemohl být ani žádný zápočet proti odvodu do pokladny. Ostatně na ojetých vozidlech ani žádná pokladna ve vlastním slova smyslu není. Pokud si někdo kupoval nové vozidlo a současně se od něj na protiúčt vykupovalo staré vozidlo, tak to vždy probíhalo tak, že zákazník přijede s vozidlem, sepíše se s ním kupní smlouva a pokud je to protiúčt, tak není vyplácena, nebo přebírána žádná hotovost. Žádný fiktivní doklad o převzetí peněz se zákazníkům nedává, zákazníci dostanou pouze kupní smlouvu. Na drobné položky jako je STK nebo poplatky za registraci, mají na ojetých vozech k dispozici zálohově zhruba 20.000,- Kč, a když tyto peníze dojdou, tak do účtárny předají doklady a na účtárně si nechají vyplatit hotovost. Víc než 20.000,- Kč tam určitě nikdy neměli. V této souvislosti svědek zpochybnil výdajový pokladní doklad z 29.1.2016 s tím, že vůbec neví, k čemu by se to mohlo vztahovat. Jednotlivé položky mu nic neříkají. Poukázal na to, že k dispozici mají částku 20.000,- Kč. Rozhodně popřel, že by dne 16.5.2016 převzal částku 98.244,- Kč. Rovněž si nevzpomíná na jednotlivé položky, neví, proč by hradil školení a ubytování svědkyně K [REDACTED]. Rozhodně svědek popřel, že by někdy dával obžalované vícekrát stejné doklady. Vždy jí dávali originály dokladů, na každém dokladu je rovněž registrační značka vozidla, kterého se služby týkala.
21. **Svědčyně K [REDACTED] Č [REDACTED]**, která v inkriminované době pracovala ve společnosti A [REDACTED] jako asistentka servisu Š [REDACTED] a zároveň pokladní na pobočné pokladně v servisu, v hlavním líčení popsal běžnou praxi při předávání hotovosti mezi hlavní pokladnou a pobočnými pokladnami. Svědkyně uvedla, že na pokladně se střídá s kolegyní M [REDACTED]. Běžně přebírá hotovost od zákazníků, kteří platí za služby servisu v hotovosti. Hotovost následně odnáší do hlavní pokladny. Kromě toho tam nosí doklady za výdaje oddělení placené v hotovosti. Jde o platby za STK, emise a drobné nákupy. Oproti těmto dokladům dostávají peníze zpět do pokladny. Svědkyně uvedla, že rovněž pobočné pokladny pracují v systému C [REDACTED]. Popsala způsob evidence plateb s tím, že drobné výdaje jsou evidovány pouze do chvíle, než jsou vyrovnány s hlavní pokladnou. Svědkyně uvedla, že běžně nosila do hlavní pokladny doklady za hotovostní platby ve výši cca 5.000-6000,- Kč. Větší částky se objevovaly jen jednou za čas, například když se kupovaly pneumatiky, stalo se, že to bylo 40.000,- Kč. K tomu byl ale řádný doklad. To se však stávalo maximálně 2x ročně v období, kdy dochází k přezouvání pneumatik. Dlužno říci, že svědkyně Č [REDACTED] měla přibírat hotovost v celé řadě případů uvedených v obžalobě. Svědkyně se pak vyjadřovala k jednotlivým dokladům i položkám, byť si celkem logicky nemohla pamatovat jednotlivé položky a to s ohledem na značný časový odstup. Vyjádřila však pochybnosti nad pravostí celé řady podpisů na výdajových pokladních dokladech z roku 2011. Zdůraznila však, že přebírala pouze peníze na základě odevzdaných dokladů, přičemž šlo především o platby za STK, emise, evidenční kontroly, registraci vozidel a drobné věci do skladu, jako jsou šroubky nebo kleště. Rozhodně popřela, že by někdy podepisovala doklad na větší částku, než ve skutečnosti dostala. Vždy vše sedělo, nikdy s tím nebyl žádný problém. Svědkyně zdůraznila, že si sice jednotlivé položky nepamatuje, ale že by opakovaně

přebírala částky přesahující 10.000,- Kč, tak toto popřela s tím, že takto vysoké částky přebírala jen zcela výjimečně a zřídka. Rozhodně popřela, že by někdy převzala částku ve výši 60.000,- Kč. Nejvíce převzala cca 40.000,- Kč a i to bylo zcela výjimečné, neboť standardně se pneumatiky platí bankovním převodem. Pokud však byl proveden nákup v hotovosti, vždy byl nákup podložen dokladem a příjem pneumatik se evidoval na skladě. Pro peníze si mohla jít do hlavní pokladny za obžalovanou až se skladovou příjemkou. Stejný postup byl i v případě ojedinělého nákupu náhradních dílů za hotové, přičemž většinou šlo pouze o drobnosti. Svědkyně jednoznačně popřela, že by mohla přejímat opakovaně v průběhu krátké doby částky v řádu desítek tisíců. Svědkyně rovněž uvedla, že za posledních osm, nebo devět let rozhodně neproplácela pohonné hmoty, neboť se tankuje na kartu, kterou má každé oddělení. V roce 2011 se však karty ještě používat nemusely. Běžně předávala obžalované oproti penězům doklady na částky výrazně nižší za drobné služby a drobné nákupy. Za žádné náhradní díly nikdy nevyplácela částku přesahující 10.000,- Kč. Pokud jde o revize, tak si vzpomíná pouze na to, že se proplácela požární kontrola, za což platila 700,- Kč měsíčně, za čtvrtletní kontrolu 1.200,- Kč a za roční kontrolu 3.700,- Kč. Svědkyně rovněž popřela, že by hradila částku přesahující 70.000,- Kč za opravu motorů. Toto jednoznačně vyloučila. Právě tak vyloučila, že by někdy platila částku ve výši 198.842,- Kč za disky a pneumatiky. Svědkyně popsala, jakým způsobem probíhal nákup pneumatik za hotové s tím, že musela jít na sklad, kde se dotázala, zda skutečně tyto pneumatiky jsou pro společnost A [REDACTED]. Sklad to odsouhlasil. Následně byly pneumatiky přijaty na sklad, vystavena skladová příjemka a současně k tomu dostali fakturu. S těmito doklady následně šla do pokladny za obžalovanou. I v případě, že by se kupoval drobný díl do auta zákazníka, který by se tam ihned namontoval, tak to muselo být přijato na sklad.

22. **Svědčce L [REDACTED] K [REDACTED]** uvedla, že ve společnosti A [REDACTED] pracuje od listopadu 2015, přičemž v inkriminované době pracovala jako asistentka prodeje ojetých vozů. S obžalovanou přišla do kontaktu, když od této přebírala hotovost a předávala jí naproti tomu doklady za režijní náklady. Tyto doklady se týkaly evidenčních kontrol, poplatků za registraci na dopravním inspektorátu a podobných věcí. Faktury svědkyně neproplácela. Rozhodně popřela, že by dne 5. 2. 2016 převzala částku ve výši 104.660,- Kč. Přebírala částky do 20.000,- Kč, neboť tolik činila záloha v pokladně. Rovněž zpochybnila, že by dne 29.4.2016 převzala částku 20.289,- Kč, neboť i tato částka přesahuje výše zmíněný limit. Zcela jednoznačně vyloučila, že by dne 14.6.2016 převzala částku ve výši 264.910,- Kč. Za vozidla nikdy hotovost nepřebírala. Právě tak jednoznačně vyloučila, že by dne 31.10.2016 převzala částku ve výši 113.539,- Kč. Právě tak jednoznačně popřela, že by si některé částky nechávala vyplatit vícekrát. Vždy odevzdala doklad a proti němu obdržela hotovost. Opakovaně popírala, že mohla přebírat částky přesahující 20.000,- Kč. Zdůraznila, že doklad vždy předala originální a nemohla jej tedy nikomu předat opakovaně. Pokud jde o částky za pohonné hmoty do služebních vozů, tak v těchto případech přebírala hotovost jen ve velmi výjimečných případech, neboť zaměstnanci jsou vybaveni kartami pro nákup pohonných hmot. Svědkyně uvedla, že osobně nezajišťovala žádné revize, z pokladny také za žádné revize neplatila a tudíž ani nedostávala za tyto služby od obžalované hotovost. Toto jednoznačně popřela. V tomto smyslu se svědkyně vyjádřila i k dalším položkám, kdy dle výdajových pokladních dokladů měla být ona přebírající osobou hotovosti.
23. **Svědčce B [REDACTED] L [REDACTED]** uvedla, že v poškozené společnosti A [REDACTED] pracuje od listopadu 2017. V inkriminované době tedy byla v této společnosti zaměstnána pouze krátkou dobu. Svědkyně pracuje v autosalonu V [REDACTED]. Popsala běžnou praxi při předávání hotovosti mezi hlavní pokladnou a pobočnými pokladnami v inkriminované době. Ona sama však hotovost od obžalované nikdy nepřebírala. Svědkyně uvedla, že do pobočné pokladny běžně přijímala platby od zákazníků. Pokud měla částku okolo 150.000,- Kč v pokladně, tak prováděla odvod, tedy vzala

hotovost a odnesla ji do účtárny. Naproti hotovosti jim pokladní z hlavní pokladny, tedy v inkriminované době obžalovaná, vydala doklad. Minimální hotovost na pokladně byla okolo 40-50.000,- Kč.

24. **Svědkyňe K** **M** uvedla, že pracovala na pokladně autosalonu **S** společně se svědkyní **Č**. S obžalovanou **T** přišla do styku, pokud odváděla tržbu z pokladny. Část peněz mohla přinést v dokladech za drobná vydání. Tyto peníze byly do odvodů započteny. Rozhodně popřela, že by ona sama převzala od obžalované jakoukoli hotovostní částku. V tomto směru se vyjádřila k dokladům ze dnů 28.4.2017, 22.8.2017, 29.8.2017, 12.9.2017, 13.9.2017, 27.9.2017 a 19.9.2017. Ve všech případech popřela, že by převzala uvedené částky.
25. **Svědkyňe L** **P** uvedla, že ve společnosti **A** pracovala v období let 2017-2019. Společně s obžalovanou tam pracovala jen krátkou dobu. V jednom případě nesla obžalované hotovost. Připustila, že od ní mohla obdržet nějaké peníze, když potřebovala drobné. Na okolnosti vzájemného předávání hotovosti si však již nepamatuje.
26. **Svědkyňe K** **S** uvedla, že ve společnosti **A** pracovala na autosalonu **██████████** jako asistentka prodeje a to od dubna 2013 do července 2014. S obžalovanou **T** se potkávala denně při předávání hotovosti z pokladny. Obžalované předávala hotovost vybranou od zákazníků. Není si vědoma, že ona by přebírala peníze od obžalované. Obžalovaná jim pouze peníze rozměňovala na žádost. Svědkyňe uvedla, že pouze nakupovali pro oddělení různé potřeby. Na základě dokladů jim to zpětně proplácela obžalovaná **T**. Minimální zůstatek na pokladně byl ve výši 20.000,- Kč. Popřela, že by přebírala větší částky, než 20.000,- Kč. Z této částky pak pracovníce autosalonu **██████████** platily drobné částky jako poštovné, květiny, drobné dárky pro zákazníky a podobně. Svědkyňe rozhodně vyloučila, že by dne 11.11.2013 převzala částku ve výši 309.046,- Kč. Právě tak popřela, že by dne 15.11.2013 převzala částku ve výši 501.758,- Kč. Takové částky přebírala od zákazníků, nikoli však od zaměstnanců společnosti **A**. Neví nic o tom, že by zajišťovala nějaké revize a má tedy za to, že není možné, aby převzala dne 20.12.2013 částku 9.103,- Kč na kancelářské potřeby a revize. Svědkyňe se ke své výpovědi z přípravného řízení, kde potvrdila převzetí těchto částek, vyjádřila v tom smyslu, že si s vyslychajícím na policii nerozuměli, neboť měla dojem, že hovoří o penězích od zákazníků. Pravdou však je to, co uvedla při hlavním líčení, tedy že žádné takové peníze od obžalované nikdy neobdržela. Svědkyňe rovněž popřela, že by jakkoli přicházela do styku s výkupem ojetých vozů, neboť výkup vozů probíhal na autobazaru, což je jiná budova. Svědkyňe uvedla, že pokud odváděla tržbu do hlavní pokladny obžalované **T** tak částka vždy byla ponížena o částku za drobné nákupy, přičemž na tyto nákupy musela mít doklady.
27. K nákupu náhradních dílů pro servis **██████████** se vyjádřil i vedoucí skladu **P** **K**, který v procesním postavení svědka uvedl, že náhradní díly se nakupují denně ve velkém množství a to přes oficiálního dodavatele, což je **P** **Č**. Tyto náhradní díly jsou hrazeny převodem. Svědek popsal, jakým způsobem probíhá nákup originálního dílu, který je placen v hotovosti. Takový nákup probíhá tak, že ten, kdo jede pro díl, si vyzvedne v pokladně částku, která odpovídá ceně náhradního dílu, následně přiveze díl s dokladem, doklad vedoucí skladu zanese na příjmový doklad do skladu, který odpovídá částce počtu kusů a to se následně vrací na pokladnu, kde si to spárují s vydanou částkou. Následně se vše odevzdá do účtárny. Přes sklad nejdou pouze drobnosti, které se dávají do režie. Pneumatiky jak na vozidla zákazníků, tak na služební vozidla jdou vždy přes sklad.

28. **Svědék M [redacted] Z [redacted]** uvedl, že v inkriminované době pracoval na servisu V [redacted]. S obžalovanou se viděl spíš výjimečně, v jednom nebo dvou případech jí odnesl tržbu servisu V [redacted]. Jako vedoucí servisu [redacted] neví o tom, že by se nějaké díly nakupovaly v hotovosti, či šly přes fakturu. Není si vědom ani nákupu žádných malých položek. Pokud se týká zajištění výstavby lakovny a klempírny, na to byla najatá firma, která všechno zařizovala. Svědek rovněž popřel, že by se za hotové kupovalo jakékoli nářadí. Nářadí se vždy kupovalo na fakturu. Právě tak nabíječky se neplatily v hotovosti, ale převodem.
29. **Svědčyně K [redacted] Z [redacted]** uvedla, že ve společnosti A [redacted] pracovala od roku 2014 jako asistentka prodeje vozů V [redacted]. S obžalovanou T [redacted] přicházela do kontaktu, když odváděla tržbu do hlavní pokladny. Pokud jde o hotové výdaje z pobočné pokladny, tak nejvíce byly placeny služby STK a emise, přičemž šlo o částky 800,- Kč a 400,- Kč. Část odvodu nebyla v penězích, ale v dokladech za vydání oddělení. Kromě výše zmíněných plateb za STK, emise, šlo o odměny učňů a drobnosti. Svědkyně uvedla, že tyto výdaje vždy započítávala do odvodu, nikdy se nestalo, že by ona šla pro hotovost do hlavní pokladny, s výjimkou případů, kdy si šla rozměnit. Pokud byly svědkyni předestřeny doklady z 26.8.2014, 28.11.2014, 29.12.2014, tak rozhodně popřela, že by uvedené částky převzala. Svědkyně rovněž popsala, jakým způsobem probíhal nákup pneumatik, které byly placeny v hotovosti z poklady s tím, že zaplatila tomu, kdo pneumatiky přivezl, doklad dala panu K [redacted], který na základě dokladu vytvořil skladovou příjemku. Stejným systémem to probíhalo, pokud pracovníci nakupovali za hotové drobné náhradní díly. Vždy nákup musel jít přes vedoucího skladu pana K [redacted].
30. **Svědčyně R [redacted] B [redacted]** v hlavním líčení uvedla, že ve společnosti A [redacted] spol. s r.o. pracovala jako asistentka prodeje a pokladní v autosalonu V [redacted]. Pracovala tam od roku 2006. Domnívá se, že asi po dobu 6 roků. V průběhu svého zaměstnání přicházela do styku s obžalovanou T [redacted], když předávala do účtárny peníze. Svědkyně uvedla, že si nevzpomíná, jakým způsobem to probíhalo, pokud se z pokladny autosalonu V [redacted] kupovaly drobné režijní věci či služby. Svědkyně popřela, že by někdy zajišťovala nebo platila úklid sněhu. Na nic takového si nevzpomíná. Neví, jak se úklid sněhu zajišťoval. Svědkyni byly předloženy výdajové pokladní doklady z let 2010, 2011, dle kterých měla být tato svědkyně příjemcem hotovosti. Svědkyně uvedla, že si na jednotlivé položky nevzpomíná, nicméně zpochybnila pravost celé řady svých podpisů na uvedených dokladech. Svědkyně uvedla, že si nevzpomíná, zda nějaké peníze přebírala od obžalované, má za to, že v inkriminované době se peníze předávaly pouze do účtárny, nicméně uvedla, že si skutečně na konkrétní okolnosti již nepamatuje především pro časový odstup. Nevzpomíná si ani na podrobnosti své práce s účetním programem C [redacted].
31. **Svědčyně B [redacted] L [redacted] dříve L [redacted]** uvedla, že ve společnosti A [redacted] pracuje po dobu pěti nebo šesti let, v současné době je na mateřské dovolené. V roce 2016 již ve společnosti A [redacted] pracovala. Nejdříve jako asistentka, poté jako specialista oprav po nehodách. Jako asistentka autosalonu V [redacted] vybírala od zákazníků platby za služby servisu, případně prodej zboží. Peníze následně odváděli obžalované. Naopak od obžalované hotovost nedostávali, pouze si u ní peníze rozměňovali. Svědkyně popřela, že by od obžalované dostávali nějaké peníze na režii autosalonu. Pokud dle výdajového pokladního dokladu měla dne 1.6.2016 převzít od obžalované částku ve výši 160.365,- Kč tak to se určitě nestalo. Připustila, že v odvodech byla část v dokladech za drobné nákupy. To však šlo o částky cca do 3.000,- Kč. Není si vědoma toho, že by tam někdy byla částka přesahující 150 či 160.000,- Kč. Svědkyně uvedla, že se nemůže vyjádřit k jednotlivým položkám. Uvedla však, že pracovala v servisu V [redacted]. Tam se žádné vozy nevykupovaly, ale pouze prodávaly. Svědkyně uvedla, že pokud se např. koupilo kolo, tak se vždy přijímalo na sklad.

Všechno zboží se přijímalo, vždy u toho musela být skladová příjemka, neboť bez ní by nemohla udělat fakturu. Určitě se nestalo, že by se něco kupovalo a následně se na to nevystavila skladová příjemka. Pokud pracovníci servisu potřebovali kola, tak si vždy došli pro peníze na nákup kol, avšak do pokladny na to dali fakturu.

32. **Svědčyně K** **C** uvedla, že ve společnosti A pracovala od února 2008 do roku 2015 a to jako asistentka servisu a asistentka prodeje nových vozů. Pracovní náplní této svědkyně bylo i vedení pobočné pokladny, přebírání hotovosti, vystavování faktur na náhradní díly, administrativa na servisu a prodeji. Pokud někdo přinesl na pobočnou pokladnu na servisu nějaký doklad za služby a zboží hrazené v hotovosti, tak ten následně odevzdávali obžalované, která za to vyplácela hotovost. Stálý limit na pokladně byl ve výši 30.000,- Kč. Svědkyně uvedla, že se nestávalo, že by do odvodů tržby započítávala doklady za vydání. Příjmy od zákazníků dávali do elektronické pokladny a následně dělali odvod do hlavní pokladny. Pokud technici přinesli nějaký doklad, že něco kupovali, tak to bylo zvláště v deskách a oproti dokladům jim obžalovaná vyplatila hotovost. Tyto doklady byly za různý materiál, popřípadě za služby. Rovněž šlo o částky za registraci vozidel a podobně. V případě, že byla nějaká oprava zajišťována subdodávkou, tak se to platilo v hotovosti v případě, že šlo o menší částku. Ostatně v pokladně měli základ 30 000 Kč. Přes tuto částku nešli. Obvykle šlo o částky do 1000 Kč. Svědkyně uvedla, že pokud technici něco koupili, tak dali do pokladny doklad z obchodu. Další doklad od nich nikdo nechtěl. Svědkyně uvedla, že si myslí, že pneumatiky se takto nenakupovaly. Svědkyně rovněž popřela, že by zajišťovala nějaké revize. Dávala pouze zprávy od revizí do šanonu před auditem. Svědkyni byly rovněž předloženy výdajové pokladní doklady, dle kterých ona osobně měla přebírat hotovost na těchto dokladech uvedenou. Svědkyně zpochybnila pravost celé řady svých podpisů na dokladech, které jí byly předloženy. Svědkyně rozhodně popřela, že by dne 21.12.2010 převzala platbu za revizi kotelny. Uvedla, že nic takového v hotovosti neplatila, na revize měli externí firmu a vše bylo hrazeno převodem na základě faktury. Svědkyně se vyjádřila k dokladu ze dne 15.2.2011 s tím, že má za to, že jde o její pravý podpis. Určitě však nikdy nezařizovala opravu počítaček, nemyslí si, že by převzala peníze za tuto opravu. Stávalo se, že někdo přišel, že se počítačky zasekávaly, ale nemyslí si, že by platbu za opravu vyplácela v hotovosti. K dokladu ze dne 7.3.2011 svědkyně uvedla, že opravu heverů určitě nikdy nezařizovala a uvedené částky neproplácela. Pokud jde o výdajový pokladní doklad ze dne 2.5.2011 tak svědkyně, kromě toho, že zpochybnila pravost svého podpisu, uvedla, že je možné, že kupovala dárkové balíčky, nádobí do kuchyňky však nikdy nenakupovala. Právě tak ve vztahu k dokladu ze dne 6.5.2011 svědkyně popřela, že by někdy nakupovala sůl do myčky. Ve vztahu k dokladu ze dne 26.5.2011 svědkyně uvedla, že si nemyslí, že by někdy kupovala mycí prostředky na auta či podlahu. Na to měli externí firmu. Rozhodně nekupovala takové prostředky za částku přesahující 10 000 Kč. V souvislosti s tímto dokladem rovněž zpochybnila pravost svého podpisu. Ve vztahu k dokladu ze dne 3.6.2011 rozhodně popřela, že by hradila částku ve výši 55 000 Kč za fólie. Ostatně takovou hotovost ani nikdy neměla k dispozici. Svědkyně rovněž ve vztahu k výdajovému pokladnímu dokladu ze dne 11.1.2012 popřela, že by někdy kupovala pneumatiky za takovou částku. Právě tak jednoznačně vyloučila, že by dne 24.1.2012 měla proplácet za pneumatiky částku ve výši 75.472,- Kč, takové částky za pneumatiky nikdy nevyplácela. Pokud jde o výdajový pokladní doklad ze dne 20.2.2012 tak k tomu svědkyně uvedla, že dálniční kupóny kupovala obžalovaná pro celou firmu. Ona sama rozhodně za kupóny nikdy nedostala peníze. Dálniční známky nikdy nebyly hrazeny z pobočné pokladny. K výdajovému pokladnímu dokladu ze dne 15.3.2012 svědkyně uvedla, že neví, co je pojem adaptér, šútek. Troufá si však říci, že toto nehradila. Rozhodně pak popřela, že by převzala dne 2.4.2012 částku 55.876,- Kč na náhradní díly a 15.791,- Kč za pneumatiky. Obdobně se pak svědkyně vyjádřila i k výdajovým pokladním dokladům ze dnů 9.7.2012, 1.10.2012, 9.10.2012,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková

11.10.2012, 15.10.2012 a 8.11.2012. Pokud jde o výdajový pokladní doklad ze dne 28.12.2012 svědkyně uvedla, že si vzpomíná, že jednou za čas se vozily automobilové hlavy někam na opravu a kolegové jí za to přivezli doklad, ale nevzpomíná si na částku. Mohlo jít o částky okolo 10.000,- Kč. Na to mohl být doklad. Rozhodně pak popřela, že by dne 3.12.2013 převzala částku 17.668,- Kč. Svědkyně rovněž zpochybnila doklad ze dne 17.12.2013. Uvedla, že si nemyslí, že by za náhradní díly platila takové částky. Rozhodně však může jednoznačně vyloučit, že by hradila částku 9.750,- Kč za revizi elektro, neboť pokud někdo přišel na revizi, tak se to platilo převodem na základě faktury. Svědkyně rovněž popřela, že by převzala hotovostní prostředky, které jsou uvedeny ve výdajových pokladních dokladech ze dnů 1.8.2014, 22.8.2014, 12.11.2014, 5.12.2014. Pokud jde o výdajový pokladní doklad ze dne 15.12.2014, tak svědkyně uvedla, že neví, co je myšleno položkou ostatní materiál. Nevybavuje si však, že by někdy jela pro nějaký materiál, popřípadě za nějaký dostala peníze. Náhradní díly za hotové však nikdy neplatila. Popřela, že by převzala částku uvedenou na výdajovém pokladním dokladu ze dne 14.1.2015. Zpochybnila i převzetí finanční částky za náhradní díly za hotové uvedené ve výdajovém pokladním dokladu ze dne 4.3.2015. Pokud jde o výdajový pokladní doklad ze dne 6.3.2015 obsahující položku vlnovec, kalibrace, tak toto nikdy nebylo propláceno hotově. Svědkyně rovněž popřela, že by převzala částku uvedenou v dokladu ze dne 30.4.2015. Rozhodně svědkyně popřela, že by vyplácela a následně obdržela částku ve výši 139.324,- Kč, jak vyplývá z výdajového pokladního dokladu ze dne 4.8.2015. Svědkyně rovněž připustila, že se mohlo stát, že v případě nepřítomnosti obžalované mohla být zákazníkovi vyplacena z jejich pokladny kupní cena za ojeté vozidlo.

33. **Svědčce M** **F** v hlavním líčení uvedla, že ve společnosti A pracovala od března 2013 do prosince 2015 jako asistentka servisu. S obžalovanou T přišla do kontaktu, když jí předávala hotovost z tržby z pokladny. Svědkyně popsala, jakým způsobem předávání této tržby probíhalo s tím, že odevzdávaná tržba byla vždy nižší o tu částku, kterou jí předala v dokladech. Tyto doklady byly především za poplatky, za registraci a STK. Kromě těchto poplatků to mohly být peníze za květiny, drobné dárky, poštovné a podobně. Mohlo jít i o menší náhradní díly. Pneumatiky takto nenakupovali. Ty se objednávaly od smluvních dodavatelů a platily převodem. Pokud šlo o drobné náhradní díly, tak vždy přišel vedoucí náhradních dílů s dokladem, který mu byl vyplacen. K náhradním dílům vždy byla vystavena skladová příjemka. Pokud by k náhradnímu dílu nebyla skladová příjemka, nebylo by možno to následně fakturovat zákazníkovi. Svědkyně následně zpochybnila výdajový pokladní doklad ze dne 10.6.2013. K výdajovému pokladnímu dokladu ze dne 3.12.2013 uvedla, že pneumatiky a disky vždy šly přes fakturu. V hotovosti nikdy nic nevypláceli. Právě tak zpochybnila výdajový pokladní doklad z 13.12.2013, kdy uvedla, že revize určitě nevypláceli. Toto vše šlo přes fakturu. Právě tak svědkyně zpochybnila výdajový pokladní doklad z 21.3. 2014, kdy uvedla, že náhradní díly ani vstříky nevypláceli. Takto vysoké částky šly vždy přes fakturu. Za hotové se kupovaly pouze drobnosti. Nějaká gumička a podobně. Právě tak svědkyně zpochybnila výdajový pokladní doklad ze 4.4.2014 s tím, že fólie nikdy nepropláceli. Snažili se v pokladně ani tolik peněz nemít. Pokud by měla platit takto vysokou částku, musela by na to být předem upozorněna. Svědkyně rovněž zpochybnila výdajový pokladní doklad ze dne 24.2.2015 s tím, že uvedla, že neví, co je ostatní materiál. Pokud propláceli hotovost, pak nakupovanou věc popsali, aby věděli, o co jde. K dokladu ze dne 26.3.2015 svědkyně uvedla, že nevypláceli hotovost za položky jako je lakovna dveře, ostatní materiál, klempírna. Nic jí to neříká. Ostatně má za to, že součástí servisu byla jen lakovna. Pokud jde o výdajový pokladní doklad ze dne 20.4.2015, svědkyně uvedla, že rozhodně neproplácela náhradní díly za hotové v takové hodnotě, či revize. Svědkyně rovněž uvedla, že se nestávalo, že by pod jedním výdajovým pokladním dokladem bylo více položek. Každý výdaj měl svůj výdajový pokladní doklad. Právě tak svědkyně zpochybnila výdajový pokladní doklad ze dne 24.4.2015 s tím, že pokud pobočná

pokladna platila 12x poplatek za dopravní inspektorát, na každou tuto položku byl doklad zvlášť. Nebylo to v jedné částce. Svědkyně rovněž uvedla, že z pokladny nevyplácela prostředky za ojetá vozidla. Toto se řešilo na hlavní pokladně autosalonu Š[REDAKOVANÉ]. Nepřebírala ani hotovost za společnost A[REDAKOVANÉ] I[REDAKOVANÉ] ani za vozy H[REDAKOVANÉ].

34. **Svědčce M[REDAKOVANÉ] D[REDAKOVANÉ], dříve F[REDAKOVANÉ]** v hlavním líčení uvedla, že v poškozené společnosti pracovala po dobu 7 let do roku 2013 jako asistentka servisu V[REDAKOVANÉ], přičemž s obžalovanou přicházela do styku v rámci odvádění tržeb do hlavní pokladny a současně jí obžalovaná proplácela hotovost proti předloženým dokladům za nákupy, či služby. Tyto výdaje se obvykle započítávaly proti odvodu tržby. Pokud se nakupovaly náhradní díly, vždy musely jít přes sklad. Svědkyně připustila, že tam mohly být i nějaké drobné částky za nákup nářadí, nikdy to nebyly velké částky, svědkyně připustila, že tam mohly být i revize, už si na podrobnosti pro časový odstup nevzpomíná. Nákupy, či provedení služeb musel vždy schválit svědek P[REDAKOVANÉ], nebo vedoucí servisu pan B[REDAKOVANÉ]. Svědkyně jednoznačně popřela, že by někomu někdy vyplácela peníze za vykoupené vozidlo, vždy byly takové platby provedeny započtením a zákazník pak za nové auto platil méně o částku představující kupní cenu vykoupeného vozidla. Svědkyně se vyjádřila k výdajovému pokladním dokladu ze dne 10.10.2010 s tím, že neví co je oprava strojů. Když předala doklad, tak to muselo být schváleno od pana B[REDAKOVANÉ], nebo pana P[REDAKOVANÉ], určitě tam byly nějaké hranice, takto vysoké částky nikdy nepropláceli, vždy u toho musela být faktura a teprve na základě faktury to bylo proplaceno. Vždy u toho musela být faktura a výdajový pokladní doklad z C[REDAKOVANÉ] opatřený podpisem vedoucího, který výdaj schválil. Svědkyně rovněž zpochybnila pravost svých podpisů na výdajových pokladních dokladech ze dnů 25.1.2011, 2.2.2011, 4.2.2011, 25.2.2011, 2.3.2011, 3.3.2011, 27.4.2011, 5.5.2011, 9.5.2011, 11.5.2011, 26.5.2011, 10.6.2011 a 8.9.2011. Svědkyně rovněž uvedla, že určitě nekupovala čisticí a mycí prostředky, neboť ty se nakupovaly přes sklad. Rovněž svědkyně popřela, že by někdy nakupovala hnojivo, právě tak nekupovala pleny do myčky, nikdy neproplácela pracovní oděvy a určitě ne opakovaně. Svědkyně rovněž vyloučila, že by dne 20.4.2012 platila částku ve výši 36.540,- Kč za ozubené ložisko. právě tak svědkyně jednoznačně vyloučila, že by dne 14.3.2013 převzala částku ve výši 2.812.710,- Kč. Rozhodně vyloučila, že by se z její pokladny platila jakákoli faktura za import vozidel.
35. **Svědčce N[REDAKOVANÉ] T[REDAKOVANÉ], dříve H[REDAKOVANÉ]** uvedla, že ve společnosti A[REDAKOVANÉ] pracovala asi rok a to na přelomu let 2016-2017. Přesně si dobu svého zaměstnání nepamatuje. Pracovala na pokladně autosalonu V[REDAKOVANÉ]. Na pokladně byla společně se svědkyní Z[REDAKOVANÉ], která většinou předávání hotovosti obžalované zajišťovala. Svědkyně jí pouze v její přítomnosti zastupovala. Ona sama od obžalované žádné peníze nepřebírala. Jakým způsobem se hradily režijní náklady oddělení, si již nepamatuje. O takové věci se většinou starala svědkyně Z[REDAKOVANÉ]. Když něco hradily z pokladny, tak se to potom odečítalo od odvodů tržby. Z pokladny se hradily například pneumatiky. Rovněž se hradily poplatky za technickou kontrolu. Svědkyně neví, zda v případě, že se platily pneumatiky, byl pouze doklad od nákupu, nebo ještě nějaký jiný doklad. Zřejmě se to dávalo na sklad. Svědkyně sama však s těmito věcmi nepřišla příliš do styku, vše řešila svědkyně Z[REDAKOVANÉ]. Svědkyně popřela, že by do pokladny předložila k proplacení opakovaně tytéž doklady. Rovněž zpochybnila náklad na své školení, který měl být proplacen v prosinci 2016 a to opakovaně.
36. V hlavním líčení rovněž byli vyslechnuti auditoři, provádějící v inkriminované době audit společnosti A[REDAKOVANÉ] spol. s r.o. Ing. S[REDAKOVANÉ], Ing. K[REDAKOVANÉ], Ing. D[REDAKOVANÉ].
37. **Svědčce Ing. E[REDAKOVANÉ] S[REDAKOVANÉ]** uvedla, že zpracovávala audit účetní závěrky za rok 2016, přičemž v předchozí době byl audit zpracováván Ing. D[REDAKOVANÉ]. Svědkyně popsala, jakým způsobem byl

prováděn audit za rok 2016 s tím, že ostatně předmětný audit byl prověřován i komorou auditorů na základě podnětu bývalého obhájce obžalované, přičemž žádné pochybení nebylo shledáno. Svědkyně uvedla, že pokud účet 131 nebyl pod kontrolou, tak jde o účet, kterému se říká zboží na cestě. V inkriminované době tam bylo zhruba 1% aktiv, nelze tedy říci, že by nějakým hrubým způsobem byl zkreslován majetek společnosti. Svědkyně rovněž popsala, jakým způsobem prováděla test výdajů z pokladny s tím, že ani pokladna není stěžejní položkou aktiv.

38. **Svědčce Ing. M. K.** uvedla, že prováděla audit společnosti A spol. s r.o. do roku 2012. Rovněž v tomto případě popsala, jakým způsobem probíhal audit s tím, že v průběhu auditu zaznamenala určité nedostatky v systému vnitřní kontroly, když docházelo ke kumulaci funkcí. Svědkyně rovněž uvedla, že v inkriminovaném roce 2012 a dříve se na účtu 131 žádné velké prostředky nekumulovaly. Byl rovněž proveden test výdajů z pokladny. Svědkyně se rovněž vyjádřila v tom smyslu, že byla ověřována bilanční kontinuita, což je standardní součástí auditu.
39. Právě tak **svědek Ing. J. D.** popsal, jakým způsobem byly prováděny audity, kdy on sám osobně prováděl audit ve společnosti A v letech 2015, 2016. Svědek se rovněž vyjádřil ke způsobu provádění auditu, k výpočtu hranice významnosti, stejně jako k významu závěrů auditu. Rovněž tento svědek zdůraznil, že auditorská komora neshledala žádnou závadu v postupu auditora, neboť na základě podnětu podaného bývalým obhájcem obžalované prošetřovala provedení auditu komora auditorů.
40. V hlavním líčení byli vyslechnuti i ti klienti společnosti A, kteří na protiúčet společnosti A prodali svá ojetá vozidla, přičemž platba těchto vozidel byla dle výše zmíněných výdajových pokladních dokladů provedena v hotovosti.
41. **Svědce M. B.** uvedl, že si zhruba v letech 2015, 2016 kupoval nové vozidlo. Současně na protiúčet prodával vozidlo značky H. Následně doplácel v hotovosti nové vozidlo. Vozidlo značky H prodal za částku 180-200 000 Kč. Tyto peníze však v hotovosti neobdržel. Naopak v hotovosti na pokladně platil on za nové vozidlo. Na to obdržel příjmový doklad.
42. **Svědčce B. B.** uvedla, že si kupovala nový vůz, starší vůz prodávala na protiúčet, přičemž při placení nového vozu jí byla odečtena částka ve výši 75 000 Kč, což byla kupní cena starého vozu. Na tuto částku byl vydán společností A výdajový pokladní doklad číslo 12231 ze dne 8.6.2015, který svědkyně soudu předložila. Setrvala však na tom, že tuto částku neobdržela, částka v této výši jí byla odečtena z platby za nové vozidlo.
43. Rovněž **svědkyně J. Č.** uvedla, že kupovala od společnosti A auto a současně prodávala na protiúčet starší auto. Kupní cena staršího vozu činila 140 000 Kč. Tuto částku však neobdržela v hotovosti, ale byla použita na protiúčet na koupi nového auta. Platba neprobíhala v hotovosti, ale bankovním převodem. Rozhodně popřela, že by obdržela jakékoli peníze v hotovosti.
44. **Svědce Ing. J. J.** uvedl, že dne 14.7.2016 si kupoval nový vůz a starší vůz nechával na protiúčet ve společnosti A. Kupní cena staršího vozu činila 61 000 Kč. Tato částka byla použita na protiúčet při koupi nového vozu. Svědek uvádí, že rozhodně tuto částku v hotovosti neobdržel. Veškerý platební styk se společností A probíhal bezhotovostně. Skládal zálohu ve výši 50 000 Kč, ale i tuto částku hradil bezhotovostně. Ohledně částky ve výši 61 000 Kč má jediný doklad, spočívající v tom, že tato částka byla odečtena na faktuře za nový vůz.

45. Rovněž **svědek Ing. M. B.** popsal, že si od společnosti A kupoval nový vůz, přičemž starý vůz prodal na protiúčt. Za starší vůz svědek rozhodně nepřevzal peníze v hotovosti. Veškeré platby probíhaly bezhotovostně, převodem na účet. Ostatně šlo o vozidlo, které bylo zavedeno v účetnictví jeho firmy. Od společnosti A obdržel fakturu, kterou následně proplatil bankovním převodem, a tato faktura byla zařazena do účetnictví jeho firmy. Na faktuře za nový vůz bylo uvedeno, že kupní cena je ponížena o cenu staršího vozu. Nevzpomíná si, že by ohledně prodeje staršího vozu dostal nějaký další doklad.
46. Rovněž **svědek J. L.** uvedl, že kupoval u společnosti A vozidlo, přičemž starší vozidlo prodával této společnosti na protiúčt s tím, že si již nepamatuje přesnou kupní cenu. Kupní cena staršího vozidla byla započtena protiúčtem. Rozhodně neobdržel tuto kupní cenu v hotovosti. Hotově potom platil za nový vůz. Již si nevzpomíná, o jakou šlo částku. Předpokládá, že mohlo jít o částku 200 000 Kč. Na podrobnosti si již nevzpomíná.
47. **Svědék G. K.**, který je bývalým partnerem obžalované a nevlastním synem jednatele poškozené společnosti J. P., v hlavním líčení uvedl, že s obžalovanou se rozešel v roce 2013, přičemž jejich vztah trval po dobu 8 a půl roku. Nejprve bydleli v podnájmech, potom bydleli u jeho rodičů. V roce 2008, 2009 se přestěhovali do bytu, který si zrekonstruovali. Svědek uvedl, že prakticky v ekonomickém smyslu společnou domácnost nevedli s tím, že on se staral o provozní náklady, nájem, pojistky, náklady na rekonstrukci, vybavení a podobně a obžalovaná se starala o jídlo a zajištění běžného chodu domácnosti. Finanční stránku se svou partnerkou nikdy neřešil. Má za to, že mohla vydělávat okolo 20-25.000,- Kč. Neví, zda měla nějaké finanční úspory, popřípadě jiné příjmy jako je dědictví apod. O stavu jejich účtů neměl žádný přehled. V roce 2013 se rozešli na přelomu května, června. V době, kdy se rozcházeli, nevěděl o žádném nákupu bytu v . Svědek rovněž uvedl, že ve společnosti A, spol. s r.o. pracoval po dobu 10 a půl roku, přičemž ze společnosti odešel na přelomu let 2009, 2010. Několik posledních let působil jako vedoucí servisu. V době, kdy působil, jako vedoucí servisu uvedl, že i v případě, že se náhradní díly platily v hotovosti, tak k tomu vždy musela být skladová příjemka. Uvedl, že jediné na co nebyly vyhotoveny příjemky, pak byly náklady údržby dílny, chemické přípravky, údržba servisních strojů. Pokud si někdo ze servisu objednal nějaké pneumatiky, tak ty byly přijaty na sklad. Svědek uvedl, že se domnívá, že v době jejich soužití obžalované nepřispíval žádnými vyššími částkami a to ani v hotovosti ani bezhotovostně. Měli rozdělené, kdo co bude hradit. Pokud mu obhajobou byly předloženy výpisy z účtu, ze kterých vyplývá, že zasílal částky na účet obžalované, pak uvedl, že neví, o co se jednalo, nicméně zaslání částek nijak nezpochybnil. Uvedl, že se to mohlo týkat rekonstrukce bytu.
48. K majetkovým poměrům obžalované se pak dále vyjádřil i její manžel F. T. a další rodinní příslušníci.
49. **Svědék F. T.**, který je manželem obžalované, se vyjádřil, že s obžalovanou žije ve společné domácnosti od března 2015. Vyjádřil se rovněž k okolnostem nákupu pozemku v , který kupovali v roce 2015 společně. On sám se na tom podílel polovinou kupní ceny. Druhou polovinu hradila obžalovaná, přičemž prostředky na úhradu kupní ceny měla od svých rodinných příslušníků, od rodičů a babičky. Část své poloviny obžalovaný rovněž získal od svých rodinných příslušníků, část peněz si půjčil od svých kamarádů J. O. a M. R., který mu každý z nich půjčil částku ve výši 250.000,- Kč. Od rodinných příslušníků peníze dostával formou darů v hotovosti. Poukázal i na to, že když se seznámil s obžalovanou, tak prodal auto. Současně prodali chatu v , která byla ve vlastnictví obžalované. Prodejem chaty

získali částku ve výši 500.000,- Kč, prodejem vozidla 180.000,- Kč a prodejem vozidla obžalované částku 260.000,- Kč. Svědek se rovněž vyjádřil ke svým příjmům s tím, že v současné době vydělává měsíčně okolo 60.000,- Kč. V letech 2015-2016 to bylo okolo 40.000,- Kč měsíčně. V další své výpovědi se svědek rovněž vyjádřil k pohybům finančních prostředků z účtu obžalované u [REDACTED] na účet svědka a k následnému pohybu finančních prostředků z jeho účtu na spořicí účet u [REDACTED], kde v rámci tohoto trestního řízení byly zajištěny finanční prostředky. Zde svědek uvedl, že k těmto pohybům na účtech docházelo patrně kvůli nějakému limitu, který obžalovaná měla na svém účtu v [REDACTED] pro přeposílání plateb. Uvedl, že neví, proč tyto prostředky neposlala rovnou na svůj spořicí účet. Nepřišlo mu na tom nic zvláštního. Na takovém postupu se dohodli. Nepamatuje si ani na další pohyby mezi jejich účty. Nevidí ani nic zvláštního na tom, že byt pozemek v [REDACTED] kupovali před uzavřením manželství napůl, jedinou vlastníci tohoto pozemku je jeho manželka. Uvedl rovněž, že neví, kdy byla předčasně splacena hypotéka na byt obžalované ve [REDACTED]. Neví, o jakou se jednalo částku. Toto řešila sama obžalovaná. Svědek se rovněž vyjádřil v tom smyslu, že jako svatební dar rovněž obdrželi částku okolo 400 000 Kč.

50. **Svědék Ing. L [REDACTED] L [REDACTED]** v hlavním líčení uvedl, že o nákupech pozemku v [REDACTED] či bytu ve [REDACTED], nebyl předem informován. O koupi těchto nemovitostí se dozvěděl až po jejich nákupu. Nemůže tedy říci, že by se finančně na koupi těchto nemovitostí přímo podílel. Nicméně obžalovanou, tedy svoji dceru, finančně podporuje až do současnosti, poskytuje jí dary v řádu statisíců ročně. Peníze jí většinou dává v hotovosti. Rovněž většina jeho příjmů je v hotovosti, pracuje v zahraničí, takže Eura, která přijímá v hotovosti je nucen měnit na koruny. Uvedl, že jeho roční příjmy se pohybují mezi 650-800.000,- Kč ročně. Svědek uvedl, že ví, že jeho dcera měla na nákup bytu hypotéku, neví, jak tato byla splácena, neví žádné podrobnosti. Neví, kdy přesně koupila pozemek. Jeho dceru finančně podporovali i jeho rodiče, konkrétně šlo o částku v letech 2000-2010 třikrát 300.000,- Kč. Tuto částku své dceři předal. Svědek uvedl, že byl schopen dávat dceři dvakrát 200.000,- Kč ročně, nikoli však každý rok.
51. **Svědčyně E [REDACTED] L [REDACTED]** využila svého práva, k věci odmítla vypovídat.
52. **Svědčyně M [REDACTED] T [REDACTED]**, která je matkou manžela obžalované uvedla, že ví, že v době soužití obžalované s jejím synem doplatili hypotéku na byt a koupili pozemek. K doplacení hypotéky na byt došlo proto, že si chtěli vzít hypotéku na dům. Pokud byla dotazována, z jakých peněz došlo k doplacení hypotéky, tak prodali auta, chatu a strádali. Nikdy nechtěli žádné dárky, spíše finanční příspěvky. Dostávali různé částky, například k narozeninám částky v řádu desetitisíců korun. Jako svatební dar obdrželi od rodičů manžela obžalované částku cca 200 000 Kč. Přímo na nákupu pozemků se rodiče manžela obžalované nijak nepodíleli, svědkyně však předpokládá, že použili peníze, které obdrželi v rámci výše zmíněných darů. Svědkyně uvedla, že průměrně od roku 2010 synovi ročně přispívali částkou 50- 100.000,- Kč.
53. Obdobně vypovídal i otec manžela obžalované **svědek R [REDACTED] T [REDACTED]**, který rovněž hovořil o finančních darech v řádu desetitisíců i o svatebním daru ve výši cca 200 000 Kč.
54. Jak bývá u tohoto typu trestné činnosti obvyklé, velmi významnými důkazy byly i **důkazy listinné**. Zde pak je třeba především zdůraznit význam předmětných výdajových pokladních dokladů, kdy je však třeba vzít v úvahu, že originály těchto výdajových pokladních dokladů, včetně prvotních dokladů jsou k dispozici pouze za rok 2011, když doklady za další období padly za obět' skartaci účetních dokladů, která byla prováděna v prosinci 2017, přičemž této skartace obžalovaná zcela zjevně využila k zahlazování stop. Za toto období se tedy soud musel spokojit s výdajovými

pokladními doklady zachovanými v elektronické podobě v účetním informačním systému C [REDACTED]. Z těchto výdajových pokladních dokladů pak vyplývá, jaké částky, za jaké služby, či za jaký druh zboží měly být z pobočných pokladen uhrazeny a které osobě měly být oproti dokladům tyto hotovostní prostředky předány. Dlužno říká, že v souladu s těmito výdajovými pokladními doklady jsou i výpisy z pokladní knihy za jednotlivé dny. V této souvislosti nelze podcenit ani další doklady vztahující se k předmětným účetním případům, na jejichž základě měly být finanční prostředky propláceny, jako jsou například smlouvy. Významným důkazem byly i doklady získané v rámci finančního šetření, tedy doklady týkající se nákupu shora zmíněných nemovitostí a v neposlední řadě i výpisy z účtů jak obžalované, tak jejich rodinných příslušníků, prokazující pohyb finančních prostředků na tyto účty a mezi účty navzájem.

55. Významnými listinnými důkazy svědčícími o vině obžalované jsou i listinné důkazy založené poškozenou společností, prokazující, že revize byly v inkriminovaném období hrazeny takřka výlučně bankovním převodem. Obžalovanou usvědčují i další listinné důkazy předložené poškozenou, které prokazují, jakým způsobem obžalovaná zadala do účetnictví platbu ze dne 13.3.2013 v celkové výši 2 800 000 Kč (bod 113 tohoto rozsudku), kdy reálně vyplacená částka 12 710 Kč byla navýšena na částku 2 812 710 Kč (viz čl. 2878-2881.) Nelze pak přehlédnout ani listinné důkazy, prokazující, že v případě duplicitně zaúčtovaných plateb byly předchozí položky kopírovány a to včetně gramatických a písařských chyb.
56. S ohledem na to, že celá řada svědkyň, které měly přebírat hotovost v průběhu roku 2011, zpochybňovala pravost svých podpisů na předložených pokladních dokladech, soud přibral k posouzení pravosti těchto podpisů **znalce z oboru písmoznalectví**. Ze znaleckého posudku a jeho doplňku pak vyplývá, že podpisy R [REDACTED] B [REDACTED] na výdajových pokladních dokladech společnosti A [REDACTED] spol. s r.o. ze dnů 6.1.2011, 14.1.2011, 31.1.2011, 10.2.2011, 17.2.2011, 1.3.2011, 7.3.2011, 9.3.2011, 15.3.2011, 18.3.2011, 21.3.2011, 24.3.2011, 28.3.2011, 5.4.2011, 6.4.2011, 15.4.2011, 28.4.2011, 4.5.2011, 13.5.2011, 17.5.2011, 24.5.2011, 31.5.2011, 3.6.2011 a 3.10.2011 jsou padělky napodobeného charakteru metodou z volné ruky a nejedná se tedy o pravé podpisy R [REDACTED] B [REDACTED]. Právě tak podpisy K [REDACTED] C [REDACTED] na výdajových pokladních dokladech ze dne 3.6.2011, 26.5.2011, 6.5.2011, 2.5.2011 a 6.4.2011 jsou padělky napodobeného charakteru. Pokud jde o podpisy svědkyně K [REDACTED] Č [REDACTED], dříve R [REDACTED], pak znalec dospěl k závěru, že podpisy této svědkyně na výdajových pokladních dokladech ze dne 17.2.2011, 22.3.2011 a 28.3.2011 jsou jednoznačně pravými, spontánními podpisy svědkyně K [REDACTED] Č [REDACTED], dříve R [REDACTED]. Naproti tomu podpisy této svědkyně na výdajových pokladních dokladech ze dne 13.1.2011, 1.4.2011, 7.4.2011 a 6.6.2011 jsou jednoznačně padělky typu napodobeniny, vyhotovené zřejmě metodou tzv. z volné ruky. Pokud jde o pravost podpisů na výdajových pokladních dokladech podepsaných svědkyní D [REDACTED], dříve F [REDACTED], tak v doplňku znaleckého posudku ze dne 30.11.2020 znalec dospěl k závěru, že o pravosti podpisů nelze objektivně rozhodnout, kdy nelze zjistit, zda se jedná o zkrácené parafovitě verze podpisů M [REDACTED] F [REDACTED], nyní D [REDACTED]. Znalec se však vyjádřil, že závěr by mohl být podrobnější v případě provedení zkoušky písma. Soud tedy vyžádal další doplněk znaleckého posudku, přičemž znalec provedl se svědkyní D [REDACTED] zkoušku písma a z dalšího doplňku znaleckého posudku ze dne 30.12.2020 vyplývá, že podpisy M [REDACTED] D [REDACTED], dříve F [REDACTED] na výdajových pokladních dokladech ze dne 25.1.2011, 2.2.2011, 4.2.2011, 25.2.2011, 2.3.2011, 3.3.2011, 27.4.2011, 5.5.2011, 9.5.2011, 11.5.2011, 26.5.2011, 10.6.2011, 7.11.2011 jsou s větší pravděpodobností padělky s částečnou snahou o nápodobu, než že by se mohlo jednat o účelově stylizované varianty pravých podpisů M [REDACTED] D [REDACTED]. Znalec vysvětlil, proč se přiklonil jako k pravděpodobnější variantě k tomu, že jde o padělky s částečnou snahou o nápodobu, než o účelově stylizované varianty.

Současně zdůraznil, že je vyloučeno, že by šlo o pravé spontánní podpisy svědkyně D [REDACTED]. Znalec pak uvedl, že nelze rozhodnout o tom, kdo byl pisatelem padělků výše zmíněných podpisů.

57. Rovněž poškozená společnost předložila znalecký posudek z oboru písmoznalectví, ze kterého vyplývá, že sporné podpisy znění R [REDACTED] na výdajových pokladních dokladech ze dne 4.5.2011, 27.5.2011, 1.4.2011, 19.4.2011 a 26.4.2011 jsou nepravé podpisy typu napodobeniny, vyhotovené tzv. volnou rukou po předchozím nácviku. Identifikace pisatele těchto padělků je vyloučená. K oběma výše zmíněným znaleckým posudkům lze poznamenat, že oba byly vyhotoveny zkušenými renomovanými znalci, přičemž soud nemá žádné pochybnosti o jejich správnosti. V této souvislosti nelze ani přehlédnout, že do určité míry tyto dva nezávisle na sobě zpracované znalecké posudky svoji správnost navzájem podporují.
58. Velmi významným důkazem pak byly závěry **znaleckého posudku z oboru ekonomika**. Znalec se jak v předmětném znaleckém posudku ze dne 1.3.2019 a jeho doplňku ze dne 15.11.2020, tak konečně i ve svých opakovaných výpovědích v hlavním líčení se vyjádřil k tomu, jakým způsobem a na podkladě jakých skutečností dospěl k závěrům prezentovaným ve znaleckém posudku a jeho doplňku. Znalec se pak vyjádřil k tomu, jakým způsobem zpracoval znalecký posudek a jaké podklady měl k dispozici s tím, že revidoval doklady, které mu byly předloženy orgány činnými v trestním řízení, přičemž měl online přístup do účetního programu společnosti A [REDACTED] spol. s r.o. Právě tak měl znalec přístup do účetnictví společnosti A [REDACTED] I [REDACTED] a to při zpracování výše zmíněného doplňku znaleckého posudku, který byl vyžádán soudem v reakci na obhajobu obžalované. Znalec se pak v doplňku znaleckého posudku i v rámci své výpovědi v hlavním líčení rovněž vyjádřil k platbě ze dne 27.10.2015 (bod 188 obžaloby) s tím, že v rámci zpracování doplňku znaleckého posudku dospěl k závěru, že výdaj byl stornován. Částka ve výši 56 173 Kč tedy nebyla duplicitně vyplacena. Právě tak znalec revidoval svůj původní závěr ohledně platby ze dne 29.4.2015, kdy dospěl nově k závěru, že částka ve výši 173 000 Kč byla vyplacena z pokladny, avšak výdaj byl řádně podložen a tedy není na místě považovat tuto platbu za platbu fiktivní. Rovněž se znalec vyjádřil i k platbě ze dne 9.8.2016 (bod 215 obžaloby) s tím, že částka skutečně byla inkriminovaného dne z pokladny vydána, nicméně byl kontrolou účetního deníku zjištěn příjmový pokladní doklad zaúčtovaný dne 13.3.2017, přičemž z účetního zápisu je zřejmé, že došlo k doplacení faktury vydané společností A [REDACTED] na Ing. J [REDACTED] J [REDACTED]. Částka tedy byla do pokladny následně ke dni 13.3.2017 vrácena.
59. Soud hodnotil všechny provedené důkazy velmi důsledně, jak jednotlivě, tak především v jejich vzájemných souvislostech, přičemž dospěl k závěru, že obžalovaná L [REDACTED] T [REDACTED] je nepochybně usvědčována celým komplexem navzájem souladných nepřímých důkazů, které na sebe navazují, tvoří ucelený řetězec a bezezbytku objasňují skutkový stav do té míry, aby soud mohl učinit jednoznačný závěr o vině obžalované. Obecně je možno říci, že tento komplex nepřímých důkazů tvoří výpovědi svědků a to jednak členů vedení společnosti A [REDACTED] spol. s r.o., dále výpovědi svědků, kteří se zabývali účtováním a ekonomickou činností této společnosti, kdy zde je na místě jmenovat výpovědi svědků P [REDACTED], K [REDACTED] a P [REDACTED] a konečně pak i výpověďmi ostatních zaměstnanců společnosti A [REDACTED] spol. s r.o., především pokladních z pobočných pokladen, které měly přijímat na základě dokladů hotovost uvedenou ve shora uvedených výdajových pokladních dokladech. V souladu s výpověďmi shora uvedených svědků jsou i závěry znaleckých posudků a to jak znaleckého posudku a jeho doplňku z oboru ekonomika, tak i závěry znaleckých posudků a jejich doplňků z oboru písmoznalectví.

60. Pokud soud hodnotil výpovědi shora uvedených svědků, tak zde je na místě konstatovat, že neměl žádného důvodu k pochybnostem o věrohodnosti těchto výpovědí v tom smyslu, že by svědci úmyslně vypovídali nepravdivě s cílem uškodit obžalované. Soud nepochybně vzal v úvahu, že někteří, byť zdaleka ne všichni, svědci jsou dosud pracovníci poškozené společnosti, která svou aktivitou i v průběhu hlavního líčení jednoznačně prokázala, že má zájem na postihu obžalované. K tomu je však třeba připomenout, že tito svědci vypovídali po řádném poučení pod hrozbou trestního stíhání v případě vědomě nepravdivé výpovědi, jejich výpovědi jsou souladné navzájem a souladné i s důkazy nezávislými na jejich vůli, jako jsou znalecké posudky a listinné důkazy. Celá řada slyšených svědků pak již delší dobu není v žádném vztahu se společností A [REDACTED] a tedy těžko si lze představit jakoukoli jejich motivaci k vědomě nepravdivé výpovědi. Nepochybně je možno připustit určité nepřesnosti ve výpovědích svědků, způsobené především časovým odstupem, přičemž vypovídali o okolnostech, které pro jejich životy nebyly příliš významné, a tedy lze připustit, že si nyní již na řadu podrobností nevzpomínají. Toto však nic nemůže změnit na závěru o věrohodnosti provedených důkazů.
61. Pokud obžalovaná nyní uvádí, že se stala obětí jakéhosi komplotu zorganizovaného členy vedení společnosti A [REDACTED], který je motivován jejich osobní antipatií k její osobě, pak tato argumentace obžalované je v rozporu s její vlastní výpovědí z hlavního líčení, kdy uvádí, že měla ve společnosti výsadní postavení, byla brána jako členka rodiny jednatelů společnosti. Všichni se k ní jako k člence rodiny chovali, ona sama k nim měla velmi dobrý vztah. Tento dobrý vztah mezi ní a jednatelem přetrval i její rozchod se svědkem K [REDACTED], kdy jí následně byli všichni i na svatbě. V této souvislosti je třeba připomenout i výpověď svědka J [REDACTED] P [REDACTED], který jednání obžalované považuje za jedno ze svých největších životních zklamání. Tato část výpovědi tohoto svědka pak spíše nasvědčuje tomu, že pokud zde panuje určitá nevraživost mezi obžalovanou a členy vedení společnosti A [REDACTED], spol. s r.o., pak tato nevraživost je právě důsledkem projednávaného jednání obžalované. Obžalovaná pak v rámci své obhajoby poněkud zaměňuje příčinu s následkem. To, že se členové vedení poškozené společnosti cítí být podvedeni jednáním obžalované, pro ně nepochybně může být důvodem k určité averzi vůči obžalované a patrně to je i hlavní jejich motivací k jejich aktivitě v průběhu řízení před soudem. Těžko lze však najít motiv k jakémukoli krivému obviňování obžalované, či dokonce k nabádání dalších osob k takovému jednání. Zde je třeba připomenout, že svědek J [REDACTED] P [REDACTED] se snažil celou věc do poslední chvíle vyřešit vůči obžalované poměrně velkoryse, pokud ani netrval na úhradě celé zjištěné výše škody, přičemž nabízel obžalované splátkový kalendář. Ani sama obžalovaná pak soudu nenabídla jediný motiv členů vedení společnosti A [REDACTED] k tomu, aby právě obžalovanou krivě obvinili z rozsáhlé majetkové trestné činnosti vůči této společnosti a za účelem jejího postihu zorganizovali rozsáhlý komplot celé řady svědků.
62. Do výše zmíněného uceleného komplexu nepřímých důkazů usvědčujících obžalovanou pak zapadají i výpovědi svědků, kteří se účastnili předmětné skartace dokumentů v prosinci 2017. Zde je třeba připomenout jak výpovědi svědků Ž [REDACTED] a M [REDACTED] a konečně i výpovědi učňů, kteří se na předmětném vyklízení archivu podíleli. Jejich výpovědi pak jsou v souladu i s výpověďmi svědků E [REDACTED] U [REDACTED], R [REDACTED] P [REDACTED] a J [REDACTED] P [REDACTED], ze kterých vyplývá, že to byla právě obžalovaná, kdo byla odpovědná za určení, které doklady mají být skartovány. Ostatně ani bezprostředně po provedené skartaci obžalovaná nikterak neupozorňovala na to, že měly být z archivu odneseny i části účetnictví, které nebyly určeny ke skartaci. Do toho pak zapadá i to, že v rámci této skartace byly skartovány i ty doklady, týkající se výdajů z pokladny za rok 2017, tedy doklady, které standardně by se vůbec v archivu nalézat neměly. Z tohoto souhrnu důkazů pak nepochybně vyplývá, že bylo záměrem obžalované, aby právě zmizely doklady, týkající se výdajů

z pokladny za uvedené období, což se jí podařilo a ostatně až do současné doby se snaží využít absence těchto dokladů mimo jiné při zpochybňování závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika, kdy poukazuje na to, že znalec vycházel z neúplného účetnictví. Pro úplnost je třeba poznamenat, že soud rovněž nemá žádné pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědků vypovídajících o průběhu uvedené skartace. Všechny provedené důkazy v tomto směru do sebe navzájem zapadají, bezzbytku objasňují skutkový stav.

63. Právě tak soud nemá zásadní pochybnosti o správnosti závěru znaleckého posudku z oboru ekonomika. Znalec své závěry jednoznačně, srozumitelně vysvětlil, objasnil, z čeho vycházel. Připustil, že neměl k dispozici úplné účetnictví, (což s ohledem na výše popsané jednání obžalované, v důsledku kterého došlo ke skartaci podstatné části prvotních dokladů, ani mít nemohl), nicméně podklady, kterými disponoval, mu umožňovaly učinit prezentované závěry. O spolehlivosti závěrů znaleckého posudku pak svědčí i to, že tyto závěry rozhodně nestojí osamocně, ale jsou v naprostém souladu i s výše zmíněnými svědeckými výpověďmi a konečně i se závěry písmoznaleckých znaleckých posudků. V neposlední řadě je na místě poukázat i na to, že znalecký posudek byl zpracováván zkušeným renomovaným znalcem. Pokud obhajoba poukazuje na zaujatost znalce, pak tuto svoji námitku opírá prakticky pouze o to, že se závěry znaleckého posudku nesouhlasí. Rovněž soud nezjistil žádnou okolnost, která by jakkoli zpochybňovala nestrannost a nepodjatost znalce. Sám znalec pak v hlavním líčení uvedl, že nemá k procesním stranám žádný vztah, který by mu bránil ve výkonu znalecké činnosti. Před zpracováním znaleckého posudku i před každou svojí výpovědí byl znalec opakovaně poučen o trestnosti nepravdivé výpovědi znalce i nepravdivého znaleckého posudku.
64. Do výše zmíněného řetězce důkazů usvědčujících obžalovanou pak zapadá i jednání obžalované bezprostředně poté, co celá věc vyšla najevo, kdy obžalovaná zjištěné nesrovnalosti nijak nevysvětlila, souhlasila s úhradou částky ve výši 300.000,- Kč a tuto částku následně v krátké době uhradila v hotovosti. Pokud obhajoba toto jednání obžalované odůvodňuje špatným psychickým stavem obžalované, její tíživou osobní situací, tuto obhajobu je nutno posuzovat ve světle výše zmíněného komplexu důkazů a těžko jí lze uvěřit.
65. Do výše zmíněného komplexu nepřímých důkazů nepochybně i zapadají výsledky finančního šetření, především pak výpisy z účtů jak obžalované, tak jejího manžela. V této souvislosti stojí za zmínku, že od roku 2011 do roku 2017 byly na účet obžalované L. T. u a.s. provedeny vklady v hotovosti v celkové výši 3.131.040 Kč, tedy téměř dvojnásobek toho, co činila výplata její mzdy, která za uvedené období činila částku 1.816.934,- Kč. Takto vysoké vklady hotovosti pak těžko mohou vysvětlit i poměrně štedré dary rodinných příslušníků obžalované, byť jejich výši prezentovanou obžalovanou i těmito svědky lze považovat přinejmenším za nadnesenou, nebo alespoň nepříliš odpovídající jejich finančním možnostem a situaci. V tomto směru lze jen stěží považovat výpovědi obžalované a jejích rodinných příslušníků za zcela věrohodné, když všechny údajné dary byly provedeny údajně v hotovosti, přičemž jejich poskytnutí nelze verifikovat jakýmkoli pohyby na účtech, rodinní příslušníci pak mají celkem pochopitelnou snahu pomoci obžalované a to i za cenu nepravdivé výpovědi. Pokud jde o manžela obžalované F. T., tak z provedených důkazů vyplývá podezření, že se i on sám aktivně podílel na převodech finančních prostředků získaných obžalovanou právě projednávanou trestnou činností, neboť část peněz byla z účtu obžalované přeposílána i na jeho účet a následně přeposílána na jiný účet obžalované. V této souvislosti pak stojí za zmínku i nákupy nemovitostí v uvedeném období a konečně i pohyby finančních prostředků mezi jednotlivými účty obžalované navzájem a účty jejího manžela zjištěné v rámci finančního šetření, které nepochybně svědčí o snaze obžalované, zakrýt

původ finančních prostředků. Sama obžalovaná pak se vyjádřila v tom smyslu, že v uvedeném období neměla žádné jiné příjmy, než příjmy ze svého zaměstnání. Nelze přehlédnout ani to, že životní standard obžalované přinejmenším po rozchodu s G. K. nepochybně výrazně převyšoval výši jejích legálních příjmů a to zejména po zvážení toho, že současně měla splácet hypotéku a auto. O tom pak svědčí jak výpis z účtu obžalované, tak i výpověď svědka J. P.

66. Ve světle výše zmíněného řetězce důkazů, usvědčujících obžalovanou je třeba rovněž zdůraznit, že obhajoba obžalované zůstává zcela osamocená, když tato je pouze v té části, kdy hovoří o velkorysých finančních darech ze strany rodinných příslušníků, potvrzována výpověďmi těchto rodinných příslušníků v procesním postavení svědků. Tyto výpovědi však je nutno hodnotit s velkou obezřetností pro zjevnou motivaci těchto svědků pomoci obžalované a již výše zmíněné okolnosti. Pokud pak jde o věc samu, je obhajoba obžalované v naprostém rozporu prakticky se všemi výše popsány důkazy, ať jde o výpovědi svědků, znalecké posudky, i listinné důkazy. V rámci své výpovědi, která byla výše zmíněnými důkazy zcela jednoznačně vyvrácena, se obžalovaná pokouší vysvětlit nevysvětlitelné. Obžalovaná tvrdí, že všechny platby byly provedeny na základě dokladů, které obdržela od pracovníků pobočných pokladen, kterým následně oproti předloženým dokladům předala hotovost z hlavní pokladny, popřípadě ji započítala oproti odvodu tržby. Pokud jednotlivé položky zaúčtovala na účet 131 101, tedy na účet zboží na cestě, pak tento účet byl považován za jakýsi sběrný, pracovní účet, kam dávala všechny položky, se kterými si nevěděla rady a tyto položky následně ekonom společnosti Ing. P. a následně tedy patrně i Ing. P. zaúčtovali na správný účet. Tyto položky označovala jako náhradní díly, disky, pneumatiky a podobně, protože tyto věci se na předmětný účet dávaly. Tato obhajoba obžalované je pak nejen v rozporu se závěry znalce, i výpověďmi obou ekonomů jak Ing. P., tak Ing. P. a konečně i všech členů vedení společnosti, ale je ve zřejmém rozporu i s prostou logikou věci. Jen velmi těžko si totiž lze představit, že by si obžalovaná po dobu několika let s neustále se opakujícími položkami nevěděla rady, neuměla je řádně zaúčtovat, a proto je dávala na jakýsi pomocný účet, který je však ve skutečnosti účtem účelově určeným pro nákup zboží. V této souvislosti pak je třeba poukázat i na výpovědi pracovníků pobočných pokladen, se kterými je tato obhajoba obžalované rovněž v příkrém rozporu. Právě tak nevěrohodná je obhajoba obžalované, pokud uvádí, že k navýšení vyplacené částky v účetním deníku oproti listinnému výdajovému pokladnímu dokladu došlo pouze administrativní chybou, která se však opakovala v řadě případů v krátkém časovém období. Ani v jednom případě nebyla tato chyba následně opravena.
67. V některých bodech pak je obhajoba obžalované zcela absurdní. Příkladem je na místě zmínit platbu ze dne 4.10.2011 (bod 64 tohoto rozsudku) a to ve výši 1.256.879,- Kč. Zde pak obžalovaná tvrdí, že částka v této výši se skládá z mnoha dílčích plateb za delší období, jako jsou náhradní díly, pneumatiky, káva, přihlášení, kancelářské potřeby, úklidové a čisticí prostředky, hadry, revize, občerstvení za delší období. Tuto částku schválně zaúčtovala pod starý variabilní symbol, aby se s ničím nespárovala a veškeré doklady předala ekonomovi společnosti Ing. P., který je pak měl správně zaúčtovat. Zde pak je rovněž patrné, že tato obhajoba obžalované je sama o sobě naprosto nevěrohodná, je v rozporu jak s výpovědí Ing. P., tak s výpovědí dalších slyšených svědků, v rozporu se závěry znaleckého posudku i s logikou věci. Je naprostou záhadou, proč by takto vysoká částka byla účtována takto nestandardním způsobem s tím, že z výdajového pokladního dokladu vůbec není patrné, který pracovník společnosti A. měl takto vysokou hotovost převzít. Právě tak je zcela nepochopitelné, proč by částka měla být zaúčtována s variabilním symbolem faktury z roku 2008 společnosti A. J. v totožné výši, jak vyplývá ze znaleckého posudku.

68. Jak výpověďmi jednatelů společnosti A [redacted] spol. s.r.o. tak i znaleckým posudkem a konečně i výpověďmi svědků P [redacted] a P [redacted] byla vyvrácena i obhajoba obžalované spočívající v tom, že uvedené částky, zejména v průběhu roku 2013 byly propláceny jménem společnosti A [redacted] I [redacted].
69. Právě tak za absurdní je nutno považovat obhajobu obžalované, pokud jde o opakovaně zaúčtované totožné platby. Rozhodně nelze akceptovat její obhajobu v tom smyslu, že pro velké množství práce nebyla schopna zjistit, že jí pracovníci nosí opakovaně stejné doklady a s ohledem na kvalitu reprodukční techniky není schopna ani rozpoznat originál od kopie. Dlužno totiž říci, že dle shromážděných dokladů tímto způsobem by jí opakovaně nosilo doklady velké množství pracovníků a tedy obžalovaná by byla jedinou poctivou mezi samými nepoctivci. Nelze přehlédnout ani to, že obžalovanou zpracované výdajové pokladní doklady nesou známky toho, že na ně bylo kopírováno z jiných výdajových pokladních dokladů a tedy těžko lze připustit, že si obžalovaná mohla duplicitu nevšimnout.
70. Veden těmito úvahami tedy soud dospěl k závěru, že obhajoba obžalované je zcela účelová, motivovaná snahou obžalované vyhnout se své vlastní trestní odpovědnosti přičemž její obhajoba je zcela jednoznačně vyvrácena výše uvedenými důkazy, které tvoří ucelený řetězec, bezesbýtku objasňující skutkový stav, nepřipouštějící jinou variantu skutkového děje. Jakkoli každý důkaz sám o sobě může být jiným způsobem vysvětlitelný, celý komplex provedených důkazů však jinou variantu skutkového děje již beze všech pochybností nepřipouští. Z výše zmíněného komplexu provedených důkazů pak rovněž nepochybně vyplývá, že jedinou osobou, která disponovala prostředky deponovanými v hlavní pokladně, byla právě obžalovaná. Právě tak obžalovaná byla tou osobou, která vedla hlavní pokladnu, vyhotovovala nepravdivé výdajové pokladní doklady a zaúčtovala fiktivní platby poškozené společnosti z této hlavní pokladny. Nelze pak samozřejmě vyloučit, že obžalovaná při své činnosti s nezjištěnou osobou spolupracovala, to však nic nemění na odpovědnosti obžalované, neboť je zcela vyloučeno, aby se projednávaného jednání dopustila jakákoli jiná osoba bez vědomí obžalované.
71. Pokud jde o výši způsobené škody, vyšel soud ze souhrnné výše zaúčtovaných fiktivních plateb, neboť právě zaúčtováním fiktivních plateb obžalovaná zakrývala odčerpávání finančních prostředků z hlavní pokladny. Pokud jde o fiktivnost jednotlivých plateb, pak soud se opírá především o znalecký posudek z oboru ekonomika ve spojení s výše zmíněnými dalšími provedenými důkazy. Současně je třeba zmínit shromážděné listinné důkazy, tedy veškeré doklady k jednotlivým fiktivním platbám. Velmi významné pak jsou výpovědi i pracovníků společnosti A [redacted], kteří měli oproti dokladům tyto hotovostní prostředky z hlavní pokladny přejímat, resp. o výši těchto částek ponížít odvod tržby. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že jen velmi těžko lze připustit, že všichni tito pracovníci lhali na pokyn vedení společnosti A [redacted] a to z obavy ze ztráty zaměstnání jak tvrdí obžalovaná. V této souvislosti je třeba připomenout, že svědci vypovídali pod hrozbou trestního stíhání v případě vědomě nepravdivé výpovědi, jejich výpovědi jsou vzájemně souladné. Zdaleka ne všichni tito pracovníci byli v době výpovědi zaměstnanci společnosti A [redacted] a mnozí z nich tedy neměli nejmenší důvod k tomu, aby vyšli vstříc vedení společnosti A [redacted]. Ostatně ani obžalovaná sama soudu nenabízí racionální důvod, pro který by členové společnosti A [redacted] měli nabádat svědky k vědomě nepravdivé výpovědi v její neprospěch s výjimkou iracionální úvahy o averzi vůči její osobě ze strany jednatelů společnosti A [redacted]. Nepochybně je v této souvislosti třeba připomenout i znalecké posudky z oboru písmoznalectví.
72. Pokud jde o fiktivnost plateb v průběhu roku 2010, tedy ze dnů 22.1.2010, 10.9.2010, 21.12.2010 a 22.12.2010, tak je třeba poukázat především na to, že ze znaleckého posudku z oboru ekonomika

vyplývá, že předmětné platby, byť šlo o částky ve všech případech přesahující 10 000 Kč, nebyly nalezeny mezi došlými fakturami, přičemž, dle interního pravidla společnosti A ■■■■■, částky v takové výši měly být vedeny mezi došlými fakturami. Jakkoli toto pravidlo a jeho dodržování je zpochybňováno obžalovanou, tato její obhajoba je vyvrácena výpověďmi svědků J ■■■■■ P ■■■■■, R ■■■■■ P ■■■■■, E ■■■■■ U ■■■■■, A ■■■■■ K ■■■■■ a do značné míry i Ing. P ■■■■■. Ostatně i všichni zaměstnanci pobočných pokladen uvádějí, že běžně pracovali s fakturami. Zde pak je třeba připomenout i běžnou obchodní praxi, dle které běžně bývá mezi obchodními subjekty i v případě platby v hotovosti vystavena faktura i na částky nižší než 10.000,- Kč a to právě pro účely zavádění plateb do účetnictví. V souladu se závěry znalce v tomto směru jsou i výpovědi svědků J ■■■■■ P ■■■■■ a R ■■■■■ P ■■■■■, kteří vypovídali, jak probíhal úklid sněhu. Nepochybně je třeba připomenout i výpověď svědkyně D ■■■■■, která jednak uvedla, že nikdy nepropláceli tak vysoké částky a kromě toho vždy museli mít fakturu. Pokud jde o platby ze dne 21. a 22.12.2010 pak, kromě shora uvedeného, je třeba si uvědomit, že jde o duplicitně zaúčtovanou platbu ve stejné výši za servis a kontrolu kotelny, přičemž z listinných důkazů předložených poškozenou společností nepochybně vyplývá, že v inkriminovaném období byly revize kotelny hrazeny bankovním převodem.

73. Pokud jde o fiktivnost plateb uskutečněných v průběhu roku 2011, zde je třeba konstatovat poněkud specifickou důkazní situaci oproti ostatním platbám uvedeným ve výrokové části tohoto rozsudku, což bylo dáno tím, že doklady k výplatám z pokladny za rok 2011 zůstaly zachovány. Soud má tedy k dispozici jak výdajové pokladní doklady opatřené podpisy jednotlivých pracovníků, kteří měli uvedené částky přijímat z hlavní pokladny, tak i prvotní doklady na základě kterých měla být hotovost vyplácena těmto pracovníkům. Rovněž zde tedy soud vyšel především ze závěrů znaleckého posudku, přičemž je třeba konstatovat, že tyto závěry jsou v naprostém souladu jak s obsahem shromážděných listinných důkazů, tak i výpověďmi svědků, především těch, kterým měla být předmětná hotovost předávána. Nepochybně velmi výmluvným důkazem pak jsou i znalecké posudky z oboru písmoznaectví, ze kterých vyplývá, že převážná většina podpisů na výše zmíněných výdajových pokladních dokladech jsou padělky. V této souvislosti je třeba poznamenat, že jen velmi těžko si lze představit, že by se na těchto výdajových pokladních dokladech, které vyhotovovala obžalovaná, ocitly padělky osob, které měly přebírat hotovost, bez vědomí obžalované. Je třeba si uvědomit, že právě tento podpis stvrzoval přijetí uvedené finanční hotovosti příslušnou osobou. Logicky tak k tomuto podpisu došlo při přebírání hotovosti od obžalované, popřípadě při vypořádávání zápočtu nižšího odvodu tržby, nebo velmi krátce po něm, přičemž logicky k tomuto podepisování docházelo za přítomnosti obžalované. Rozhodně si za těchto okolností nelze představit, že by se na předmětných dokladech mohly ocitnout padělky podpisů těchto pracovníků bez vědomí obžalované. Ostatně byla to právě jediná obžalovaná, kdo mohl mít zájem na tom, aby na výdajových pokladních dokladech byly podpisy příslušných osob i u těch plateb, které ve skutečnosti provedeny nebyly. S ohledem na to pak závažnost tohoto důkazu nijak nesnižuje to, že znalci vyloučili možnost identifikace pisatelů těchto padělků. Je totiž zcela nerozhodné, jestli obžalovaná tyto padělky podpisů psala sama, či s jejím vědomím a po dohodě s ní tak činila jiná osoba. Je totiž zcela zjevné, že i pokud by to byla jakákoli jiná osoba, musela by tak činit po dohodě s obžalovanou a s jejím vědomím. Dlužno tedy říci, že závěr o fiktivnosti jednotlivých plateb v roce 2011 se neopírá pouze o absenci prvotních dokladů, byť z výpovědi samotné obžalované i z výpovědi všech svědků vyplývá, že hotovost mohla být vyplacena pouze na základě předložení prvotního dokladu, tedy ať již faktury, či paragonu. Tento závěr však je dále podepřen jak tím, že podpis na výdajovém pokladním dokladu je padělkem a nepochybně do značné míry i výpovědi jednotlivých pracovníků společnosti A ■■■■■, kteří měli předmětné hotovostní prostředky přebírat, byť soud si je samozřejmě vědom, že s ohledem na časový odstup

takřka 10 let je možné, že jednotliví pracovníci si na jednotlivé položky již těžko mohou pamatovat. Pokud pak jde o podpisy svědkyně D [REDACTED], dříve F [REDACTED], tak znalec vyloučil, že by se mohlo jednat o pravé spontánní podpisy. Přiklonil se k verzi padělků typu napodobeniny, když druhou verzi byl úmyslně zkomolený podpis samotné svědkyně. Zde je třeba poznamenat, že rovněž soud se ztotožnil s tím, že je prakticky vyloučeno, aby svědkyně opakovaně komolila své vlastní podpisy, neboť svědkyně k takovému jednání neměla žádný racionální důvod a s ohledem na celý již výše zmíněný komplex důkazů je zřejmé, že i v tomto případě jde o padělky podpisů.

74. Pokud jde o platby popsané pod bodem 5-12 ve výroku tohoto rozsudku, tak v těchto případech vychází soud z toho, že ohledně plateb označených ve výrokové části tohoto rozsudku zde chybí prvotní doklad, který je nutným předpokladem k akceptování takové platby jakýmkoli orgánem, čehož si ostatně sama obžalovaná je nepochybně vědoma. Pokud se obžalovaná hájí tím, že v době jejího působení ve společnosti A [REDACTED] tam tyto doklady byly a následně patrně došlo nezjištěným způsobem k jejich ztrátě či vyjmutí z účetních dokladů, pak tuto obhajobu obžalované poměrně jednoznačně vyvrací i závěr znaleckých posudků z oboru písmoznaectví, dle kterého jsou podpisy pracovníků, které měly předmětnou hotovost přebírat, padělky. Pokud by totiž skutečně platby zcela řádně proběhly jak obžalovaná tvrdí, jen velmi těžko si lze vysvětlit existenci padělků podpisů předmětných pracovníků na výdajových pokladních dokladech. K tomu lze poznamenat, že nejde o padělky podpisů jedné pracovnice, ale padělky podpisu tří pracovníků a to svědkyně B [REDACTED], svědkyně D [REDACTED] dříve F [REDACTED] a svědkyně Č [REDACTED] dříve R [REDACTED]. K tomu je na místě poznamenat, že ani platby přesahující 10 000 Kč ostatně ani platby v menší výši nebyly nalezeny mezi přijatými fakturami. S ohledem na shora uvedené tedy soud považuje závěr o fiktivnosti uvedených plateb za zcela jednoznačně prokázaný.
75. Poněkud jiná situace je ohledně plateb z 15.2.2011 a 17.2.2011 (body 13 a 14 obžaloby), kdy pokud jde o platbu ze dne 15.2.2011, tak rovněž zde chybí prvotní doklady. Rovněž svědkyně C [REDACTED], která měla předmětnou hotovost přijmout, zpochybňuje, že by takovou službu zajišťovala a tedy i platila. Stejně jako v případě platby ze dne 17.2.2011 však výrazné pochybnosti vzbuzuje závěr znaleckého posudku z oboru písmoznaectví, podle kterého je podpis svědkyně C [REDACTED] na výdajovém pokladním dokladu č. 4101 z 15.2.2011 a podpis K [REDACTED] Č [REDACTED], dříve R [REDACTED] na výdajovém pokladním dokladu č. 4105 ze 17.2.2011 pravými podpisy těchto svědkyň. Pokud jde o tyto dvě platby, postupoval soud v pochybnostech ve prospěch obžalované, přičemž dospěl k závěru, že nebylo jednoznačně beze všech pochybností prokázáno, že tyto dvě platby by byly fiktivní. Platby uvedené pod bodem 13,14 obžaloby tedy byly z výroku o vině vypuštěny.
76. Pokud jde o platby popsané pod body 13-18 ve výroku tohoto rozsudku, tak rovněž v tomto případě soud svůj závěr o fiktivnosti uvedených plateb opírá o závěry znalce z oboru ekonomika, listinné důkazy a ve spojení s tím o závěry znalců z oboru písmoznaectví, ze kterých vyplývá, že podpisy svědkyň B [REDACTED], Č [REDACTED] a D [REDACTED] na předmětných výdajových pokladních dokladech jsou padělky. Rovněž zde tedy byla zjištěna absence prvotních dokladů, výdaje nebyly nalezeny ani mezi přijatými fakturami a současně podpisy na výdajových pokladních dokladech jsou padělky. Do tohoto komplexu důkazů zapadají i výpovědi svědkyň Č [REDACTED], B [REDACTED] a D [REDACTED].
77. Pokud jde o platbu ze dne 7.3.2011 (bod 21 obžaloby), tak rovněž zde výrazné pochybnosti vzbuzuje závěr znalce z oboru písmoznaectví, podle kterého je podpis svědkyně C [REDACTED] na výdajovém pokladním dokladu pravým podpisem této svědkyně. Rovněž zde tedy soud postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované a shora popsanou platbu z výroku o vině vypustil.

78. Pokud pak jde o platby popsané pod body 19-22 tohoto rozsudku, pak rovněž zde soud staví svůj závěr o fiktivnosti těchto plateb jednak na absenci prvotních dokladů, přičemž obhajoba obžalované, pokud jde o případnou ztrátu těchto dokladů, je vyvrácena závěrem znaleckého posudku z oboru písmoznaectví, ze kterého vyplývá, že podpisy svědkyně B [REDACTED] na předmětných výdajových pokladních dokladech jsou padělky. Pro úplnost je třeba poznamenat, že pokud jde o předmětné platby, tyto byly zaúčtovány převážně na účty č. 501 a 538 a tedy na účty spotřeby materiálu. Nebylo tedy možno nákupy ověřit existencí, či neexistencí příjmu nakoupeného zboží na sklad.
79. Pokud jde o platbu ze dne 22.3.2011 (bod 26 obžaloby), tak rovněž v tomto případě jakkoli je obžalovaná usvědčována absencí prvotních dokladů, pochybnosti vzbuzuje závěr znalce o pravosti podpisu svědkyně Č [REDACTED] na výdajovém pokladním dokladu č. 4182 ze dne 22.3.2011. Rovněž v tomto případě tedy soud postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované a uvedenou platbu vypustil z výroku o vině. Ze stejného důvodu soud postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované, i pokud jde o platbu ze dne 28.3.2011 (bod 28 obžaloby) kdy rovněž v tomto případě znalec dospěl k závěru, že podpis svědkyně Č [REDACTED], dříve R [REDACTED] na výdajovém pokladním dokladu č. 4193 ze dne 28.3.2011 je pravým podpisem této svědkyně.
80. Pokud jde o platby popsané pod body 23- 46 ve výrokové části tohoto rozsudku, rovněž zde soud pokud jde o fiktivnost předmětných plateb, vychází jednak z absence prvotních dokladů, ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika a ze závěrů znaleckého posudku z oboru písmoznaectví a to ve spojení s výše zmíněnými výpověďmi. Rovněž v těchto bodech chybí prvotní doklady a ze znaleckých posudků z oboru písmoznaectví vyplývá, že podpisy jednotlivých pracovníků na výdajových pokladních dokladech jsou padělky. Nelze přehlédnout ani duplicitně zaúčtovanou platbu za pneumatiky ve VPD č. 4186 ze dne 24.3.2011. V této souvislosti nelze přehlédnout ani evidentně nereálné vysoké částky, které se často opakovaly za údajný nákup mycích prostředků, kdy jednotlivé svědkyně měly nakupovat mycí prostředky opakovaně v rámci jediného měsíce za částky v řádu tisíců Kč, což je zcela zřejmě nereálné. Ostatně v tomto směru postačí odkázat na výpovědi těchto svědkyň, které rovněž takové nákupy zpochybňují.
81. Poměrně jednoznačná pak je situace u plateb popsaných pod body 49-52 tohoto rozsudku. Zde totiž obžalovaná na výdajovém pokladním dokladu č. 4337 ze dne 3.6.2011 navýšila cenu fólií z 5500 Kč na 55000 Kč. Pokud jde o navýšení ceny fólií, pak ani sama obžalovaná není schopna toto jakkoli věrohodně vysvětlit. Není schopna vysvětlit, jak mohla být spárována příjemka na 5500 Kč oproti platbě ve výši 55 000 Kč. Sama obžalovaná pak uvádí, že nikdy neměla ani přebytek ani manko v pokladně, nebyla na žádné nesrovnalosti upozorněna. V naprostém souladu s touto situací je pak i závěr znalce z oboru písmoznaectví, ze kterého vyplývá, že podpis svědkyně C [REDACTED] na shora uvedeném výdajovém pokladním dokladu je padělkem. V tomto směru je rovněž možno poukázat na výpověď svědkyně C [REDACTED], která uvedený nákup jednoznačně vylučuje.
82. Obdobná situace je i v případě platby pod bodem 50 tohoto rozsudku. Zde byl na účet 131 duplicitně zaúčtován nákup pneumatik. V souvislosti s tímto nákupem stojí za zmínku, že dle potvrzení o převzetí dobírky (č.l. 1220) byla převzata dobírka a tedy částka ve výši 16 893 Kč zaplacená až dne 6.6.2011. Výdajový pokladní doklad č. 4338 je však ze dne 3.6.2011, tedy dle tohoto výdajového pokladního dokladu byly peníze vydány o tři dny dříve. Na sklad pak byl tento díl přijat až dne 7.6.2011. Tento časový nesoulad vysvětluje obžalovaná nepříliš věrohodně tím, že patrně peníze vyplatila pobočné pokladně předem a pak se teprve čekalo na příjemku. Obžalovaná

však nijak tímto nevysvětluje časový rozpor mezi datem na výdajovém pokladním dokladu a datem na převzetí dobírky. Celou situaci pak již jen dokresluje to, že podpis svědkyně B [REDACTED] na předmětném výdajovém pokladním dokladu je padělkem, jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru písmoznalectví. Pro úplnost pak je třeba poznamenat, že z listinných důkazů pak vyplývá, že předmětný nákup pneumatik byl zaúčtován na výdajovém pokladním dokladu č. 4350 ze dne 10.6.2011 ke kterému je rovněž připojena příjemka na sklad ze dne 7.6.2011.

83. Pokud jde o platbu uvedenou pod bodem 51 tohoto rozsudku pak rovněž zde je situace velmi obdobná, když došlo k navýšení ceny testování, měření a analýz z částky ve výši 6480 Kč na částku 60 480 Kč. Rovněž v tomto případě obžalovaná situaci není schopna jakkoli smysluplně vysvětlit. Uvedla, že nikdy neměla ani manko ani přebytek. Má za to, že ten rozdíl ve výši 54 000 Kč byl určitě vydán na základě nějakého dokladu, který tam však není zanesený. Na to, o co šlo, si však nevzpomíná. V tomto bodě je pak nutno odkázat na výpověď svědkyně Č [REDACTED], která uvádí, že takto vysokou částku nikdy nepřebírala. Současně je na místě poukázat i v tomto případě na závěr znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, z kterého vyplývá, že podpis svědkyně Č [REDACTED] na předmětném výdajovém pokladním dokladu je padělkem. Tyto důkazy pak ve svém souhrnu rovněž dovolují soudu, stejně jako v ostatních případech jednoznačný závěr o fiktivnosti uvedených plateb, přičemž předmětné fiktivní platby jdou jednoznačně na vrub obžalované.
84. Pokud pak jde o platbu pod bodem 52 tohoto rozsudku, pak nepochybně rovněž zde došlo k duplicitnímu zaúčtování platby poštovního, přičemž výdaj není podložen adekvátním prvotním dokladem. Situaci pak dokresluje to, že ze znaleckého posudku z oboru písmoznalectví vyplývá, že podpis svědkyně D [REDACTED] dříve F [REDACTED] na předmětném výdajovém pokladním dokladu je padělek. Rovněž zde pak je situace zcela zřejmá.
85. Pokud jde o platbu uvedenou pod bodem 53 tohoto rozsudku, pak obžalovaná se hájila tím, že předmětnou částku dala na vnitřní zaúčtování, šlo o odvod hotovosti. Předmětné peníze byly odvedeny do banky a tedy na účtu společnosti A [REDACTED] musí být příjem této částky, tedy 300 000 Kč a výpis z účtu musí být spárovaný s touto platbou, k čemuž bude i interní doklad o zaúčtování. Tato obhajoba obžalované je však zcela jednoznačně vyvracena znaleckým posudkem z oboru ekonomika, především jeho doplňkem ze dne 15.11.2020, kdy znalec popisuje účetní operace týkající se předmětné platby, přičemž uzavírá, že opravou výdajového pokladního dokladu č. 4489 dne 31.12.2011 došlo pouze k převodu finančních prostředků z účtu 395 vnitřní zaúčtování na účet 261 peníze na cestě, přičemž výdaj finančních prostředků v pokladně zůstal nezměněn a nedošlo tedy fakticky ke stornu předmětného výdajového pokladního dokladu. Kontrolou účetnictví dále nebylo zjištěno, že by uvedený převod finančních prostředků byl připsán na bankovní účet společnosti A [REDACTED].
86. Pokud pak jde o platby popsané pod body 54-63 ve výrokové části tohoto rozsudku, tak ve všech těchto případech došlo k tomu, že obžalovaná při zadávání předmětného výdajového pokladního dokladu do elektronického účetního deníku dodatečně, úmyslně, neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o fiktivní platby na nákup zboží, jako jsou pneumatiky, náhradní díly a podobně. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá ze shromážděných listinných důkazů, tedy především z předmětných výdajových pokladních dokladů a otisků příslušných částí účetního deníku a stejně tak i ze znaleckého posudku z oboru ekonomika. Ve všech těchto případech je patrné, že k položkám, o které byly navýšeny vyplacené částky, chybí prvotní doklady, tedy faktury či paragony. Rovněž nakoupené zboží, jehož nákup byl zaúčtován na účet 131 nebylo přijato na sklad. Přitom je zcela zřejmé, že náhradní díly, pneumatiky a další předměty v takové hodnotě

nepochybně by byly dále prodávány zákazníkům a tedy by musely být přijaty na sklad. V této souvislosti je třeba připomenout i výpovědi svědkyň Č. [redacted] a C. [redacted], které rozhodně popřely, že částky v takové výši rozhodně nikomu neproplácely. Obžalovaná sama rozpor mezi listinným výdajovým pokladním dokladem a otiskem účetního deníku vysvětluje tím, že předmětné položky nebyly přidány, přičemž v pokladně není vytisknuta správná košilka k tomuto dokladu. Pokud by byla vytištěna později, bylo by to již na správnou částku. Předmětné částky skutečně pokladním předávala. Připustila, že patrně udělala chybu, když nevytiskla správné košilky. Zde je však zcela zjevné, že obhajoba obžalované těžko může obstát, když k navýšeným platbám chybí jak prvotní doklady, tak zboží není přijato na sklad. Těžko si lze představit, že by obžalovaná vyplácela pokladním z pobočných pokladen takto vysoké částky, aniž by si jejich výplatu nechala potvrdit podpisem. Rovněž v tomto případě je obžalovaná usvědčována celým komplexem shora popsaných důkazů. Těžko si pak lze představit, že by v tolika případech obžalovaná pochybila naprosto stejným způsobem. Zde je třeba poznamenat rovněž to, že je zřejmé, že obžalovaná v různých obdobích střídala způsoby, kterými zakrývala odčerpávání finančních prostředků z pokladny společnosti A. [redacted]. Pro úplnost pak je možno poukázat i na duplicitně zaúčtovanou platbu poštovního na výdajovém pokladním dokladu č. 4536 ze dne 3.10.2011.

87. Pokud jde o platbu ve výši 1.256.879,- Kč ze dne 4.10.2011 (bod 64 tohoto rozsudku), tak zde soud již výše poznamenává, že obhajoba obžalované v tomto bodě se jeví jako naprosto absurdní, kdy uvádí, že jde o soubor nespécifikovaných položek, které byly schválně zaúčtované pod variabilním symbolem staré faktury uhrazené bankovním převodem v roce 2008, aby se platba nespárovala s něčím jiným. Zde je třeba poznamenat, že k předmětným položkám chybí jakékoli prvotní doklady. Je rovněž záhadou, kde by se tyto položky vůbec v hlavní pokladně vzaly, když částka neměla být dle předmětného dokladu předána žádné z pokladních z pobočných pokladen, ale mělo jít o úhradu faktury společnosti A. [redacted] J. [redacted]. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika pak v této souvislosti vyplývá, že kontrolou účetnictví společnosti A. [redacted] v účetním programu C. [redacted] bylo zjištěno, že v účetnictví je evidována dne 1.10.2008 přijatá faktura č. [redacted] od společnosti A. [redacted] J. [redacted] spol. s r.o. v částce 1 256 879 Kč, kdy hodnota této faktury odpovídá částce na předmětném výdajovém pokladním dokladu č. 4542. Jen velmi těžko si lze představit takovou náhodu, že by onen soubor nespécifikovaných plateb byl v úplně stejné výši jako výše částky uvedené na předmětné staré faktuře, uhrazené již v roce 2008. Za dané situace je pak zcela jasné a beze všech pochybností prokázané, že jde o fiktivní platbu, opět pak na vrub obžalované.
88. Pokud pak jde o platby uvedené pod body 65-75 ve výrokové části tohoto rozsudku, rovněž v těchto případech obžalovaná při zadávání předmětných výdajových pokladních dokladů do elektronického účetního deníku, dodatečně, úmyslně a neoprávněně navýšila částku vyplacenou z pokladny o další fiktivní platby. Toto navýšení pak nepochybně vyplývá ze shromážděných listinných důkazů, přičemž jak je uvedeno již výše, obhajoba obžalované v tomto směru rozhodně nemůže obstát. Stejně jako v dalších případech, i zde nejsou položky, o které byly předmětné výdajové pokladní doklady navýšeny, podloženy žádnými prvotními doklady, tedy především fakturami, či v případě menších částek, alespoň paragony. Rovněž zde je třeba poznamenat, že těžko si lze představit, že by obžalovaná takové částky vyplácela z pokladny, aniž by měla vyplacení těchto částek a jejich převzetí, pokladními z pobočných pokladen potvrzeno podpisem těchto pokladních. K tomu pak nepochybně přistupují i výpovědi svědkyň Č. [redacted] a C. [redacted], které jednoznačně popírají, že by někdy platily takto vysoké částky za zboží. V této souvislosti je třeba poukázat příkladmo na platbu uvedenou pod bodem 75, kdy výdajový pokladní doklad, který byl vydán na částku 5.382,- Kč, byl navýšen o 300.000,- Kč za údajný nákup náhradních dílů. Výdajový pokladní doklad č. 4604 ze dne 7.11.2011, který byl vydán na částku 5.246,- Kč pak byl dodatečně,

úmyslně, neoprávněně navýšen o další platbu ve výši 500.000,- Kč, zaúčtovanou jako nákup náhradních dílů. Je pak zcela nevysvětlitelné a nepochopitelné, že výplata takto vysokých částek není podložena naprosto žádnými doklady, dokonce pak ani podpisem osoby, která předmětné částky měla převzít. Situaci pak jen dokresluje to, že žádné zboží, které údajně mělo být nakoupeno, nebylo přijato na sklad, přičemž v tomto směru je možno odkázat na již výše uvedené, tedy že v podstatě veškeré zboží, které bylo dále prodáváno zákazníkům, muselo být na sklad přijato. Rovněž zde těžko může obstát obhajoba obžalované, že v tolika případech si patrně nevytiskla správný doklad. K této obhajobě obžalované je pak třeba rovněž poznamenat, že mezi účetními a pokladními by byla skutečnou raritou, pokud by se spokojila s tím, že při výplatě částky 505.246,- Kč jí svědkyně R. [redacted] podepíše převzetí toliko částky 5.246,- Kč (viz č.l.1361). Rovněž v těchto případech je tedy fiktivnost uvedených plateb jednoznačně prokázána celým komplexem důkazů, kdy v souladu jsou výpovědi svědků, znalecký posudek z oboru ekonomika i shromážděné listinné důkazy.

89. Pokud jde o fiktivní platby zaúčtované v roce 2012, popsané pod body 76-110 tohoto rozsudku, tak rovněž zde je obžalovaná usvědčována celým komplexem provedených důkazů. Pokud jde o otázku fiktivnosti plateb, tak zde jsou v souladu závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika s výpověďmi svědků, kdy zejména lze připomenout výpovědi svědkyň Č. [redacted], B. [redacted] a D. [redacted] a konečně i výpovědi jednatelů společnosti A. [redacted] spol. s r.o., svědků J. [redacted], P. [redacted], R. [redacted], P. [redacted] a E. [redacted] U. [redacted]. Obhajoba obžalované, která uvádí, že na účtu 131 se shromažďovaly nspecifikované vyplacené položky, s kterými si nevěděla rady, je vyvrácena jak komplexem shora uvedených důkazů, tak i výpověďmi svědků Ing. P. [redacted] a Ing. P. [redacted]. Dlužno říci, že všechny shora uvedené platby s výjimkou platby popsané pod bodem 80 ve výrokové části tohoto rozsudku, jsou platbami za údajný nákup zboží, které byly dílem zaúčtované na účet 131- zboží na cestě a dílem na účet 343 - daň z přidané hodnoty. Pokud jde o položky zaúčtované na účet 131, jde tedy o nakoupené zboží, které následně musí být přijato na sklad, což se však v těchto případech nestalo, jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru ekonomika. Jen těžko lze uvěřit obhajobě obžalované, že jde o nspecifikované položky, se kterými si nevěděla rady, a proto byly shromážděny na účtu 131. Tato obhajoba je jednak vyvrácena navzájem souladnými výpověďmi shora uvedených svědků a kromě toho je i v rozporu s prostou formální logikou. Je totiž naprostou záhadou, kde by se tyto položky vzaly, co ve skutečnosti tedy společnost A. [redacted] nakupovala, či za jaké služby tímto způsobem platila a současně by mělo jít o položky, s jejichž zaúčtováním si obžalovaná celá léta nevěděla rady. Je pak již jen těžko pochopitelné, proč by tyto položky měly být označovány jako nákupy náhradních dílů, pneumatik, disků a podobně, byť ve skutečnosti šlo o položky jiné, jak se snaží obžalovaná naznačovat. V rozporu s obhajobou obžalované pak jsou i výpovědi svědkyň C. [redacted] a Č. [redacted], které rozhodně popírají, že by běžně proplácely v hotovosti takto vysoké částky. V souladu s těmito svědeckými výpověďmi jsou i výpovědi vedení společnosti A. [redacted] i výpovědi ekonomů této společnosti Ing. P. [redacted] a Ing. P. [redacted]. Dlužno tedy konstatovat, že obhajoba obžalované zůstává zcela osamocená, vyvrácena všemi výše zmíněnými důkazy, přičemž v souladu s těmito důkazy je pak i to, že předmětné položky nebyly nalezeny ani mezi přijatými fakturami, jak rovněž vyplývá ze znaleckého posudku z oboru ekonomika. Za dané situace tedy nezbylo soudu nic jiného než konstatovat, že obhajoba obžalované byla zcela jednoznačně vyvrácena celým komplexem shora uvedených důkazů a rovněž soud se tedy ztotožnil s tím, že předmětné platby jsou pouze fiktivní a jejich zaúčtování slouží k zakrytí vyvádění hotovostí obžalovanou ze společnosti A. [redacted].
90. Pokud jde o platbu popsanou pod bodem 80 ve výrokové části tohoto rozsudku, tak obžalovaná uvádí, že nedokáže říci, pro koho to bylo, poukazuje na to, že jde o přeplatek z faktury ojetých

vozu a došlo tedy buď k tomu, že se započítával výkup starého vozu oproti novému vozu a vyplácel se zákazníkovi přeplatek a proto je to v pokladně, přičemž to bylo na účet 311 - pohledávky společnosti, které by měly být spárovány s prodejní fakturou. Obžalovaná pak uvádí, že pokud nebyla nalezena odpovídající faktura, tak faktury za ojeté vozy pod tímto číslem se do účetnictví nedávaly. Jde o výkup ojetého vozu, který se zadává až když je prodejní faktura toho vozu, což se řešilo interním dokladem naskladněním a vyskladněním. V účetnictví přitom není řada dokladů pod tímto číslem. Je tam zmínka, že se prodal nový vůz a že případně nechal zákazník na protiúčet vozidlo. Variabilní symbol v účetnictví nefiguruje. Pokud zde variabilní symbol figuruje, tak to bude z ojetých vozů. Pokud znalec uvádí, že nenašel fakturu, tak to je z ojetých vozů, které se do účetnictví nezadávají, proto se to nemůže spárovat. Pokud pak byly obžalované závěry znaleckého posudku předloženy, tak obžalovaná uvádí, že pokud doplatek byl uhrazen 31.12.2014 tak dle jejího názoru mohla být faktura větší, zákazník tam jako protiúčet nechal peníze, nechal tam víc peněz, pak se mu to mohlo vracet. Zde pak je zcela zřejmé, že obhajoba obžalované je zcela nevěrohodná a vyvrácena závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika. Ze znaleckého posudku totiž vyplývá, že uvedenému variabilnímu symbolu odpovídá variabilní symbol faktury vystavené dne 24.2.2012. Předmětná faktura je na celkovou částku 527.512,- Kč a zároveň je na této faktuře odečtena záloha ve výši 263.756,- Kč. Na faktuře je dále uvedeno, že doplatek byl uhrazen dne 31.12.2014. Filtrací v účetním deníku nebyla nalezena částka 26 244 Kč, na jejímž základě by byl uvedený přeplatek vrácen. Ostatně bylo by naprosto nelogické, aby zákazníkovi byla část zálohy vracena jako přeplatek, když nakonec doplatek byl uhrazen až 31.12.2014, tedy o více, než dva roky později. K obhajobě obžalované pak lze poznamenat, že těžko může být platba s něčím spárována, když pro tuto platbu chybí jakýkoli podklad, jak nepochybně vyplývá ze znaleckého posudku z oboru ekonomika. Rovněž zde tedy soud dospěl k závěru, že v tomto případě jde o fiktivní platbu a to na základě důkazů shora uvedených.

91. Pokud jde o platbu ze dne 15.3.2012 ve výši 7 947 Kč (bod 87 obžaloby), tak dle obžaloby má jít o fiktivní platbu za nákup adaptéru, přičemž výdaj byl zaúčtován na účet č. 501 spotřeba materiálu. Dlužno říká, že pokud jde o tuto platbu, soud má určité pochybnosti, které jsou vzbuzovány i tím, že položka byla zaúčtována na účet 501 - spotřeba materiálu, tedy není možné předmětnou položku nalézt na skladě, pokud byla zaúčtována do spotřeby. Současně jde o částku nepřesahující 10.000,- Kč, tudíž lze připustit, že mohlo být proplaceno na základě paragonu, tedy položka nemusela být zavedena mezi přijaté faktury. Svědkyně C [REDACTED] v hlavním líčení sice zpochybnila, že by uvedenou položku platila, na straně druhé však lze připustit, že s ohledem na časový odstup si tato svědkyně na veškeré podrobnosti již nevzpomíná. Pokud jde o tuto platbu, soud tedy postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované a předmětnou platbu tedy z výroku o vině vypustil.
92. Rovněž pokud jde o platby provedené v roce 2013, pak ohledně tohoto období nebyly zachovány doklady týkající se výplat z pokladny, a tedy bylo nutno vyjít z listinných důkazů, získaných z elektronického systému C [REDACTED].
93. Pokud jde o platbu ze dne 4.1.2013 (bod 111 tohoto rozsudku) za nákup topení ve výši 50.520,- Kč, tak rovněž tato částka by nepochybně měla být uvedena mezi přijatými fakturami a kromě toho by toto topení muselo být přijato na sklad, o čemž ostatně svědčí zaúčtování na účet 131. Pokud pak nakoupené topení nebylo přijato na sklad, ani faktura na tuto částku nefiguruje mezi přijatými fakturami a po zvážení již výše uvedeného komplexu důkazů nezbývá nic jiného, než konstatovat, že rovněž v tomto případě jde o platbu nepochybně fiktivní. Zde pak postačí odkázat na argumentaci soudu k obdobným dokladům z roku 2012. Ostatně nelze přehlédnout ani totožnost výše částky a účelového určení platby s platbou ze dne 13.12.2012 viz. VPD č.4614 z 13.12.2012.

94. Pokud pak jde o platbu popsanou pod bodem 112 ve výrokové části tohoto rozsudku, v tomto případě postačí odkázat na závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika, ze kterého vyplývá, že předmětný výdajový pokladní doklad č. 4029 z 18.1.2013 obsahuje výdaj ve výši 44,824,- Kč evidovaný jako L [redacted] H [redacted]. Znalec po provedení kontroly v účetním programu zjistil, že tento výdaj je zaúčtován s variabilním symbolem č. [redacted], na stranu má dáti, účtu 311 101 a dal účtu 211 100 - pokladna. Z uvedeného účtování vyplývá, že se jednalo o vrácení platby za úhradu vydané faktury. Znalec však v účetním programu společnosti A [redacted] nenalezl žádnou přijatou fakturu s variabilním symbolem [redacted] evidovanou na částku 44.284,- Kč. Dospěl pak tedy k závěru, že předmětný výdaj nebyl učiněn na podkladě žádné faktury a je tedy fiktivní.
95. Pokud jde o platby popsané ve výrokové části tohoto rozsudku pod body 113, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122 a 123 pak obžalovaná uvádí, že všechny tyto položky byly zadány jako pracovní doklad a z tohoto důvodu jsou dány na úhradu došlé faktury v hotovosti za společnosti I [redacted] V [redacted] G [redacted] či na ojeté vozy s pracovním variabilním symbolem z důvodu, aby se částka nemohla spárovat s žádným variabilním symbolem v došlých fakturách a nebyla tím uhrazena omylem faktura, která nemá s tímto pohybem nic společného. Tyto pohyby díky tomu svítily jako nespárovaná položka na závazcích společnosti, kterou si ekonom společnosti Ing. P [redacted] zaúčtoval. Všechny tyto položky jsou zadané z tohoto důvodu bez DPH. DPH si pak řešil Ing. P [redacted]. U těchto dokladů obžalovaná údajně zpětně pochopila, že si firma chtěla zajistit cash flow pro společnost A [redacted] I [redacted], která byla v té době založena. Tyto pohyby obžalovaná dělala na základě pokynů ekonomu společnosti a vedení společnosti. Z tohoto důvodu byly všechny tyto doklady následně vymazány z účetnictví společnosti C [redacted] a následně byl v účetnictví vytvořen vnitřní interní doklad ID č. 201, 202 v dubnu 2014 zpětně ke dni 1.12.2013. Tento doklad byl vytvořen až v dubnu 2014 v době, kdy se po rozvahovém dni čistilo účetnictví. Tyto interní doklady následně obžalovaná založila. Rovněž v tomto případě byla obhajoba obžalované jednoznačně vyvrácena poměrně rozsáhlým komplexem důkazů, které do sebe navzájem zapadají. Předně je třeba zmínit znalecký posudek z oboru ekonomika a jeho doplněk, kdy znalec se rovněž zabýval vztahy mezi společnostmi A [redacted] spol. s r.o. a A [redacted] I [redacted], kdy v tomto směru obhajobu obžalované vyvrátil. Právě tak je v tomto směru obhajoba obžalované vyvrácena výpověďmi svědků J [redacted] P [redacted], R [redacted] P [redacted], E [redacted] U [redacted] a konečně i Ing. P [redacted]. Ve vztahu k platbě ze dne 13.3.2013 (bod 113 tohoto rozsudku) podrobně vypovídal i svědek Ing. P [redacted], který zpětně dohledával, jakým způsobem došlo k zaúčtování této výplaty jak v účetnictví, tak v modulu pokladna. V tomto směru je možno odkázat i na vyjádření poškozené společnosti ze dne 29.9.2020 a k tomu připojené přílohy (č.l. 2876-2881) ze kterých nepochybně vyplývá postup obžalované v tomto případě. Obhajoba obžalované v tomto směru je pak vyvrácena i výpovědí Ing. P [redacted]. Jak znalec, tak svědek P [redacted] se rovněž podrobně vyjádřili k dokladům předloženým obžalovanou. Právě tak svědkyně D [redacted] jednoznačně vyloučila, že by někdy převzala takovou částku v hotovosti, se kterou by platila fakturu za import vozidel. Zde je třeba tedy zdůraznit, že k výdaji z pokladny došlo bez jakéhokoli podkladu, když faktury v uvedených výších nebyly nalezeny v účetnictví společnosti A [redacted]. Ostatně ani sama obžalovaná jejich neexistenci nikterak nezpochybňuje. Pokud jde o obhajobu obžalované, tak ta byla jednoznačně vyvrácena shora popsaným komplexem důkazů, které do sebe navzájem zapadají, beze zbytku objasňují stav a soudu neumožňují jiný závěr než ten, že rovněž v těchto případech šlo o výdaje fiktivní, jejichž zaúčtováním obžalovaná zakrývala odčerpávání prostředků z pokladny společnosti A [redacted]. Obhajoba obžalované, která byla jednoznačně vyvrácena shora uvedenými důkazy, pak je i v tomto bodě účelová, nepravdivá, motivovaná snahou obžalované, vyhnout se své trestní odpovědnosti.

96. Pokud jde o platby uvedené pod body 114, 115 ve výrokové části tohoto rozsudku, tak rovněž zde šlo o platby za nákup zboží, konkrétně náhradních dílů, které byly zaúčtovány na účet 131. Rovněž v těchto případech však je možno poukázat na závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika a jeho doplnku, ze kterých vyplývá, že nebylo zjištěno, že by předmětné zboží bylo přijato na sklad, tedy, že by byly vystaveny skladové příjemky, faktury na tyto částky nejsou evidovány mezi přijatými fakturami, byť obě částky výrazně přesahují částku 10.000,- Kč. Ve světle výše zmíněných důkazů pak soud rovněž v případě těchto plateb uzavřel, že jde o platby fiktivní. V souladu se závěry znaleckého posudku, s výpovědí znalce a ostatně i v souladu s tiskem pokladního deníku byla v případě platby pod bodem 115 tohoto rozsudku platba navýšena oproti obžalobě o daň z přidané hodnoty na částku 31.972,- Kč.
97. Poněkud odlišná situace je ohledně platby ze dne 10.6.2013, kdy jde o částku ve výši 8 334 Kč, přičemž mělo jít o nákup dvou nabíječek. V tomto případě soud má určité pochybnosti o fiktivnosti tohoto výdaje a tedy rozhodl v pochybnostech ve prospěch obžalované, kdy předmětnou platbu tedy z výroku o vině vypustil. Pochybnosti soudu pramení především z toho, že tyto platby byly zaúčtovány na účet 501 - spotřeba materiálu a tedy nelze ověřit, zda předmětné nabíječky byly přijaty na sklad, byť dle výpovědi jednatelů i dalších pracovníků společnosti A [REDACTED] by na sklad přijaty být měly. Nepochybně je možno i polemizovat o správnosti zaúčtování na účet č. 501 - spotřeba materiálu. Současně je však třeba poznamenat, že jde o částku nedosahující výše 10.000,- Kč a proto lze připustit, že platba mohla být provedena pouze na základě paragonů, které by nemusely být evidovány mezi přijatými fakturami. Jakkoli svědkyně F [REDACTED] v hlavním líčení popírá, že by takový nákup provedla a nechala si proplatit, nelze přehlédnout značný časový odstup, který mohl způsobit, že si svědkyně na tuto věc nevzpomíná. Z těchto důvodů tedy soud dospěl k závěru, že fiktivnost této platby nebyla beze všech pochybností prokázána a proto postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované.
98. Pokud pak jde o platby popsané pod bod 124, 125, 127 a 130 tohoto rozsudku, pak rovněž v těchto případech šlo o nákup zboží, přičemž platby byly zaúčtovány na účet 131 - zboží na cestě. Příjem tohoto zboží však nebyl evidován na sklad, nebyly vydány skladové příjemky. Prvotní doklady k nákupu tohoto zboží nebyly zavedeny mezi přijatými fakturami, přičemž jde o částky převyšující částku 10.000,- Kč. Rovněž v těchto případech je možno odkázat i na výpovědi svědkyň C [REDACTED] a F [REDACTED], které popřely, že by si uvedené částky nechávaly proplácet a že by platily za uvedené náhradní díly a pneumatiky. Rovněž v těchto případech lze odkázat na již výše uvedenou argumentaci, kdy obhajobu obžalované, spočívající v tom, že účet 131 byl jakýmsi pracovním účtem, na který směřovaly nespécifikované položky, má soud za účelovou a vyvrácenou celým komplexem provedených důkazů. Rovněž tyto platby tedy soud považuje za jednoznačně fiktivní, přičemž je zřejmé, že pokud by skutečně došlo k nákupu zboží, toto by muselo být přijato na sklad a musely by prvotní doklady figurovat mezi přijatými fakturami, což se však nestalo. V této souvislosti lze poukázat i na výpovědi všech členů vedení společnosti A [REDACTED], kteří uvádějí, že nákupy pneumatik a náhradních dílů za hotové byly spíše výjimečné a rozhodně ne takto čtené a pravidelné, jak by vyplývalo ze zaúčtování předmětných plateb.
99. Pokud jde o položky popsané ve výroku tohoto rozsudku pod body 126, 128, 129 a 131 tak v těchto případech jde o platby za revize a zkoušky a to především revize kotlů a elektro. V tomto pak lze zcela odkázat na listinné doklady založené poškozenou společností, které jednoznačně prokazují, že v uvedeném období byly revize elektro i revize kotlů hrazeny převodem a tedy nikoli v hotovosti. Tyto listinné doklady pak potvrzují i výpovědi svědků J [REDACTED] P [REDACTED], R [REDACTED] P [REDACTED] a E [REDACTED] U [REDACTED]. V souladu s těmito výpověďmi jsou i výpovědi svědkyň Č [REDACTED], C [REDACTED] a F [REDACTED],

kteří zcela shodně uvádějí, že za žádné revize neplatily a pokud někdo přišel na revizi, tak tato služba byla hrazena převodem. Z výše uvedeného komplexu důkazů tedy nepochybně vyplývá, že rovněž v tomto případě jde o platby fiktivní, přičemž si lze jen těžko představit, že by tytéž platby byly kromě plateb převodem prováděny ještě v hotovosti. Pro úplnost je pak možno poukázat na to, že platba za revizi kotlů je jednak ve výdajovém pokladním dokladu č. 4472 ze dne 4.12.2013 ve výši 11.079,- Kč a ve výdajovém pokladním dokladu 4494 ze dne 20.12.2013 je uvedena další platba za revizi kotlů ve výši 8.750,- Kč. Jen těžko si lze představit, že by revize kotlů byla prováděna tak krátce za sebou, což jen dokresluje celou důkazní situaci. Rovněž v těchto případech tedy soud dospěl k závěru, že předmětné platby za revize jsou fiktivní a jejich zaúčtování slouží pouze k zakrytí odčerpávání finančních prostředků z pokladny společnosti A [redacted] obžalovanou.

100. Pokud jde o platbu ze dne 27.12. 2013 ve výši 31.479,- Kč za nákup náradí (bod 139 obžaloby), tak v tomto bodě má soud pochybnosti o fiktivnosti uvedených plateb, které pramení zejména z toho, že předmětné platby jsou zaúčtovány na účet č. 501 spotřeba materiálu a uvedené položky tedy nemusely být přijaty na sklad a tedy pokud chybí skladové příjemky, nelze z toho učinit jednoznačný závěr, byť z výpovědi jednatelů společnosti A [redacted] vyplývá, že náradí by rovněž mělo být řádně přijato na sklad. Rovněž v tomto případě soud postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované a uvedenou platbu z výroku o vině vypustil.
101. Pokud pak jde o platby popsané pod body 132, 134, 135, 136, 137, 138 a 139 ve výroku tohoto rozsudku pak rovněž v tomto případě jde o platby za nákup zboží, které byly zaúčtovány na účet 131- zboží na cestě. Soud pak svůj závěr opírá o závěry znaleckého posudku, ze kterého vyplývá, že po prohledání účetnictví společnosti A [redacted] nebylo zjištěno, že by prvotní doklady, resp. faktury vztahující se k těmto platbám byly evidovány mezi přijatými fakturami, byť v převážné části šlo o částky převyšující 10.000,- Kč. Rovněž předmětné zboží nebylo přijato na sklad, resp. nebyly vystaveny skladové příjemky. Rovněž v tomto případě jde nepochybně odkázat i na výpovědi shora uvedených svědků, především jednatelů společnosti A [redacted] a těch pracovníků, kteří měli přijímat předmětné částky hotovosti oproti jimi předloženým dokladům. Tedy na výpověď svědkyň Č [redacted], F [redacted] a C [redacted], které rovněž popírají, že by předmětné částky přebíraly a pokud v ojedinělých případech si nechaly proplácet hotovost za nákup náhradních dílů za hotové, tak vždy předmětné náhradní díly či pneumatiky musely být přijaty na sklad. I v případě těchto plateb je možno pouze odkázat na argumentaci již výše uvedenou, neboť ze stejných důvodů soud dospěl k závěru i ohledně těchto plateb, že jde o platby fiktivní a jejich zaúčtování pouze zakrývá odčerpávání finančních prostředků obžalovanou z pokladny společnosti A [redacted].
102. Pokud jde o platbu ve výši 37 350 Kč ze dne 20.2.2014 (bod 133 tohoto rozsudku), pak soud nemá pochyb o fiktivnosti platby ve výši 18.750,- Kč za nákup náhradních dílů za hotové a to z obdobného důvodu jako u shora uvedených plateb, neboť i zde jde o nákup zboží zaúčtovaný na účet 131 - zboží na cestě, přičemž prvotní doklad není zaveden mezi přijatými fakturami a současně předmětné zboží nebylo přijato na sklad. Právě tak není pochyb o fiktivnosti platby za revizi ve výši 6.750,- Kč, kdy je rovněž v tomto případě možno odkázat na listinné důkazy i výpovědi svědků R [redacted] P [redacted], J [redacted] P [redacted], E [redacted] U [redacted], přičemž tyto doklady zcela jednoznačně prokazují, že společnost A [redacted] platila revize převodem a nikoli v hotovosti. V souladu s těmito důkazy jsou i výpovědi svědkyň Č [redacted], F [redacted], C [redacted] a dalších. Pokud jde o nákup ostatního materiálu v ceně 11.850,- Kč, tak v tomto případě pochybnosti soudu pramení především z toho, že tento výdaj byl zaúčtován na účet 518 - ostatní služby, z čehož vyplývá, že nepřijetí tohoto údajného materiálu na sklad samo o sobě neznačí fiktivnost platby. Jakkoli vzbuzuje předmětná platba pochybnosti, její fiktivnost nebylo možno zcela jednoznačně ověřit a soud tedy v pochybnostech rozhodl ve prospěch obžalované a tuto položku z výroku o vině vypustil.
103. Pokud pak jde o platbu ze dne 13.8.2014 (bod 140 tohoto rozsudku) pak rovněž v tomto případě

soud nemá pochybnosti o fiktivnosti nákupu náhradních dílů a ostatního materiálu v celkové ceně 16.610,- Kč. Rovněž v tomto případě jde o nákupy zboží zaúčtované na účet 131, aniž by předmětné nakoupené zboží bylo přijato na sklad a prvotní doklady byly zavedeny mezi přijaté faktury. Jiná situace je ohledně platby za přihlášení na dopravním inspektorátu ve výši 9.600,- Kč. Tento výdaj byl zaúčtován na účet 538 ostatní daně a poplatky, přičemž nepochybně lze připustit, že může jít o 12 plateb v hodnotě 800,- Kč, jak ostatně byla obvyklá platba za přihlášení na dopravním inspektorátu. Nepochybně vzbuzuje pochybnosti ta skutečnost, že by 12 plateb ve shodné výši bylo uvedeno v souhrnné částce a nikoli jednotlivě s uvedením registrační značky předmětného vozidla, jak bylo obvyklé v jiných případech, nicméně tato pochybnost sama o sobě nemůže vést k jednoznačnému závěru o fiktivnosti předmětné platby a proto soud rovněž tuto platbu z výroku o vině vypustil, když postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované.

104. Obdobně pokud jde o platbu ze dne 22.8.2014 (bod 141 tohoto rozsudku), tak soud nemá žádné pochybnosti, pokud jde o fiktivnost nákupu pneumatik v ceně 14.582,- Kč, materiálu v ceně 4.232,- Kč a ostatního materiálu v ceně 5.541,- Kč. Dlužno říká, že tyto nákupy zboží byly zaúčtovány na účet 131 a logicky tedy nakoupené zboží by muselo být přijato na sklad, což se však nestalo, jak vyplývá ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika. Jiná situace je ohledně položky spočívající v nákupu náradí za částku 10.312,- Kč. Nepochybně, dle výpovědí jednatelů a dalších zaměstnanců společnosti A■■■■, toto náradí mělo být rovněž přijato na sklad, což se nestalo. Nicméně pochybnosti soudu pramení z toho, že platba byla zaúčtována na účet číslo 501, tedy na účet spotřeby materiálu, z čehož by vyplývalo, že nakoupené náradí na sklad přijímáno nebude. Jakkoli samo zaúčtování na tento účet vzbuzuje pochybnosti, přesto soud dospěl k závěru, že zde určité pochybnosti o fiktivnosti uvedené platby jsou a v těchto pochybnostech rovněž v tomto případě postupoval ve prospěch obžalované a předmětnou platbu tedy vyjmul z výroku o vině obžalované.
105. Pokud pak jde o platby uvedené pod body 142, 144, 145, 146, 147, 148, 149 a 152 pak rovněž v tomto případě jde jednak o nákupy zboží zaúčtované na účet 131 a jednak o platby za revize. Rovněž v těchto bodech tedy soud vzal za prokázané, že předmětné platby jsou fiktivní, přičemž v tomto směru postačí pouze odkázat na argumentaci již výše uvedenou, přičemž opakování této argumentace by bylo na újmu stručnosti odůvodnění tohoto rozsudku.
106. Pokud jde o platbu ve výši 300.000,- Kč ze dne 16.9.2014 (bod 143 tohoto rozsudku), tak obžalovaná uvádí, že se nedokáže vyjádřit k obchodnímu vztahu společnosti A■■■■ s panem M■■■■, peníze nikdy nepředávala přímo zákazníkům, nedokáže říci, co se dělo s předmětnou částkou a k čemu se platba spárovala. Obžalovaná je pak usvědčována především závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika, ze kterého vyplývá, že zaúčtování částky 300.000,- Kč jako výdej z pokladny účet 211 - pokladna, oproti účtu 324 - přijaté provozní zálohy, vypovídá o vrácení přijaté zálohy od pana M■■■■. V účetním deníku však nebyl dohledán žádný jiný účetní zápis, ze kterého by bylo zřejmé přijetí takové zálohy. Z vyjádření společnosti A■■■■ pak vyplývá, že s panem M■■■■ nikdy neměla společnost A■■■■ žádný vztah. Dle předmětného výdajového pokladního dokladu částku měla převzít svědkyně C■■■■, dříve R■■■■. Tato svědkyně však ve své výpovědi v hlavním líčení uvedla, že nejvyšší částka, jakou v rámci výkonu své práce převzala, je částka ve výši 40.000,- Kč, což samo o sobě vylučuje převzetí částky ve výši 300.000,- Kč. Pro úplnost lze poznamenat, že platba ve výši 300.000,- Kč v hotovosti by ostatně byla v rozporu se zákonem. Rovněž v tomto případě tedy soud dospěl k závěru o fiktivnosti shora uvedené platby ve výši 300.000,- Kč, kdy její zaúčtování pouze sloužilo k zakrytí odčerpávání hotovosti obžalovanou z pokladny společnosti A■■■■.
107. Pokud jde o platbu uvedenou pod bodem 150 tohoto rozsudku, tak rovněž v tomto případě soud nemá žádné pochybnosti o fiktivnosti platby za nákup náhradních dílů ve výši 8.911,- Kč, přičemž v tomto bodě je možno odkázat na argumentaci již výše uvedenou, tedy jde o nákup zboží, platba

byla zaúčtována na účet 131 a tedy nepochybně zboží jako jsou náhradní díly, muselo být přijato na sklad. Obhajoba obžalované pak byla výše uvedeným způsobem vyvrácena. Jiná situace je ohledně údajného nákupu ostatního materiálu v ceně 6.522,- Kč, kterýžto výdaj byl zaúčtován na účet 501 spotřeba materiálu. Takový výdaj totiž nelze ověřit dohledáním případného přijetí tohoto materiálu na sklad, jako je to u položek zaúčtovaných na účet 131, což ostatně vyplývá i z výpovědi znalce z oboru ekonomika v hlavním líčení. V tomto případě je patrné, že tento nákup byl zaúčtován do spotřeby a tudíž se nepřijímá nakoupený materiál na sklad a těžko tak lze jednoznačně uzavřít, že by šlo o platbu fiktivní, pokud jde o tuto položku. Proto rovněž tato položka byla vypuštěna z výroku o vině obžalované, když soud postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované.

108. Obdobná situace je i v případě platby uvedené pod bodem 151 tohoto rozsudku. Zde rovněž soud z výše uvedených důvodů nemá pochybnosti o fiktivnosti nákupu materiálu v cenách 5.762,- Kč a 4.521,- Kč, když tyto platby byly zaúčtovány na účet 131, jakožto nákup zboží, avšak ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika vyplývá, že toto zboží nebylo přijato na sklad. Právě tak nemá soud pochybnosti o fiktivnosti plateb ve výši 8.520,- Kč za revizi a ve výši 6.580,- Kč za revizní zprávu. Rovněž pokud jde o revize, zde postačí odkázat na argumentaci již výše uvedenou. Jiná situace je však ohledně nákupu ostatního materiálu v cenách 1.190,- Kč, 8.198,- Kč, když tyto výdaje byly zaúčtovány na účet 501 - spotřeba materiálu. S ohledem na to, že rovněž tyto platby nelze ověřit jejich přijetím, či nepřijetím na sklad, když byly zaúčtovány do spotřeby, nelze tedy jednoznačně usoudit na jejich fiktivnost, a proto rovněž v tomto bodě soud postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované a tedy položky ve výši 1.190,- Kč a 8.198,- Kč z výroku o vině obžalované vypustil.
109. Pokud jde o platby uvedené za rok 2015, pak pokud jde o platby popsané pod body 153, 154, 155, 157- 161, 163-166, 168, 170, 171, 176 a 179 pak v těchto bodech postačí odkázat na již výše uvedenou argumentaci, kdy v těchto případech jde jednak o nákup zboží, přičemž předmětné platby byly zaúčtovány na účet 131, přičemž ze znaleckého posudku z oboru ekonomika vyplývá, že nakoupené zboží nebylo přijato na sklad a předmětné částky, resp. prvotní doklady na základě kterých měly být vyplaceny, nejsou evidovány mezi přijatými fakturami. Rovněž zde pak je možno poukázat na výpovědi shora uvedených svědků. Pokud jde o tyto body, pak soud odkazuje na již výše uvedené.
110. Pokud pak jde o platbu ze dne 2.2.2015 popsanou pod bodem 156 tohoto rozsudku, pak soud z výše uvedených důvodů nemá žádné pochybnosti o fiktivnosti plateb za nákup náhradních dílů v cenách 10.820,- Kč, 8.604,- Kč a 3.796,- Kč, když tyto platby byly zaúčtovány na účet 131, přičemž nakoupené zboží nebylo přijato na sklad. Jiná situace však je ohledně nákupu ostatního materiálu v ceně 2.006,- Kč, kdy tato platba byla zaúčtována na účet 501 spotřeba materiálu. Rovněž v tomto bodě je možno odkázat na již výše uvedené a z téhož důvodu jako v předchozích případech soud i v tomto případě postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované a předmětnou položku vypustil z výroku o vině.
111. Prakticky z téhož důvodu soud rovněž vypustil z výroku o vině platbu ve výši 10.403,- Kč ze dne 24.2.2015, když rovněž v tomto případě jde o nákup ostatního materiálu v cenách 4.711,- Kč a 5.692,- Kč. Rovněž tyto položky byly zaúčtovány na účet 518 ostatní služby a nelze tedy předpokládat jejich přijetí na sklad. Současně jde o částky nepřesahující 10.000,- Kč a tedy je možno připustit, že byly proplaceny na základě paragonů, které nebyly zavedeny mezi přijaté faktury. Soud tedy postupoval rovněž v tomto bodě v pochybnostech ve prospěch obžalované a tuto platbu uvedenou pod bodem 166 obžaloby z výroku o vině vypustil.
112. Z týchž důvodů vypustil z výroku o vině i platbu ze dne 26.3.2015 ve výši 19.893,- Kč (bod 171 obžaloby). Rovněž v tomto případě šlo o nákup ostatního materiálu v cenách 9.898,- Kč a 9.995,-

Kč, přičemž výdaje byly zaúčtovány na účet 501 jako spotřeba materiálu. V tomto případě soud postupoval ve prospěch obžalované, byť za pozornost stojí, že obě uvedené platby jen velmi těsně nedosahovaly částky 10.000,- Kč a nyní lze pouze spekulovat, zda se tak stalo náhodou či nikoli.

113. Jiná situace pak je ohledně platby z 30.3.2015 ve výši 18 999 Kč (bod 162 tohoto rozsudku). Zde jde o platbu ve výši 18 999 Kč za ostatní materiál, lakovna, klempírna, přičemž výdaj byl zaúčtován na účet 501 999 - ostatní režijní materiál. V tomto případě sice stejně jako v předchozích případech nelze předpokládat přijetí na sklad a nelze tedy ověřit nákup tohoto materiálu s jeho přijetím na skladě, nicméně jde o částku, která výrazně převyšuje částku 10.000,- Kč a tedy dle vnitřních pravidel společnosti A [redacted] by takto vysoká platba musela být zavedena mezi přijatými fakturami, přičemž z doplňku znaleckého posudku z oboru ekonomika vyplývá, že opakovanou kontrolou včetně kontroly přijatých faktur bylo zjištěno, že výše uvedený doklad v sekci přijaté faktury nebyl dohledán. Na základě toho tedy rovněž zde soud uzavřel, že i tato platba je fiktivní a její zaúčtování slouží pouze k zakrytí odčerpávání finančních prostředků z pokladny společnosti A [redacted] obžalované.
114. Na základě závěrů doplňku znaleckého posudku z oboru ekonomika soud rovněž vypustil z výroku o vině platbu ve výši 173.000,- Kč ze dne 29.4.2015 (bod 179 obžaloby).
115. Právě tak soud vypustil z výroku o vině i platbu ze dne 30.4.2015 popsanou pod bodem 180 obžaloby ve výši 22.525,- Kč. Tato částka se totiž sestávala z dílčích plateb za nákup ostatního materiálu v cenách 5.844,- Kč a 3.580,- Kč, zámků v ceně 3.580,- Kč, přičemž tyto výdaje byly zaúčtovány na účet č. 501 spotřeba materiálu a dále za lakování v ceně 9.521,- Kč, což bylo zaúčtováno na účet č. 518. Rovněž v tomto případě tedy šlo o nákup zboží a služeb, které byly zahrnuty do spotřeby, tedy nakoupené zboží nebylo přijímáno na sklad a nelze tedy tímto způsobem ověřit nákup tohoto zboží. Kromě toho jde o částky do 10.000,- Kč, takže lze připustit, že předmětné částky mohly být propláceny toliko na základě paragonů, které nemusely být zavedeny mezi přijaté faktury. Rovněž zde tedy soud postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované a předmětnou platbu vypustil z výroku o vině.
116. Pokud jde o platbu ze dne 30.4.2015 popsanou pod bodem 169 ve výroku tohoto rozsudku, pak rovněž v tomto případě z již výše uvedených důvodů nemá soud pochybnosti o fiktivnosti výdajů z pokladny za nákup náhradních dílů v ceně 7.511,- Kč, kdy šlo o nákup zboží a výdaj byl zaúčtován na účet 131 a právě tak pokud jde o výdaj za revizi v ceně 7.514,- Kč. V těchto bodech pak postačí odkázat na již výše zmíněnou argumentaci, která by se pak pouze neustále opakovala. Jiná situace je ohledně nákupu ostatního materiálu v ceně 8.901,- Kč, když tento výdaj byl zaúčtován na účet č. 518 500 jako náklady na školení. Jakkoli vzbuzuje pochybnosti popis položky jako ostatní materiál a současné zaúčtování jako nákladů na školení, dle názoru soudu nelze jednoznačně prokázat fiktivnost této platby, a proto položka ve výši 8.901,- Kč byla v tomto bodě z výroku o vině vypuštěna, když soud rovněž v tomto případě postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované.
117. Pokud jde o platbu ze dne 22.6.2015 ve výši 75.000,- Kč (bod 172 tohoto rozsudku), tak sama obžalovaná připouští, že v tomto případě mohlo dojít k duplicitě, což mohlo být způsobeno tím, že když jí z ojetých vozů přinesli doklad k úhradě, její mechanismy nebyly nastavené tak, aby poznala, co bylo již před rokem vyplaceno. Neměla současně důvod nevěřit zaměstnancům firmy z ojetých vozů, kteří k ní pravidelně chodili a měli doklad. Nevěděla, zda vozidlo po vykoupení prodají za týden, za půl roku, nebo za dva roky a proto peníze vyplatila. Rovněž v tomto případě jak ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, tak ze shromážděných listinných důkazů na č.l. 1541-1544 zcela nepochybně vyplývá, že předmětná částka byla vyplacena dvakrát. Z výpovědi svědkyně B [redacted] vyplývá, že dne 8.6. 2015 skutečně obdržela výdajový pokladní doklad, částku však ve skutečnosti neobdržela, protože ta rovnou byla odečtena z kupní ceny nového vozu, který

si současně B [redacted] B [redacted] kupovala. Pro výplatu z pokladny dne 22.6.2015 tedy rozhodně nebyl žádný důvod. Pokud pak obžalovaná argumentuje tím, že částku mohla vyplatit na základě dokladu, který jí byl předložen svědkem H [redacted], který měl za cíl získat předmětnou finanční hotovost, tak tuto obhajobu obžalované je nutno posuzovat i ve světle všech dalších důkazů provedených v této věci. Je třeba vzít v úvahu, že to byla právě obžalovaná a nikoli svědek H [redacted], kdo soustavně odčerpával prostředky z pokladny společnosti A [redacted], byť obžalovaná se samozřejmě nyní snaží svoji vinu převést na další osoby a to jak ohledně této duplicity, tak i duplicit dalších, převážně níže uvedených. Rovněž v tomto bodě soud tedy obžalované neuvěřil a rovněž uzavřel v tom smyslu, že předmětná platba je fiktivní a její zaúčtování slouží k zakrytí odčerpávání finanční hotovosti obžalovanou.

118. Pokud jde o platbu ze dne 4.8.2015 ve výši 130.000,- Kč (bod 173 tohoto rozsudku), pak obžalovaná uvedla, že není schopna se k předmětné položce vyjádřit, neví, co to má znamenat, nedokáže říci proč a z jakých důvodů to bylo vyplaceno a s čím se k tomu pracovalo dál. Trvá však na tom, že doklad k tomu určitě byl a na základě tohoto dokladu vydala peníze. Následující kroky však již ona sama nedělala. Tato obhajoba obžalované je pak jednoznačně vyvrácena znaleckým posudkem z oboru ekonomika, ze kterého vyplývá, že předmětný výdajový pokladní doklad obsahuje výdaj ve výši 125.000,- Kč, evidovaný jako „P [redacted]“ a výdaj ve výši 5.000,- Kč evidovaný jako „V [redacted]“. Na základě kontroly účetního deníku znalec zjistil, že oba tyto výdaje jsou evidovány s variabilním číslem 4241, což je zároveň číslo výdajového pokladního dokladu. Tyto výdaje byly zaúčtované, jako výdaj z pokladny oproti straně má dáti, účtu 311 101 - vydané faktury. Z toho vyplývá, že se jedná o vrácení přeplatku vydaných faktur. Kontrolou účetního deníku však nebyly zjištěny žádné další platby, ani případné indicie, na jejichž základě by uvedené částky 125.000,- Kč a 5.000,- Kč byly vráceny. Z tohoto důvodu pak znalec dovozuje fiktivnost předmětné platby. Dle předmětného výdajového pokladního dokladu (č.l. 1575) pak celková částka ve výši 139.324,- Kč měla být vyplacena svědkyni C [redacted]. Svědkyně C [redacted] jednoznačně popírá, že by takovou částku někdy někomu vyplácela, neví, co předmětné položky znamenají. Na základě uvedených důkazů, tedy především závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika a výpovědi svědkyně C [redacted] pak rovněž v tomto případě soud dospěl k závěru, že jde o platbu fiktivní, jejíž zaúčtování pouze zakrývalo odčerpání finanční hotovosti z pokladny společnosti A [redacted] obžalovanou.
119. Pokud jde o platbu ze dne 30.9.2015 ve výši 226.436,- Kč (bod 174 tohoto rozsudku), pak obžalovaná k tomuto uvádí, že pokud bylo účtováno duplicitně, tak když k ní někdo přišel, vyplácela mu peníze na základě dokladů. Pokud byly totožné částky vyplaceny skoro o měsíc dříve, takové částky si nepamatovala a ani pamatovat nemohla. Když doklady zadala do pokladny, tak s nimi již dále nepracovala. Prošlo jí rukama mnoho dokladů, všechny si nepamatovala. Částky za prodej a výkup jí nosili buď z ojetých vozů, popřípadě jí nosili z faktury. Obhajoba obžalované je pak vyvrácena především shromážděnými listinnými důkazy ve spojení se znaleckým posudkem z oboru ekonomika. Předně je naprosto zřejmé, že obžalovaná zkopírovala do výdajového pokladního dokladu č. 4296 ze dne 30.9.2015 položky z výdajového pokladního dokladu č. 4269 ze dne 2.9.2015. Těžko lze uvěřit jejímu tvrzení, že jí konkrétně svědkem H [redacted] byly stejné doklady předkládány opakovaně, když v tomto případě jde o desítky položek, které jsou řazeny zcela shodně se stejnými čísly, jmény a tedy je zjevné, že byly do předmětného dokladu kopírovány. Pokud pak obžalovaná předchází doklad, nebo jeho část kopírovala, musela si shodnosti obou dokladů všimnout, neboť by je jinak nemohla kopírovat. Na základě těchto důkazů tedy rovněž v tomto případě dospěl soud k závěru, že jde o platbu fiktivní, jejíž zaúčtování mělo sloužit k zakrytí odčerpávání finančních prostředků obžalovanou z pokladny společnosti A [redacted].
120. Pokud jde o platbu ze dne 16.10.2015 ve výši 145.000,- Kč, popsanou pod bodem 175 ve výrokové části tohoto rozsudku, pak ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, stejně jako z jeho doplňku, nepochybně vyplývá, že předmětná platba byla učiněna duplicitně, když předmětná částka byla

vyplacena již dne 1.10.2014 na základě kupní smlouvy uzavřené mezi společností A [redacted] a J [redacted] Č [redacted]. Z výpovědi svědkyně J [redacted] Č [redacted], o jejíž věrohodnosti není důvod k jakýmkoli pochybnostem, vyplývá, že šlo o kupní cenu za vozidlo S [redacted], které nechávali společnosti A [redacted] protiúčtem, když si kupovali jiný vůz. Částku za vozidlo S [redacted] nedostali v hotovosti, rovnou to šlo na účet na koupi nového auta. Následně bezhotovostním převodem doplatili rozdíl ve výši cca 350.000,- Kč. Dle shora uvedených důkazů je tedy zcela zřejmé, že nebyl žádný důvod k platbě o více než rok později, tedy 16.10.2015. Sama obžalovaná připouští, že mohlo dojít k duplicitě, nicméně uvádí, že důvěřovala pracovníkům oddělení ojetých vozů a částky vyplácela na základě dokladů, které jí tito pracovníci předkládali. Nemohla vědět, za jakou dobu bylo vozidlo prodáno. Dlužno však říká, že tato obhajoba obžalované je v příkrém rozporu s výpovědí svědka B [redacted], který rozhodně popřel, že by částku ve výši 179.611,- Kč převzal, jak vyplývá z předmětného výdajového pokladního dokladu č. 4314 ze dne 16.10. 2015. Uvedl, že to nemohl být ani žádný zápočet proti odvodu do pokladny, neboť na ojetých vozech není pokladna. Svědek popsal, jakým způsobem probíhá výplata kupní ceny za ojetý vůz. Uvedl, že disponují zálohovou hotovostí ve výši 20.000,- Kč. Nevzpomíná si, že by tam někdy měli vyšší částku. V tomto případě je tedy rovněž třeba poukázat na velkou časovou disproporci mezi výplatou hotovosti a darem uzavření kupní smlouvy na koupi ojetého vozu a lze jen těžko předpokládat, že by si této více než roční časové disproporce obžalovaná nevšimla. V této souvislosti a ostatně i ve světle dalších důkazů provedených v této věci, není důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědi svědka B [redacted]. Dlužno říká, že obžalovaná se prakticky ve všech případech snaží zbavit své odpovědnosti a tuto převést na nějakou další osobu. Je pak naprosto nelogické, že by obžalovaná vyplácela předmětnou částku na základě více než rok starého dokladu, přičemž je patrné, že oddělení ojetých vozů takto vysokou částkou v hotovosti ani nedisponovalo, o čemž nepochybně obžalovaná jako dlouholetá pracovnice společnosti A [redacted], věděla. Veden těmito úvahami a na základě shora uvedených důkazů tedy vzal soud rovněž v tomto případě za prokázané, že jde o platbu fiktivní, jejíž zaúčtování mělo za úkol pouze zakrýt odčerpání hotovosti obžalovanou z pokladny společnosti A [redacted].

121. Pokud jde o platbu ve výši 56.173,- Kč ze dne 27.10.2015 (bod 188 obžaloby), pak na základě závěrů doplňku znaleckého posudku z oboru ekonomika, kdy znalec zjistil, že platba byla stornovaná, soud tuto platbu z výroku o vině vypustil.
122. Pokud jde o platbu ze dne 10.11.2015 ve výši 106.934,- Kč (bod 177 tohoto rozsudku) tak obžalovaná v hlavním líčení uvedla, že je nesmyslem, aby předmětná úhrada nebyla uskutečněná, neboť prodejce ojetého vozu by platbu urgoval. Při placení ojetého vozu vyplácela hotovost na základě dokladu z oddělení ojetých vozů. Nikdy žádné peníze nepředávala žádnému ze zákazníků, zákazníci ostatně nesměli chodit k ní do pokladny, jak uváděla. Peníze vždy pouze předávala zaměstnancům firmy. Tato obhajoba obžalované je však v příkrém rozporu se zněním samotného výdajového pokladního dokladu č. 4353 ze dne 10.11.2015, neboť z tohoto dokladu vyplývá, že částka ve výši 106.934,- Kč byla vyplacena údajnému panu H [redacted], přičemž jako účel platby byl uveden „OV H [redacted], akontace, výkup prodej“. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika a jeho doplňku pak vyplývá, že kontrolou účetního deníku znalec zjistil, že předmětný výdaj je v účetním deníku evidován s variabilním symbolem [redacted]. Kontrolou došlých faktur znalec nenalezl žádnou fakturu s tímto variabilním symbolem. Kontrolou dokladů pak nebyl dohledán žádný doklad, který by odpovídal vyplacené částce. Rovněž ze shora uvedených důkazů v tomto případě tedy jednoznačně vyplývá, že jde o zcela smyšlený obchodní případ, zaúčtování fiktivní platby je zcela účelové, motivované snahou obžalované zakrýt odčerpávání hotovosti z pokladny společnosti A [redacted].
123. Pokud jde o platbu ve výši 200.000,- Kč ze dne 1.12.2015 (bod 178 obžaloby), tak k této platbě obžalovaná uvedla, že vyplatila částku, kterou po ní chtěli z pokladny. Netušila zda zákazník kupuje nové auto, nevěděla další kroky. Dostala pouze výkupní smlouvu z bazaru. To, že si zákazník

objednal nový vůz, k tomu nedostala doklady. To dostala, až když za čas faktury zadávala. Částku 200.000,- Kč patrně vyplatila na základě faktury. Mohlo se někdy stát, že jí přinesli pouze výkupní smlouvu. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika však vyplývá, že předmětný výdaj byl evidován jako úhrada došlé faktury, kdy tato položka byla zaúčtována na účet 321 - dodavatelé. Po provedení kontroly účetního deníku znalec zjistil, že částka ve výši 200.000,- Kč byla vyfakturována na fakturu č. 20150324 za výkup ojetého vozu. Tato částka však nebyla dle kupní smlouvy č. 80939 vyplacena hotově, ale byla použita formou protiúčtu k částečné úhradě faktury č. 2155283, kdy pan B████ zakoupil nové vozidlo a hotově z vlastních zdrojů hradil pouze částku 15 650 Kč, jak vyplývá z příjmového pokladního dokladu ze dne 14.10.2015. V naprostém souladu se shromážděnými listinnými důkazy na č.l. 1557-1562 a konečně i se závěry znalce z oboru ekonomika, je i výpověď svědka M████ B████, který popisuje, že celý obchod proběhl v jediném dnu, tedy v autosalonu společnosti A████ nechal staré vozidlo, odvezl si nové a zaplatil rozdíl. On sám žádné peníze v hotovosti neobdržel. V tomto případě je tedy zcela jednoznačně patrné, že obžalovaná se snaží obdobně jako ve všech případech ostatních převést svoji odpovědnost na jiné pracovníky společnosti A████, v tomto případě na svědka H████. Rovněž v tomto případě je však třeba poukázat na již výše uvedené skutečnosti, především to, že oddělení ojetých vozů nemělo pokladnu, disponovalo pouze malou zálohovou hotovostí ve výši 20.000,- Kč, nemluvě o skutečnosti, že datum splatnosti předmětné faktury č.l. 1560 bylo dne 20.10.2015, tedy více než měsíc předtím, než měla být provedena předmětná platba a obhajoba obžalované v tom smyslu, že byla vůči všem podezřelým okolnostem raněna naprostou a trvalou slepotou se soudu jeví jako zcela nevěrohodná. Dlužno pak říci, že modus operandi v tomto případě je zcela shodný s již výše popsanými případy. Rovněž v tomto případě je tedy zcela zřejmé, že výplata částky ve výši 200.000,- Kč byla fiktivní a její zaúčtování pak mělo pouze zakrýt odčerpávání finančních prostředků z pokladny společnosti A████ obžalovanou.

124. Pokud jde o platby ze dnů 8. a 11.12.2015 v celkové výši 320.000,- Kč, tak jak z listinných důkazů, tak i ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika vyplývá, že tyto platby byly zaúčtovány jako úhrada faktury vydané svědkem B████ na částku 320.000,- Kč, přičemž šlo o kupní cenu za výkup ojetého vozu. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika ale konečně i z výpovědi samotného svědka B████ vyplývá, že tato částka však svědku B████ v hotovosti vyplacena nebyla, ale byla použita formou protiúčtu k částečné úhradě faktury vystavené společností A████ za koupi nového vozu. Z výpovědi svědka B████ pak vyplývá, že veškerý platební styk probíhal bezhotovostně, tedy formou převodu na účet. Obžalovaná rovněž v tomto případě uvádí, že částky vyplatila na základě dokladu, který jí byl předložen, přičemž spárování s novým vozem údajně proběhlo až následující měsíc, přičemž toto pároval ekonom společnosti, tedy Ing. P████ nebo Ing. P████. Když vyplácela peníze na základě předloženého dokladu, nevěděla další okolnosti obchodního případu, nevěděla, zda si zákazník kupuje nový vůz. Rovněž v tomto případě je obhajoba obžalované vyvracena výpovědí svědkyně Č████, která popírá, že by někdy obdržela vyšší částku než 40.000,- Kč. Rovněž svědkyně Z████ uvádí, že nikdy neobdržela v hotovosti žádnou takovou částku. Pokud předávala obžalované doklady, šlo pouze o nákup drobných režijních věcí či pneumatik. Již samo rozdělení předmětné platby na dvě části vzbuzuje pochybnosti. Je totiž naprosto nepochopitelné, proč by tato částka měla být rozdělena do dvou plateb s týdenním odstupem a to ve spojení s výpovědí svědka B████, ze které vyplývá, že ve skutečnosti mu žádná taková částka vyplacena nebyla a konečně i ve spojení s tím, že faktura byla vystavena a zdanitelné plnění proběhlo dne 25.9.2015, tedy takřka tři měsíce předtím. Tento komplex skutečností vyplývajících z provedených důkazů jednoznačně usvědčuje obžalovanou z toho, že rovněž v tomto případě byly obě předmětné platby zaúčtovány zcela účelově ve snaze zakrýt odčerpávání hotovosti z pokladny společnosti A████. Rovněž v tomto případě těžko obстоjí tvrzení obžalované, že jí byly předloženy doklady pro výplatu hotovosti a to ve výši 120 000 Kč svědkyní Z████ a následně několik dní na to ve výši 200 000 Kč svědkyní Č████. Obhajoba obžalované pak v podstatě spočívá na tom, že byla jedinou poctivou a spravedlivou mezi samými

pachateli trestné činnosti. Rovněž zde jednání obžalované v tomto případě zapadá do shora popsaného modelu, kdy obžalovaná duplicitně zaúčtovala platby provedené jiným způsobem ve snaze zakrýt tak odčerpávání finančních prostředků z pokladny poškozené společnosti.

125. Pokud jde o platby zaúčtované v průběhu roku 2016, tak jejich podstatnou část tvoří platby, u kterých bylo jednoznačně prokázáno, jak shromážděnými listinnými důkazy, tak i závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika, že jde zcela zjevně o platby fiktivní, neboť jde o platby zavedené do účetnictví vícekrát. Tytéž položky jsou opakovaně účtovány v různých dnech i v krátkém časovém odstupu. Konkrétně pak jde v průběhu roku 2016 o platby popsané pod body 182, 186, 189, 190, 191, 194, 198- 204 a 209-224. Pokud jde o tyto duplicitně zaúčtované položky, tak k tomu obžalovaná uvádí, že proplácela hotovost na základě dokladů z celé firmy, neměla šanci zjistit, jestli jí jednotliví pracovníci přinesli doklady vícekrát. Peníze vždy předávala zaměstnancům firmy, kteří jí doklady nosili. Rozhodně popřela, že by se někdy obohatila, většinou se jedná o doklady z ojetých vozů od svědků B [redacted] a H [redacted]. Tato obhajoba obžalované však těžko může obstát ve světle provedených důkazů. Předně již ze shromážděných listinných důkazů, porovnáním jednotlivých výdajových pokladních dokladů je zřejmé, že části výdajových pokladních dokladů proplacených již dříve, byly zkopírovány do nových výdajových pokladních dokladů. Rovněž zde je třeba připomenout, že tyto výdajové pokladní doklady vyhotovovala právě obžalovaná. Pokud tedy předchází výdajový pokladní doklad kopírovala, rozhodně nelze připustit, že by si nevšimla shodnosti. Pokud by si totiž takové shodnosti nevšimla, těžko by jej mohla kopírovat. Právě tak z předmětných výdajových pokladních dokladů vyplývá, že není pravdou, že by hotovost přebírali převážně svědci H [redacted] a B [redacted]. Právě tak dle výdajových pokladních dokladů tyto částky měly přebírat svědkyně Č [redacted], Z [redacted] a H [redacted]. Nelze pak přehlédnout ani blízkou časovou souvislost duplicitních plateb. Příkladem lze poznamenat, že například částka ve výši 33.306,- Kč byla vyplacena dne 19.12.2016. Tatáž částka byla dále dvakrát vyplacena dne 29.12.2016 a opětovně den poté dne 30.12.2016 byla tato částka opětovně dvakrát vyplacena, přičemž položky jsou stále tytéž a je patrné, že výdajové pokladní doklady jsou zkopírované. Pokud se obžalovaná hájí tím, že nepochybně je v účtárně běžné kopírování, tak lze souhlasit, že při práci s počítačem je běžné kopírování, nicméně právě za situace, kdy jsou doklady vzájemně totožné. Pokud tedy obžalovaná kopírovala, musela vědět, že jde o totožné doklady a tedy i totožné položky. Zde je třeba poznamenat, že i pokud bychom teoreticky připustili účast některých dalších pracovníků společnosti A [redacted] na předmětné trestné činnosti, tato trestná činnost by nemohla probíhat bez přímé participace obžalované. Ani takový závěr, jakkoli se jeví jako zcela nepravděpodobný, by neměl žádný vliv na trestní odpovědnost obžalované. Jakkoli se obžalovaná dovolává možnosti svého pochybení pro velké pracovní zatížení, těžko lze připustit, že by stejnou chybu opakovala v tolika případech. Ostatně ono obžalovanou prezentované nadměrné pracovní zatížení zpochybňuje i výpověď svědků U [redacted] a R [redacted] P [redacted]. Rovněž pokud jde o tyto body, soud považuje obhajobu obžalované za zcela zjevně účelovou, motivovanou snahou, vyhnout se své trestní odpovědnosti, popřípadě tuto převést na další osoby, kdy je naprosto zřejmé, že duplicitní zaúčtování předmětných plateb mělo za cíl pouze zakrýt vyvádění peněz z pokladny společnosti A [redacted] obžalovanou.
126. Pokud jde o platby ze dnů 5., 9. a 16.2. 2016 popsané pod body 183,184 a 185 tohoto rozsudku, pak obžalovaná k těmto bodům uvedla, že nemá povinnost zkoumat co to je za položku a za co tato položka je, za co vyplácí peníze, když jí přinesou z ojetých vozů doklady. Vždy peníze vyplatila zaměstnanci, který si k ní pro peníze přišel, kdy v těchto případech se jedná převážně o ojeté vozy, kdy si pro peníze chodili svědci H [redacted] a B [redacted] z ojetých vozů. Rovněž zde obhajoba obžalované ob stojí jen velmi těžko. Z výdajového pokladního dokladu č. 16320054 ze dne 5.2.2016 totiž vyplývá, že celkovou částku v hotovosti ve výši 104.660,- Kč, ve které byla zahrnuta i částka ve výši 90.000,- Kč jako úhrada došlé faktury, měla převzít svědkyně L [redacted] K [redacted]. Tato svědkyně však jednoznačně popírá, že by předmětnou částku převzala. Ona sama uvádí, že pokud přebírala částky za režijní náklady, tak šlo o částky do 20.000,- Kč. Pokud byla dotazována na tuto konkrétní

položku, rozhodně toto odmítla, že by mohla takto vysokou částku převzít. Znalec k předmětné platbě ve výši 90.000,- Kč zjistil, že společnost A [redacted] na základě faktury vykoupila ojetý vůz za částku ve výši 270.000,- Kč. Tato faktura byla uhrazena protiúctem na faktuře č. 2155338 za prodej vozu Š [redacted] R [redacted]. Nedoplatek faktury uhradila společnost A [redacted] spol. s r.o. v prosinci 2015 a tedy v únoru 2016 již byly vzájemné závazky a pohledávky vyrovnány. Výdaj částky ve výši 90.000,- Kč je pak zcela fiktivní. Z výdajového pokladního dokladu č. 163256 ze dne 9.2.2016 pak vyplývá, že částku ve výši 103.986,- Kč, ve které byla zahrnuta i úhrada došlé faktury ve výši 90.000,- Kč měla převzít svědkyně Č [redacted]. Rovněž tato svědkyně ve své výpovědi jednoznačně odmítá převzetí takto vysoké částky. Dle výdajového pokladního dokladu č. 16320063 ze dne 16.2.2016 měl částku v celkové výši 90.500,- Kč, ve které byla i položka týkající se úhrady došlé faktury ve výši 90.000,- Kč převzít svědek M [redacted] H [redacted]. Ze znaleckého posudku a jeho doplňku pak vyplývá, že v účetnictví společnosti A [redacted] nebyly k předmětným případům dohledány žádné přijaté faktury, které by odpovídaly uvedeným výdajům, přitom s ohledem na výši vyplacených částek by takové platby musely být podloženy fakturami zavedenými v účetnictví. V této souvislosti je třeba připomenout i výpověď svědka Ing. P [redacted] a také to, že od 1.1.2016 již bylo kontrolní hlášení. Nepochybně tedy šlo o výdaje fiktivní, pokud nebyly podloženy žádnou přijatou fakturou, či jiným adekvátním dokladem. Je tedy třeba i v tomto případě zcela jednoznačně odmítnout obhajobu obžalované jako nevěrohodnou, účelovou a vyvrácenou celým komplexem provedených důkazů. V tomto případě byla třikrát za sebou zaúčtována úhrada faktury ve výši 90.000,- Kč, přičemž ani v jediném případě nebyl v účetnictví dohledán podklad, na základě kterého, by tyto částky měly být vyplaceny. Dle předmětných výdajových pokladních dokladů měly být tyto částky vyplaceny celkem třem různým pracovníkům. Ze shora uvedených skutečností a důkazů tedy vyplývá, že rovněž v tomto případě obžalovaná zaúčtovala výše uvedené platby pouze z toho důvodu, aby zakryla odčerpání finanční hotovosti z pokladny společnosti A [redacted].

127. Pokud jde o platbu popsanou pod bodem 199 obžaloby, kdy mělo jít o fiktivní platbu v celkové výši 22.598,- Kč za neuskutečněný nákup materiálu do klempírny v cenách 9.800,- Kč, 7.508,- Kč a náradí v ceně 5.290,- Kč, tak v tomto bodě má soud pochybnosti, které pramení z toho, že předmětné položky byly zaúčtovány na účet č. 501 - spotřeba materiálu. Předmětné nakoupené položky tedy nebyly přijímány na sklad a nelze tedy ověřit jejich skutečný nákup. Proto soud, stejně jako v dalších obdobných případech, v pochybnostech postupoval ve prospěch obžalované a uvedené platby z výroku o vině vypustil.
128. Pokud jde o platbu ze dne 10.3.2016 popsanou pod bodem 187 tohoto rozsudku, tak k tomu obžalovaná uvedla, že šlo o nákup náradí, které bylo zaúčtováno na účet 501401. Jedná se o náklad společnosti, proto se nedělá skladová příjemka, zkreslovalo by to přímé náklady společnosti, které měla podrobně každý měsíc sledovat svědkyně U [redacted]. Peníze za uskutečněný nákup byly proplaceny na základě předloženého paragonu, který obžalovaná obdržela od pokladní společnosti V [redacted]. Z předmětného výdajového pokladního dokladu vyplývá, že předmětnou částku měla převzít svědkyně Z [redacted]. Rovněž zde pak je obhajoba obžalované vyvrácena závěrem znaleckého posudku, ze kterého vyplývá, že doklad, na základě kterého byla hotovost vyplacena, nebyl dohledán v sekci přijaté faktury. V tomto případě však jde o částku, která výrazně převyšuje částku 10.000,- Kč a nepochybně tedy tento výdaj musel být do sekce přijaté faktury zaveden. V této souvislosti je třeba připomenout i výpověď svědka Ing. R [redacted] P [redacted], ze které vyplývá, že jakýkoli výdaj nad 10.000,- Kč musel být zaevidován mezi přijatými fakturami. Toto pravidlo se za doby jeho působení dodržovalo stoprocentně, ostatně od 1.1.2016 již v daňovém systému fungovalo kontrolní hlášení, přičemž rovněž tato položka je účtována i s DPH, jak vyplývá z výše zmíněného výdajového pokladního dokladu. Rovněž v tomto bodě tedy má soud obhajobu obžalované za jednoznačně vyvrácenou.
129. Prakticky totožná důkazní situace je ohledně platby ze dne 24.3.2016 popsané pod bodem 188 ve výrokové části tohoto rozsudku. K této platbě obžalovaná vypovídá naprosto shodně jako

v předchozím případě. Z výdajového pokladního dokladu č. 16320103 pak vyplývá, že svědkyně Č. [redacted] měla převzít celkem částku ve výši 32.262,- Kč, přičemž součástí této platby je i platba za náradí v ceně 22.598,- Kč včetně DPH. Rovněž v tomto případě je obhajoba obžalované vyvrácena především závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika a jeho dodatku, ze kterého vyplývá, že žádný doklad na uvedenou částku nebyl nalezen mezi přijatými fakturami, přičemž rovněž v této souvislosti lze připomenout již výše citovanou výpověď svědka Ing. P. [redacted]. Rovněž v tomto bodě lze mít obhajobu obžalované za jednoznačně vyvrácenou.

130. Pokud jde o platbu ze dne 16.5.2016 popsanou pod bodem 192 tohoto rozsudku, tak k tomu obžalovaná uvádí, že podle jejího názoru je úplný nesmysl, aby úhrada nebyla uskutečněna, přičemž prodejce ojetých vozů by platbu urgoval. Při placení ojetých vozů vyplácela hotovost na základě dokladů z oddělení ojetých vozů, nikdy žádné peníze nepředávala žádnému ze zákazníků, kteří k ní do pokladny nesměli chodit. Vždy peníze předávala pouze zaměstnancům firmy. Z předmětného výdajového pokladního dokladu ze dne 16.5.2016 (č.l. 1595) pak vyplývá, že tohoto dne měl svědek J. B. [redacted] převzít částku ve výši 98.244,- Kč, v čemž byla i platba za ojetý vůz ve výši 78.004,- Kč. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika a jeho doplnku pak vyplývá, že znalec provedl kontrolu účetního deníku společnosti A. [redacted] v programu C. [redacted] a zjistil, že výdaj ve výši 78 004 Kč je zde evidovaný s variabilním symbolem [redacted]. Kontrolou v účetním deníku znalec zjistil, že vzájemné závazky a pohledávky týkající se nákupu a prodeje ojetého vozu, byly řádně uhrazeny v dubnu 2016, tedy opět o dva měsíce dříve. V účetním programu společnosti A. [redacted] nebyla dohledána žádná přijatá faktura týkající se výkupu ojetého vozu, která by se shodovala s částkou uvedenou na předmětném výdajovém pokladním dokladu. Z kupní smlouvy a z faktury vyhotovené dne 29.3.2016 pak vyplývá, že za částku ve výši 78.000,- Kč prodal J. L. [redacted] ojeté vozidlo společnosti A. [redacted]. Na této faktuře je uvedeno, že úhrada byla provedena zápočtem. Rovněž svědek J. L. [redacted] uvedl, že si kupoval u společnosti A. [redacted] nové vozidlo, na protiúčet tam nechával své staré ojeté vozidlo. Nové vozidlo platil složením zálohy v hotovosti, zbytek na účet. Nevzpomíná si již, kolik platil hotově. Rozhodně však od společnosti A. [redacted] v hotovosti nic neobdržel. Rovněž svědek B. [redacted] popřel, že by hotovost ve výši 98.244,- Kč převzal. Dlužno tedy říci, že rovněž v tomto případě ze shora uvedených důkazů nepochybně vyplývá, že byla zaúčtována duplicitně platba, která byla uhrazena již dříve jiným způsobem, což nepochybně zapadá do způsobu, kterým obžalovaná zakrývala odčerpávání finanční hotovosti z pokladny společnosti A. [redacted]. Rovněž v tomto bodě tedy má soud obhajobu obžalované komplexem provedených důkazů za vyvrácenou. V rozporu s obhajobou obžalované je nepochybně především výpověď svědka B. [redacted], ale konečně i to, že na předmětné faktuře je splatnost o takřka dva měsíce dříve. Rovněž na této faktuře je uvedeno, že platba bude provedena zápočtem. Jen těžko tedy lze připustit, že na základě předmětné faktury mohla být hotovost vyplacena.
131. Pokud jde o platbu ze dne 9.6.2016 (bod 195 tohoto rozsudku), pak k tomu obžalovaná rovněž uvedla, že důvěřovala zaměstnancům, kteří k ní nosili doklady k proplacení, věřila, že předmětný výdej byl uskutečněný a že jí ten zaměstnanec nechce podvést. Ona sama by si rozhodně peníze nenechala. Z předmětného výdajového pokladního dokladu ze dne 9.6.2016 vyplývá, že svědkyně L. [redacted], (dříve L. [redacted]) byla tohoto dne vyplacena částka 208.521,- Kč z čehož částka ve výši 180.000,- Kč byla platba za ojetý vůz. Svědkyně L. [redacted] pak popírá, že by někdy tak velké částky proplácela zákazníkům. Na uvedenou položku si nevzpomíná. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika pak vyplývá, že předmětný výdajový pokladní doklad obsahuje mimo jiné i výdaj ve výši 180 000 Kč evidovaný jako „OV“ variabilní symbol [redacted], kdy tato položka byla zaúčtována na účet 311 odběratelé. Znalec při kontrole v účetním programu společnosti A. [redacted] nenalezl fakturu s tímto variabilním symbolem na předmětnou částku. Rovněž dotazem na společnost A. [redacted] zjistil, že v oddělení ojetých vozů nebyl v rozhodném období uskutečněn žádný prodej ojetého vozu v takové hodnotě, na jehož základě by došlo k vyplacení částky 180 000 Kč. Je tedy zcela zřejmé, že i rovněž v tomto případě obžalovaná zaúčtovala fiktivní platbu za účelem zakrytí odvádění peněžních prostředků z pokladny společnosti A. [redacted]. Rovněž v tomto případě

těžko obstojí její obhajoba spočívající v tom, že byla prakticky všemi pracovníky společnosti A [redacted] trvale a dlouhodobě podváděna a soustavně těmto pracovníkům vyplácela hotovost z pokladny společnosti A [redacted] na základě padělaných dokladů, popř. na základě dokladů opakovaně předkládaných.

132. Prakticky totožná situace je ohledně platby ze dne 14.6.2016 popsané pod bodem 196 tohoto rozsudku. Rovněž v tomto bodě obhajoba obžalované spočívá v tom, že důvěřovala pracovníkům společnosti A [redacted], kteří ji nosili doklady k proplacení. Z předmětného výdajového pokladního dokladu vyplývá, že předmětnou částku měla dne 14.6.2016 přijmout svědkyně L [redacted] K [redacted]. Tato svědkyně však v hlavním líčení zcela jednoznačně vyloučila, že by takovou částku někdy převzala. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika pak vyplývá, že předmětný výdaj ve výši 249.990,- Kč je evidovaný pod variabilním symbolem [redacted]. Znalec po důkladné kontrole v účetním programu společnosti A [redacted] nenalezl žádnou došlou fakturu s předmětným variabilním symbolem evidovanou na předmětnou částku. Rovněž zde je tedy zcela zřejmé, že výdaj předmětné částky byl fiktivní. Rovněž zde z výše uvedených důvodů nemůže obstát obhajoba obžalované a rovněž v tomto případě je tedy zcela zřejmé, že to byla právě obžalovaná, kdo předmětný výdaj z pokladny zaúčtoval ve snaze zakrýt tak odčerpávání hotovosti z pokladny společnosti A [redacted].
133. Rovněž pokud jde o platbu ze dne 14.6.2016 (bod 197 obžaloby), vyšel soud především ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika, když pokud jde o částky za opravy důlků, pak tyto byly účtovány na účet 131 a rovněž v tomto případě jde o částky přesahující výrazně částku 10.000,- Kč. Zde pak tedy postačí odkázat již na výše uvedenou argumentaci spočívající v tom, že i tato oprava musela být přijata na sklad, pokud měla být fakturována zákazníkovi a současně by prvotní doklad musel být zaveden mezi přijatými fakturami, přičemž ze znaleckého posudku vyplývá, že skladová příjemka vystavena nebyla a doklad není mezi přijatými fakturami. Současně pak nelze přehlédnout, že výdaje v souhrnné výši 39.885,- Kč na předmětném výdajovém pokladním dokladu jsou duplicitně použity z výdajového pokladního dokladu č. 16320198, kdy se shodují všechny položky v částkách i v předmětu platby, přičemž je zjevné, že v tomto případě došlo ke kopírování. Pro úplnost je třeba poznamenat, že z výdajového pokladního dokladu vyplývá, že částku ve výši 146.710,- Kč měla dne 14.6.2016 převzít svědkyně Č [redacted], přičemž zde postačí připomenout výpověď této svědkyně, která uvádí, že nejvyšší částku kterou převzala, je částka okolo 40.000,- Kč. Rovněž v tomto případě je tedy celým komplexem důkazů prokázána fiktivnost platby. Je zcela zřejmé, že o této fiktivnosti platby obžalovaná musela vědět a tedy jejím zaúčtováním pouze zakrývala odčerpávání hotovosti ze společnosti A [redacted].
134. Pokud jde o platbu ve výši 61.000,- Kč ze dne 9.8. 2016 (bod 215 obžaloby), pak obžalovaná v hlavním líčení předložila doklad, ze kterého vyplývá, že částka ve výši 61.000,- Kč byla dne 13.3.2017 přijata zpět do pokladny. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika a jeho doplňku pak vyplývá, že z kupní smlouvy ze dne 14.7.2016 bylo zjištěno, že uvedená částka ve výši 61.000,- Kč byla použita jako protiúčet na nákup nového vozu. Nebyla tedy vyplacena Ing. J [redacted]. To je ostatně v souladu i s výpovědí svědka Ing. J [redacted] J [redacted] z hlavního líčení, který uvedl, že si od společnosti A [redacted] kupoval nový vůz, starý tam nechal na protiúčet. V hotovosti žádnou částku neskládal, vše probíhalo bezhotovostně. Z výdajového pokladního dokladu pak vyplývá, že dne 9.8.2016 měla převzít částku v celkové výši 67.807,- Kč zahrnující předmětnou částku 61.000,- Kč svědkyně Č [redacted]. Tato svědkyně však popírá, že by kdy přebírala částku vyšší, než 40.000,- Kč. Rovněž z dalších dokladů, ať již z kupní smlouvy, či z listu plateb vyplývá, že částka ve výši 61.000,- Kč byla určena na protiúčet a tato započtena oproti ceně nového vozu. Rovněž pak z prohlášení Ing. J [redacted] na č.l. 2948 vyplývá, že částku ve výši 61.000,- Kč v hotovosti nepřevzal, tudíž ji nemohl ani vrátit společnosti A [redacted]. Je však zřejmé, že skutečně na základě příjmového pokladního dokladu byla částka dne 13.3.2017 do pokladny společnosti A [redacted] vrácena. Jakým způsobem byla do této pokladny vrácena, soud může jen spekulovat, když ani

obžalovaná konkrétní osobu tohoto plátce neuvádí s tím, že šlo o některého pracovníka společnosti. Nevyplyvá ani z jí předloženého dokladu. Za mnohé však hovoří to, že doklad o tomto vrácení měla obžalovaná k dispozici, byť ve společnosti A [REDAKCE] již od března 2018 nepracuje a tedy pokud si takový doklad nechala, patrně očekávala, že jej bude potřebovat. Přesto však soud připouští v tomto případě určitou míru pochybností a tedy postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalované a předmětnou platbu z výroku o vině vypustil.

135. K platbě ze dne 24.10.2016 (bod 204 tohoto rozsudku) je na místě ještě poznamenat, že obhajobu obžalované v tom smyslu, že předmětný doklad byl v účetnictví stornován, má soud za vyvrácenou závěrem doplňku znaleckého posudku z oboru ekonomika, ze kterého vyplývá, že kontrolou v účetním programu společnosti A [REDAKCE] znalec zjistil, že výdaj ve výši 20.700,- Kč byl uhrazen na výdajovém pokladním dokladu č. 16320348 dne 24.10.2016. Výdajový pokladní doklad č. 16320335 nebyl v účetním deníku nalezen, byl nalezen pouze v pokladně, kdy však na tomto výdajovém pokladním dokladu není uvedeno, že by doklad byl stornován. Předmětná částka 20.700,- Kč byla z pokladny tedy vyplacena duplicitně.
136. Pokud jde o platby ze dne 25.10.2016, 31.10.2016 a 1.11. 2016, (body 205 – 208 tohoto rozsudku), tak v těchto případech se jedná o opakované nákupy pneumatik. Šlo tedy o nákup zboží, výdej z pokladny byl zaúčtován na účet 131. Předmětné pneumatiky by tedy musely být přijaty na sklad. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika však vyplývá, že předmětné pneumatiky na sklad přijaty nebyly. Resp. ve vztahu k platbě ze dne 1.11.2016 zjistil, že v uvedeném období byla na sklad přijata pouze jediná pneumatika. Další pneumatiky již na sklad přijaty nebyly. Znalec rovněž zjistil, že ve výdajovém pokladním dokladu ze dne 31.10.2016 byla platba za DI navýšena z 800 Kč na 8000 Kč. Pro úplnost pak je třeba připomenout i výpověď svědkyně L [REDAKCE] K [REDAKCE], která rozhodně popřela, že by převzala částku ve výši 113 539 Kč, což měla učinit dle výdajového pokladního dokladu dne 31.10.2016. Rovněž zde tedy soud uzavřel, že rovněž v těchto případech jde o zaúčtované fiktivní platby, jejichž zaúčtováním obžalovaná zakrývala odčerpávání hotovosti z pokladny společnosti A [REDAKCE].
137. Pokud jde o platby zaúčtované v roce 2017 tak zde pak převládaly jednak duplicitně zaúčtované platby, kdy celé části starších výdajových pokladních dokladů byly zkopírovány do nových výdajových pokladních dokladů. Toto se, pokud jde o rok 2017, týká plateb popsanych pod body 225-236, 238, 240, 246, 247, 249, 250, 252-254, 256- 260, 263, 267-269, 271- 274, 277 a 279 tohoto rozsudku. Pokud jde o tyto platby duplicitně zaúčtované, soud v tomto bodě může jen odkázat na již výše uvedenou argumentaci, na základě které má za vyvrácenou obhajobu obžalované, která tvrdí, že pro své pracovní vytížení nemohla odhalit pracovníky, kteří jí předkládali opakovaně stejné doklady. Zde je třeba jen opětovně upozornit na to, že již samo kopírování nepochybně svědčí o tom, že obžalovaná musela vědět o shodnosti těchto dokladů, pokud z jednoho dokladu kopírovala do dokladu druhého. Rovněž v průběhu roku 2017 jsou totožné částky, skládající se z týž položek opětovně propláceny v krátkém časovém odstupu. Například částka ve výši 18.418,- Kč byla proplacena ve dnech 17.1., 27.1., 30.1. a 31.1. Rovněž pokud jde o tyto platby, tedy z týž důvodů, jaké jsou již shora uvedeny, soud neuvěřil obhajobě obžalované, kterou má za účelovou a má za to, že předmětné platby obžalovaná zaúčtovala pouze proto, aby zakryla odčerpávání hotovostních prostředků z pokladny společnosti A [REDAKCE].
138. Pokud jde o platby popsané pod body 237, 239 a 241-245, pak v tomto případě jde o platby, které jsou zaúčtovány jako nákupy pneumatik či náhradních dílů. Rovněž v těchto bodech lze odkázat na argumentaci již výše uvedenou. Rovněž v těchto případech soud vyšel ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika, ze kterého vyplývá, že nakoupené zboží nebylo přijato na sklad, byť

předmětné výdaje byly zaúčtovány na účet 131. Pro úplnost je třeba připomenout i výpověď svědkyně Č■■■■, která popírá, že by někdy přebírala částku přesahující 40.000,- Kč. Dle výdajového pokladního dokladu ze dne 17. 2. 2017 však tato svědkyně měla převzít částku ve výši 91.112,- Kč, dle výdajového pokladního dokladu ze dne 24. 2. 2017 pak měla převzít částku ve výši 83.414,- Kč a dle výdajového pokladního dokladu ze dne 1. 3. 2017 měla převzít částku v celkové výši 53.247,- Kč a konečně dne 8. 3.2017 pak měla převzít částku ve výši 42.806,- Kč. Toto již samo o sobě je v příkrém rozporu s výpovědí této svědkyně. V této souvislosti nelze pominout ani výpovědi svědků R■■■■ P■■■■, J■■■■ P■■■■, E■■ U■■■■ a dalších, kteří hovoří o tom, že nákupy pneumatik a náhradních dílů za hotové byly spíše výjimečné, rozhodně ne pravidelné a rozhodně ne v tak vysoké hodnotě. Na základě uvedeného komplexu důkazů tedy dospěl soud k závěru, že rovněž tyto platby jsou fiktivní a jejich zaúčtováním bylo pouze zakrýváno odčerpávání hotovostních prostředků z účtu společnosti A■■■■ obžalovanou.

139. Pokud pak jde o platbu ze dne 5. 4. 2017 ve výši 17.750,- Kč (bod 248 rozsudku), pak rovněž zde soud vyšel, jak ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika, tak i z předmětného výdajového pokladního dokladu ze dne 5. 4. 2017, dle kterého měla být předmětná hotovost vyplacena firmě C■■■■ S■■■■. Dlužno říci, že již znění předmětného výdajového pokladního dokladu je v rozporu s výpovědí samotné obžalované, která uvádí, že vždy proplácela hotovost pouze zaměstnancům společnosti A■■■■, zákazníci k ní neměli přístup. Je tedy záhadou, proč právě na základě předmětného výdajového pokladního dokladu měla být hotovost vyplacena firmě C■■■■ s■■■■, kdy byla účtována jako úhrada došlé faktury. Znalec pak provedl kontrolu účetního deníku, přičemž zjistil, že výdaj byl zaúčtován s variabilním symbolem č. ■■■■■. Znalec provedl kontrolu faktur v účetním programu společnosti A■■■■, přičemž faktura ve výši 17 750 Kč nebyla nalezena. Za dané situace nelze učinit jiný závěr než ten, že rovněž tato platba je platbou fiktivní a jejím zaúčtováním obžalovaná pouze zakrývala odčerpávání hotovosti z pokladny společnosti A■■■■.
140. Pokud jde o platbu popsanou pod bodem 251 ve výroku tohoto rozsudku, tak v tomto případě byla opětovně zaúčtována, obdobně jako v případě popsaném pod bodem 248, částka ve výši 17 750 Kč. V tomto případě však předmětná částka byla zaúčtována jako nákup pneumatik, přičemž výdaj byl zaúčtován na účet 131. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika pak vyplývá, že žádné pneumatiky v uvedeném období v uvedené hodnotě na sklad přijaty nebyly. Tedy rovněž v tomto bodě soud nemůže uzavřít jinak, než tedy konstatováním, že i v tomto případě jde o fiktivní platbu, jejímž zaúčtováním obžalovaná zakrývala odčerpávání hotovosti z pokladny společnosti A■■■■.
141. Rovněž pokud jde o platby uvedené pod body 255, 261, 262, 264, 265, 266, 270, 275, 276 a 278 pak rovněž v těchto případech šlo o nákup náhradních dílů, pneumatik, popřípadě pořízení oprav, které byly následně fakturovány zákazníkům a tedy, jak tyto služby, tak pneumatiky a náhradní díly, byly účtovány na účet 131 pořízení zboží. S ohledem na to nepochybně by takové nakoupené zboží i služby musely být přijaty na sklad. Zde však soud vychází ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika, ze kterého vyplývá, že znalec prohledal skladovou evidenci společnosti A■■■■ a zjistil, že v uvedeném období předmětné zboží na sklad přijato nebylo. Nepochybně i v souvislosti s těmito platbami lze současně poukázat na výpověď svědkyně Č■■■■, která popírá, že by takto vysoké částky přijímala a rozhodně ne takto často. Je možno poukázat i na výpovědi jednatelů společnosti A■■■■, kteří uvádějí, že rozhodně takto často nebyly náhradní díly a pneumatiky v hotovosti nakupovány. Právě tak je možno poukázat i na výpověď svědkyně M■■■■, která popírá, že by převzala platby uvedené pod body 275 a 276 tohoto rozsudku. Nepochybně zde pak postačí odkázat na již výše uvedenou argumentaci ve vztahu k obdobným nákupům zboží, kdy

platby byly zaúčtovány na účet 131, přičemž ze závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika vyplývá, že nakoupené zboží nebylo přijato na sklad, neboť tuto argumentaci lze bezezbytku vztáhnout i k předmětným platbám. Rovněž v těchto případech tedy soud má za to, že bylo provedenými důkazy prokázáno, že jde o platby fiktivní, jejichž zaúčtováním obžalovaná zakrývala odčerpávání hotovosti z pokladny společnosti A [REDACTED].

142. Na základě shora uvedených skutečností a důkazů, veden popsanými úvahami, dospěl tedy soud k závěru, že bylo beze všech pochybností prokázáno, že obžalovaná I [REDACTED] T [REDACTED] jako zaměstnankyně poškozené společnosti A [REDACTED] spol. s r.o. v místě svého zaměstnání v [REDACTED] ve funkci účetní, pověřená vedením hlavní pokladny poškozené společnosti v době nejméně od ledna 2010 do prosince 2017, v úmyslu se obohatit, si opakovaně soustavně přisvojovala jí svěřenou finanční hotovost z majetku poškozené společnosti, deponovanou v hlavní pokladně, což zakrývala tím, že způsobem popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku, zaváděla do účetnictví společnosti C [REDACTED] fiktivní platby z hlavní pokladny, byť si byla vědoma toho, že tímto zaváděním těchto plateb do účetnictví snižuje majetek poškozené společnosti, mění tak její hospodářský výsledek, čímž současně ohrožuje řádné vyměření daně z příjmu právnických osob a rovněž daně z přidané hodnoty.
143. Soud tedy dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že obžalovaná si shora uvedeným způsobem přisvojila cizí věc, která jí byla svěřena a způsobila tak na majetku poškozené společnosti A [REDACTED] spol. s r.o. škodu ve výši nejméně 17 393 846,94 Kč.
144. Toto jednání obžalované soud právně kvalifikoval jako zločin zpronevěry podle § 206 odst.1,5 písm. a) tr. zákoníku v souběhu se zločinem zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea druhá, odst. 4 tr. zákoníku, když obžalovaná v účetních zápisech, tedy ve výdajových pokladních dokladech, v pokladní knize, účetním deníku a dalších účetních dokladech uváděla shora uvedeným způsobem nepravdivé údaje, čímž jednak ohrozila majetková práva společnosti A [REDACTED] a jednak tím ohrozila řádné vyměření výše uvedených daní této společnosti, přičemž na majetku společnosti A [REDACTED] spol. s r.o. způsobila takovým činem škodu velkého rozsahu.
145. Na rozdíl od obžaloby pak soud posoudil jednání obžalované, nikoli jako trestné činy pokračující, ale v hmotněprávním smyslu jako jeden skutek, neboť jednání obžalované těžko lze rozdělit na jednotlivé opakující se samostatné útoky, když obžalovaná dlouhodobě soustavně odčerpávala jí svěřenou finanční hotovost deponovanou v hlavní pokladně společnosti A [REDACTED] spol. s r.o. a soustavně pak toto odčerpávání zakrývala zaváděním nepravdivých údajů o fiktivních platbách do účetnictví této společnosti. Zde je patrné, že obžalovaná vyvolala shora popsaným jednáním protiprávní stav, který pak dlouhodobě udržovala a stále prohlubovala. Ostatně trestný čin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 tr. zákoníku je pak již ze své povahy trestným činem trvajícím. Soud je pak přesvědčen, že s ohledem na výše uvedený způsob jednání obžalované lze toto jednání připodobnit k poměrně rozsáhle judikované drogové trestné činnosti, respektive k těm jejím případům, kdy činnost pachatele nelze rozdělit na jednotlivé dílčí útoky pokračujícího trestného činu. V takovém případě pak je nutné posoudit takové jednání v hmotněprávním smyslu jako jeden skutek. Soud pak dospěl k závěru, že o takový případ se jedná i v projednávané věci. Nelze přehlédnout, že ani nelze jednoznačně vztáhnout jednotlivé případy odčerpávání finanční hotovosti k zavedení konkrétních fiktivních plateb do účetnictví poškozené společnosti, když obžalovaná takto s majetkem poškozené společnosti a účetními doklady manipulovala soustavně, zjevně do účetnictví zasahovala i zpětně, obvykle ke konci měsíce a těžko

tedy je možno považovat zavedení jednotlivých fiktivních plateb do účetnictví poškozené společnosti za jednotlivé samostatné útoky pokračujícího trestného činu. Z tohoto důvodu tedy soud posoudil celé shora popsané jednání obžalované v hmotněprávním smyslu jako jeden skutek. Pokud tedy dospěl k závěru, že v případě některých výše uvedených položek nebylo bezpečně prokázáno, že jde o fiktivní platby, zavedené do účetnictví poškozené společnosti obžalovanou, tyto položky pouze vypustil z popisu skutku a nerozhodl o zproštění obžalované z obžaloby pro tyto dílčí útoky, jak navrhoval státní zástupce.

146. Soud musel rovněž řešit otázku časové působnosti trestního zákona, a to s ohledem na to, že v době od spáchání trestného činu, tedy od prosince 2017 do současné doby, došlo k několika novelizacím trestního zákoníku, přičemž dle § 2 odst. 1 tr. zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán a podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Soud tedy musel posoudit, zda nová úprava všech aspektů trestnosti je příznivější pro obžalovanou, přičemž je zcela zřejmé, že trestní zákoník vždy musí být použit jako jeden celek. Soud pak dospěl k závěru, že nejpříznivější variantou tr. zákoníku pak je trestní zákoník ve znění zákona č. 333/2020 účinný od 1. 10. 2020, a to především pro změnu ustanovení § 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, podle kterého se škodou velkého rozsahu rozumí škoda dosahující částky nejméně 10 000 000 Kč, přičemž dle předchozí úpravy byla hranicí škody velkého rozsahu škoda ve výši 5 000 000 Kč. Dlužno říci, že v tomto případě byla způsobena obžalovanou škoda přesahující 17 000 000 Kč, tedy škoda, která v obou případech výrazně přesahuje hranici škody velkého rozsahu a tedy právní kvalifikace se v případě obžalované nijak nemění. Právě tak se nemění ani trestní sazba. Současně však je třeba zdůraznit, že trestní zákoník je třeba použít jako celek a v takovém případě je při ukládání trestu nepochybně rozdíl, zda výše způsobená škody více než třikrát převyšuje zákonem stanovenou hranici škody velkého rozsahu, anebo se jedná o 1,7 násobek takové hranice. Nepochybně by v případě, že by soud postupoval podle zákona účinného v době spáchání trestného činu, musela být vzata v úvahu jako přitěžující okolnost při ukládání trestu výše způsobené škody, která více než trojnásobně převyšuje hranici škody velkého rozsahu. S ohledem na to, že oproti novému znění trestního zákoníku není právní úprava účinná v době spáchání trestného činu, ani žádná další varianta této úpravy účinná v době od prosince 2017 do současnosti v žádném aspektu trestnosti pro obžalovanou příznivější, dospěl soud k závěru, že s ohledem na shora uvedenou okolnost je na místě použít znění zákona účinného od 1. 10. 2020 ve znění zákona č. 333/2020 Sb., který je ve svém celku pro obžalovanou příznivější.
147. Při stanovení druhu a výše trestu soud postupoval dle obecných hledisek pro ukládání trestu daných ustanovením § 39 a následujících tr. zákoníku maje na zřeteli splnění účelu trestu. Soud pak rovněž přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu ustanovení § 41, 42 tr. zákoníku. Obžalované pak poněkud polehčuje její dosavadní záchovalost, tedy před spácháním nyní projednávaného trestného činu nebyla soudně trestána, nebylo zjištěno ani žádné její postižení pro jiné deliktovní jednání a tedy lze jí přiznat polehčující okolnost předchozího vedení řádného života. Na straně druhé však nelze odhlédnout od přitěžujících okolností, kterými nepochybně je způsob spáchání trestného činu, který byl spáchán s rozmyslem, po předchozím uvážení, poměrně sofistikovaným způsobem, trestná činnost byla páčána delší dobu, přičemž při páčání předmětné trestné činnosti obžalovaná zneužila důvěry jednatelů společnosti A [REDAKCE]. Ke spáchání trestného činu rovněž zneužila svého postavení a funkce v zaměstnání, přičemž motivem její trestné činnosti byla ziskuchtivost ve snaze zajistit si tak vysoký životní standard.
148. Po zvážení všech shora uvedených skutečností, okolností daného případu pak soud uložil obžalované trest odnětí svobody v dolní čtvrtině zákonem stanovené trestní sazby v trvání šesti

roků, přičemž podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku obžalovanou zařadil pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou.

149. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku pak obžalované současně soud uložil trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu povolání, zaměstnání nebo funkce účetní nebo pokladní na dobu pěti roků. Zde je třeba vidět, že obžalovaná se nyní projednávané trestné činnosti dopustila za zneužití svého postavení v zaměstnání, kdy vykonávala funkci účetní a byla pověřena vedením hlavní pokladny. Vykonávala tedy funkci účetní a pokladní. S ohledem na závažnost nyní projednávané trestné činnosti pak soud dospěl k závěru, že je třeba obžalovanou z výkonu povolání, zaměstnání nebo funkce účetní nebo pokladní, vyřadit již na delší dobu, a proto trest uložil v polovině zákonem stanovené trestní sazby na dobu pěti roků, přičemž vzal v úvahu i vyšší současně ukládaného nepodmíněného trestu odnětí svobody.
150. Soud rovněž uložil obžalované podle § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku trest propadnutí věci, a to nemovitostí specifikovaných ve výrokové části tohoto rozsudku, když dospěl k závěru, že tyto nemovitosti jsou zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti ve smyslu ustanovení § 135b odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Pokud jde o tento závěr, pak soud se opírá především o závěry finančního šetření, které bylo provedeno ohledně majetkových poměrů obžalované. Pokud jde o bytovou jednotku, včetně společných částí domu a garáž v [REDAKCE], pak předmětnou nemovitost obžalovaná nabyla na základě kupní smlouvy ze dne 15. 5. 2013 do svého výlučného vlastnictví, a to za kupní cenu ve výši 3.281.500,- Kč s tím, že první část kupní ceny ve výši 1.111.500,- Kč obžalovaná složila k datu uzavření kupní smlouvy. Další část pak byla hrazena hypotečním úvěrem u [REDAKCE]. Obžalovaná pak tedy složila minimálně shora uvedenou první část kupní ceny, aniž by byl jakkoli zřejmý zdroj těchto finančních prostředků. Na tomto závěru vůbec nic nemůže změnit výpis z účtu [REDAKCE], ze kterého vyplývá, že částka ve výši 1.111.500,- Kč byla složena M [REDAKCE] P [REDAKCE]. Toto složení třetí osobou, a to dokonce částečně v hotovosti, jen svědčí o snaze obžalované o zakrytí původu těchto prostředků, přičemž je patrné, že tato osoba předmětné finanční prostředky musela složit na základě nějakého závazkového vztahu mezi ní a obžalovanou, tedy tyto peníze napřed musela od obžalované nějakým způsobem dostat, aby je následně složila jako úhradu části kupní ceny předmětných nemovitostí, neboť těžko lze předpokládat, že peníze byly složeny bez adekvátního právního důvodu a to i pokud vezmeme v úvahu neobvyklou četnost štedrých dárců v okolí obžalované, která vyplývá z výpovědi obžalované i jejích rodinných příslušníků. Je třeba si uvědomit, že obžalovaná v té době vydělávala cca 25.000,- Kč hrubého měsíčně a tedy, jak platba v takové výši, tak i následně platba hypotečních splátek by byla standardně nad její možnosti a to zvláště za situace, kdy její běžná měsíční vydání z výše uvedeného účtu běžně převyšovaly výši jejího příjmu od společnosti A [REDAKCE], což umožňovaly štedré dotace jejího účtu již výše zmíněnými opakovanými vklady hotovosti. V této souvislosti je třeba připomenout i výpověď svědka G [REDAKCE] K [REDAKCE], který uvedl, že v inkriminované době o nákupu tohoto bytu vůbec nevěděl. Dlužno říci, že předmětné finanční prostředky na složení části kupní ceny nebyly vydány z účtu obžalované, který v té době obžalovaná používala, a na který jí byla vyplácena mzda ze společnosti A [REDAKCE], o čemž ostatně svědčí výpis z běžného účtu č. [REDAKCE]. Ze shora uvedených skutečností je tedy zřejmé, že ke složení první části kupní ceny na předmětné nemovitosti stejně jako k platbě splátek hypotéky, tak i k pozdějšímu předčasnému splacení hypotéky, byly použity v nikoli zanedbatelné míře prostředky pocházející z nyní projednávané trestné činnosti, byť nepochybně nelze vyloučit i částečné použití prostředků získaných legální cestou například z darů od rodinných příslušníků. Rozhodně však nelze říci, že by část finančních prostředků pocházející z trestné činnosti byla v celkové ceně nemovitosti

zanedbatelná. Právě tak splátky úvěru v pravidelné měsíční výši 8.975,- Kč jí umožnily, s ohledem na výši jejich dalších výdajů, pouze pravidelné vklady hotovosti na účet.

151. Obdobná situace je pak ohledně nákupu pozemku v obci [REDACTED], který obžalovaná zakoupila na základě kupní smlouvy ze dne 27. 10. 2015 do svého výlučného vlastnictví za částku 2.095.000,- Kč. Zde je třeba říci, že výdělkové možnosti obžalované se od roku 2013 nijak zásadně nezlepšily. Ze svého příjmu tedy údajně hradila hypoteční splátky, dokonce následně byla schopna předčasně splatit hypotéku a současně její měsíční výdaje na shora uvedeném účtu běžně opakovaně převyšovaly její výdělek. Pokud obžalovaná a shodně i její manžel F [REDACTED] T [REDACTED] ve svých výpovědích uvádějí, že pozemek si zakoupili z darů od rodičů a dalších rodinných příslušníků, přitom pozemek zakoupili napůl, kdy polovinu prostředků obstarala obžalovaná a druhou polovinu obstaral její manžel F [REDACTED] T [REDACTED], tak v rozporu s tímto jejich tvrzením je ta skutečnost, že obžalovaná nabyla pozemek do svého výlučného vlastnictví a to ještě před uzavřením manželství s F [REDACTED] T [REDACTED]. Rozhodně pak ani obžalovaná ani F [REDACTED] T [REDACTED] nijak věrohodně nevysvětlili, proč pozemek nezakoupili do svého podílového spoluvlastnictví, pokud by skutečně tomu bylo tak, jak oba uvádějí a to zvláště za situace, kdy měli v plánu si na předmětném pozemku postavit dům. Na tomto nic nemění ani to, že z účtu F [REDACTED] T [REDACTED] odešla na úhradu kupní ceny pozemku celkem 250.000,- Kč, jak vyplývá z výpisu ze spořicího účtu č. [REDACTED], nelze však v této souvislosti přehlédnout, že právě na tento účet poukázala obžalovaná v období od 15.9.2016 do 3.7.2017 částku v celkové výši 1.106.589,- Kč. V této souvislosti však nelze přehlédnout velmi nestandardní převody finančních prostředků mezi účty obžalované a jejího manžela F [REDACTED] T [REDACTED]. Nepochybně lze připustit i v tomto případě, že částečně byly na úhradu kupní ceny tohoto pozemku použity i legálně nabyté finanční prostředky, například z finančních darů od rodinných příslušníků obžalované. Nicméně z finanční situace obžalované v době nákupu této nemovitosti vyplývá, že k nákupu této nemovitosti musely být použity v nemalé míře prostředky, které obžalovaná získala právě nyní projednávanou trestnou činností. Rovněž v této souvislosti je třeba připomenout, že z výše zmíněného účtu obžalované, který v té době běžně používala a na tento účet jí byla poukazována společností A [REDACTED] i výplata, žádná částka nešla na úhradu shora uvedené kupní ceny. Za dané situace pak je tedy zcela zřejmé, že k úhradě kupní ceny této nemovitosti v nemalé míře musely být použity finanční prostředky, které obžalovaná získala nyní projednávanou trestnou činností.
152. Pokud jde o finanční prostředky ve výši 705.900,48 Kč, které byly zajištěny na účtu obžalované č. [REDACTED], pak v tomto případě dospěl soud k závěru, že jde o bezprostřední výnos trestné činnosti, když na účet obžalované vedený u [REDACTED], a.s. č. [REDACTED] byly v období od roku 2011 do roku 2017 provedeny ze strany klienta vklady hotovosti v celkové výši 3.131.040,- Kč. Z tohoto účtu pak byla v období od 15.9.2016 do 3.7.2017 převedena po jednotlivých částkách ve výši 50.000,- až 100.000,- Kč částka v celkové výši 1.106.589,- Kč na účet F [REDACTED] T [REDACTED] č. [REDACTED] a z tohoto účtu byly tyto prostředky následně přeposílány na shora uvedený účet obžalované č. [REDACTED]. Ani obžalovaná, ani F [REDACTED] T [REDACTED] v procesním postavení svědka v hlavním líčení nebyli schopni věrohodně vysvětlit důvod a smysl těchto převodů. V této souvislosti není bez zajímavosti ani to, že právě z výše zmíněného účtu F [REDACTED] T [REDACTED] odešla pak i výše zmíněná částka ve výši 250.000,- Kč na nákup předmětného pozemku v [REDACTED]. Ostatně o smyslu existence tohoto účtu pak poměrně výmluvně vypovídá to, že ke dni 6.9.2019 byl jeho zůstatek ve výši 26,85 Kč. V tomto případě dospěl soud k závěru, že peněžní prostředky zajištěné na shora uvedeném účtu nejsou věcí náležející pachateli ve smyslu ustanovení § 135 tr. zákoníku, neboť s těmito penězi sice obžalovaná fakticky nakládala jako vlastník, ale v tomto případě je znám oprávněný vlastník, kterým je společnost A [REDACTED], spol. s r.o.

153. V tomto případě je tedy na místě nikoli uložení trestu propadnutí věci podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku, jak navrhuje státní zástupce, ale po právní moci rozsudku spíše vrácení věci oprávněnému vlastníkovi.
154. Soud rovněž zvažoval uložení peněžitého trestu obžalované, avšak dospěl k závěru, že s ohledem na výdělkové možnosti obžalované, současně ukládaný trest propadnutí věci i uloženou povinnost obžalované k náhradě škody je zřejmé, že by peněžitý trest byl nedobytný a proto peněžitý trest neuložil.
155. Soud rovněž rozhodoval o návrhu poškozené společnosti A [redacted] spol. s r.o. na uložení povinnosti obžalované uhradit jí způsobenou škodu. Zde pak soud v závislosti na výroku o vině uložil obžalované nahradit poškozené společnosti škodu v celkové výši 16.387.946,- Kč, když od zjištěné škody ve výši 17.393.846,94,- Kč odečetl částku ve výši 300.000,- Kč, kterou obžalovaná již uhradila a rovněž částku ve výši 705.900,48 Kč, která byla zajištěna na účtu obžalované č. [redacted]. Se zbytkem jejího nároku na náhradu škody pak soud odkázal poškozenou společnost podle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením před soudem vzdaly.

Praha 22. ledna 2021

Mgr. Petr Franc v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Tereza Pohunková